Anul XIV nr. 23 (652) 8-14 iunie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Cea mai veche meserie din lumea politică:
Prostituția sondajelor

PSD-ul a devenit cel mai mare acționar pe piața sondajelor de opinie. Așa cum își controlează imaginea de la televizor, partidul lui Năstase controlează așteptările noastre electorale. Încă nu le-a preluat pe toate, de aici surpriza pe care am avut-o la rezultatele localelor. Apropo, știți cât costă să te faci cu 10% mai votat?

Pagina 3

Prietenii lui Priboi au probleme cu turnatul:
Miliținanul Melinescu, între spălarea banilor și spălarea anilor. De închisoare

Fără să facă nimic, pe 5 mai a.c., Ioan Melinescu este revocat din funcția de președinte al Oficiului Național pentru Prevenirea și Controlul Spălării Banilor și din aceea de membru al Plenului Oficiului. Pe 7 mai, fără să facă nimic, Melinescu semnează o sesizare către PNA pe baza căreia ziarul *Adevărul* publică, în data de 28 mai, un articol pe prima pagină al cărui titlu suna astfel: „Fără să facă nimic, șefii de la *Academia Cațavencu* au primit în conturi personale miliarde de lei de la Fundația *Anonimul*“. Problema este că, potrivit legii, sursele *Adevărului* din cadrul Oficiului ar putea fi arestate, fără să facă nimic.

Pagina 16

Adrian Năstase către Mircea Geoană, după aflarea rezultatelor din București:

MIRCEA, FĂ-TE CĂ NU CREZI!

Aoleu, deci așa arată românii din București?! Bine, dracu', că n-am cîștigat și pot să mă întorc în alte capitale curate, asfaltate, luminate și fără atîția pesediști săraci care nici nu știu cu ce șampanie merge caviarul de Kamceatka... Fuck! Iar m-am scăpat în română!...
Alooo, aaalo!... În ceea ce privește rezultatul alegerilor, vreau să vă asigur că vom dubla salariul mediu pe economie, vom dubla pensiile și, pînă la toamnă, la generale, vom dubla inclusiv promisiunile... Aloo, aloo... Așezați-vă liniștiți la blocurile voastre, că și eu mă așez liniștit la vilele mele!
Mickișor, să ai grijă de copii!

Scena balconului: în urma revoltei populare de la urne, nea Adicu și coana Dana sînt pregătiți să cheme un elicopter cu girofar

Trecînd peste eşecul Monicăi Tatoiu, campania PUR a fost totuşi un mic gheşeft. Ia gîndiţi-vă: nu numai că nu am plătit nici un minuţel de publicitate la televiziunea noastră, da' chiar am încasat nişte bani frumoşi de la toate celelalte partide care au cîştigat alegerile. Ce vreţi, nu se poate şi cu Antena-n PUR, şi cu sufletul în Rai.

Bârfe, şmenuri, şuşa...

Dick Morris, un expert care şi-a făcut mîna cu Monica Tatoiu şi îşi va da drumul doar cu Lia Roberts

? Dick Morris – strategul american angajat în ambele părți ale baricadei: PSD-Lia Roberts și PUR-Antena 1 – a sfătuit și știrile Antenei 1 în ultima perioadă. Rodul acestei colaborări a fost campania furibundă a postului pe accidentul de la Mihăilești, după modelul 11 septembrie american, campanie ce se pare că a dat rezultate destul de bune în plan electoral. Campania continuă cu azotat de amoniu la alegerile locale. Să vedem ce iese.

? Curvăsărie ca anul acesta în materie de sondaje de opinie nu s-a mai petrecut în România; nu vrem să fim neeleganți cu curvele, dar se pare că până și prețul la care s-au vândut alde IMAS, METROMEDIA și altele este apropiat de cel al fetelor; unul dintre beneficiari ni s-a lăudat chiar că, pentru a obține o creștere „artificială" cu 10% a partidului său, a plătit 5.000 de euro; adică 500 de euro numărul, pardon, procentul; nu toată lumea a fost plătită cash; IMAS-ul, de exemplu, a primit contracte în Irak; le urăm să fie atenți să nu uite, când or pleca la produs, că PSD-ul nu candidează și acolo; nu de alta, da' să nu ia vreo bombă de la oarece șiit nedumerit.

??? IMAS-ul, institutul oficial de cancelarie al partidului de guvernământ, s-a făcut de tot exitpollul în aceste alegeri locale difuzând prin ziare tot felul de sondaje preelectorale în care ba Geoană era la egalitate cu Băsescu, cu 46%, ba anumiți primari albaștri de sector aveau câte 60%, 70% și ieșeau din primul tur. Din punctul nostru de vedere, acest institut de sondare a opiniei publice nu mai există.

??? Rectorul Academiei de Studii Agricole și Silvice, Ion Alecu, care este în același timp și vicepreședintele PSD București, are un contract de asociere în locație cu firma Calypso. Firma este a fraților Cămătari, săltați recent de gaie și duși într-un cuib de răcoare și meditație. Rectorul cu o jumătate de normă la partidul care tocmai a luat-o recent pe coajă în alegeri a închiriat cantina Academiei Cămătarilor, care până să fi fost luați de gaie au sponsorizat din gros partidul corupților.

??? Așadar, primarul Marean „care era" la sectorul 5 a rămas în funcție, ca „independent". Victoria sa este și a PSD-ului, care îl va reprimi curând în rândurile sale. Lucrurile din jurul acestei candidaturi sunt la fel de încurcate precum ideile din capul lui Marean. Pe de o parte, el nu a fost, practic, îndepărtat din partid, ci s-a apelat doar la un compromis de moment. Catalizatorul acestui compromis pare să fi fost o casetă – aflată la Marean – în care un reputat ministru și lider de organizație municipală muncea de zor, cu o secretară, la o acțiune indecentă de tip Clinton-Lewinsky. Apoi, s-a văzut clar că PSD nici nu s-a obosit să promoveze așa-zisul său candidat pentru sectorul 5. La început, pesediștii nu știau clar dacă îl cheamă Stoichiță sau Stochiță, iar pe parcursul campaniei nu au mai tocat pentru el nici un ban de afișe, cola și semințe.

?? Dacă vă întrebați cum de mai controlează Talpeș treburile pe la SIE, am vrea să vă dăm un răspuns, însă înainte de asta vă rugăm să dați drumul la chiuvete și să vă decuplați bateriile de la telefoanele mobile. La mișto, bineînțeles, că ăștia oricum ne aud, sunt printre noi mai ceva ca extratereștrii. Bun, să vă răspundem: de controlat, Cotroceniul controlează treaba la SIE prin cei care, pe vremea lui nea Nicu, urmăreau activitatea diplomaților români din ambasade activând în fosta unitate 0195. Predoiu Silviu, Birjoveanu Dorin și Grigore Istrate sunt doar câteva dintre numele care răspund frecvent la apelurile date de bunicuța ce-i ține la sânul ei cald și cinstit.

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Anunț pe bune

În atenția ziariștilor și editorilor de presă din BACĂU și VRANCEA! AGENȚIA DE MONITORIZARE A PRESEI – *Academia Cațavencu* vă invită să dezbatem împreună „PROBLEMELE ECONOMICE ALE PRESEI".
Întîlnirile vor avea loc la Hotelul Moldova, din Bacău, după cum urmează:
Vineri, 11 iunie, ora 15,00 – seminar cu editorii de presă despre problemele lor economice;
Sîmbătă, 12 iunie, ora 10,00 – seminar cu ziariștii despre drepturile lor salariale.
Seminariile vor fi moderate de Mircea TOMA.
Contact: AGENȚIA DE MONITORIZARE A PRESEI – *Academia Cațavencu*
Răzvan Martin, 0788.505.525; razvan@mma.ro
Proiect finanțat de UNIUNEA EUROPEANĂ, prin programul Phare.

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-șef adj.: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Secretar general de redacție: **Gabriel DROGEANU**
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bula demnitarului

Ah, dacă cîştigam io la Bucureşti şi Pinalti la Piatra, îţi dai seama ce echipă făceam? Îl luam şi pe măscăriciul de Călinescu, şi pe Ioanițoaia şi, ascultaţi-mă pe mine, Mitică Dragomir, dacă în patru ani nu organizam noi Campionatul Mondial din 2018!

Mitică Dragomir, un candidat care ajungea primar general numai dacă, potrivit zicalei, făcea plopul PRM şi răchita micşunele

CATEGORIA
EROARE HUMANUM EST

Ion Iliescu (președintele României): „A vrea să fii la putere este uman."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Mircea Geoană (fost candidat PSD la Primăria Capitalei): „Ce primar al unui mare oraș din lume ați auzit zicînd că se ocupă de astuparea găurilor dumneavoastră?"

„Sînt ferm convins să aducem investiții în București."

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Adrian Năstase (prim-ministru): „Este de datoria generației prezente și a celei viitoare să depună toate eforturile pentru împlinirea acestui deziderat, aducerea în țară a sabiei lui Ștefan cel Mare."

CATEGORIA
NICOLAE MISCHIE

Ilie Plătică Vidovici (senator PSD): „Cred că nu am probleme financiare."

CATEGORIA
VOTUL MIC!

Ion Iliescu (președintele României): „Hai, mă, lasă-mă cu prostiile astea!"

CATEGORIA
FERMA „MĂI, ANIMALELOR!"

Adrian Năstase (prim-ministru): „Dacă Orwell ar trăi azi și ar fi martorul unei înțelegeri – spun, în absurd – între PNL, PD și PRM, fără îndoială că istoria pentagonalei roșii, din perioada anterioară, se va scrie complet diferit."

CATEGORIA
PROBLEME GLOBALE ALE OMENIRII

Corneliu Olar (primarul comunei Horea): „Nu știu ce s-a întîmplat între Bill Clinton și Monica Lewinsky, dar am crezut tot timpul că s-a exagerat și prea mult a suferit Bill Clinton din cauza acestei relații, dacă ne gîndim că alți președinți s-a dovedit că au avut nu știu cîte amante."

CATEGORIA
FUTUROLOGIA STRICĂ OMENIA

Lia Roberts (candidat la Președinția României): „Mă interesează numai ce va fi în viitor."

CATEGORIA
DIN VOTUL GÎNDIRII

Alexandru Athanasiu (ministrul Educației): „Eu cred că românii au discernămînt și nu aleg ce le spun copiii lor de la clasa I sau a II-a."

CATEGORIA
OFSAID, VIAȚA MEA!

Dumitru Dragomir (fost candidat PRM la Primăria Capitalei): „Ce-am simțit eu în sufletul meu și al familiei nimeni nu știe!"

Întunericitul

Doamnelor și doamnelor! A apărut noul număr **tabu**, cea mai curajoasă revistă pentru femei! Luna iunie vă aduce temperaturi înalte și un sumar fierbinte: Pictorial Mihaela Rădulescu – Cleopatra gravidă cu Elan; Modă: Janine, din nou manechin; Pictorial Virgil Ianțu: Răsfățatul femeilor; Reportaj: Femei celebre în politică; Tema dosar: Drumul spre succes e pavat cu sex?; Interviu cu Robert Turcescu, despre trupul lui!
Citește **tabu**, revista care îi dezbracă pe bărbați de secrete. Vei afla că trăiești într-o lume a bărbaților. Condusă de femei.

Cea mai veche meserie din lumea politică: prostituţia sondajelor

Poporul are nevoie de liniște

Liniștea o asigură Partidul. Dacă cineva e de altă părere, să tacă. Sau cel puțin să nu fie auzit. Politica liniștii este tradițională în România. Între multe efecte nasoale, ea are și o consecință pozitivă: contribuie la dezvoltarea umorului negru, a bancurilor.

Banc recent: „Circulație blocată, mii de mașini oprite; unui șofer nedumerit îi explică un polițist că a fost răpit Adrian Năstase și că răpitorii cer 1 miliard de dolari ca să-l elibereze și că, dacă nu vor primi banii, îi vor da foc; lumea s-a adunat să facă o chetă; și cât ar trebui să dau? – întreabă ultimul sosit. Răspunde polițaiul: păi, lumea dă cam doi-trei litri de benzină“. Apariția acestui banc specific epocii Ceaușescu este un semn că s-a atins nivelul de liniște de la care ne putem aștepta la bancuri din ce în ce mai grozave.

Liniștea se obține prin preluarea

de către partid a tuturor surselor de informare și a mijloacelor de comunicare în masă. Despre ce se întâmplă în mass-media am mai scris aici, au mai făcut zarvă câteva organizații de media până când libertatea de exprimare a intrat în topul primelor 3 reproșuri adresate României de Uniunea Europeană. Dar cea mai puternică formă de liniștire a populației este substituirea vocii poporului cu vocea partidului. Asta se rezolvă cu ajutorul sondajelor de opinie. Te-ntreabă cineva dacă ești mulțumit, spui că nu, după care afli că, așa, statistic, ești o minoritate. Și te resemnezi. Dar ceea ce afli mai des este cât de mult îl iubește poporul pe conducător. Ieri pe Ceaușescu. Azi ne face cu mâna din balcon alt bărbat.

Firmele de sondaj de opinie au devenit obiectul activității sexuale a PSD de mai mulți ani. Dar cuceririle din ultimul mandat n-au avut egal.

Dar să începem cu probele

Sondaje comparate IMAS – CURS în 20 mai, 2004. IMAS:

Mircea Geoană: 43%
Traian Băsescu: 43%
Monica Tatoiu: 8%
Dumitru Dragomir: 5%
Victor Ciorbea: 2%

Sondajul a fost publicat la două zile după cel al CURS, care comisese următoarele nesimțiri față de partidul de guvernământ:

Traian Băsescu: 42%
Mircea Geoană: 39%
Monica Tatoiu: 7%
Dumitru Dragomir: 7%

Lupta IMAS – CURS s-a desfășurat și pe frontul Consiliului General al Capitalei:

IMAS
PSD: 43%
D.A. (PNL-PD): 36%
PUR: 5%
PNȚCD: 3%

CURS
D.A. (PNL-PD): 42%
PSD: 38%

CURS a revenit cu rezultate pe care le-a publicat ritmic, ca să vadă neamul cum își schimbă opțiunile pe parcursul campaniei. Iată rezultatele pentru intervalele 10-15 mai, 8-23 mai, 23-29 mai și iunie: Băsescu – 42%, 44%, 47%, **49%**; Geoană – 39%, 37%, 34%, **33%**; Dragomir – 7%, 6%, 8%, **7%**; Tatoiu – 7%, 7%, 6%, **5%**.

Elanul lui Băsescu a fost confirmat la exit-poll: Traian Băsescu (Alianța PNL-PD) – **59,3%,** Mircea Geoană (PSD) – **29,6%,** Mitică Dragomir (PRM) – **6,6%,** Monica Tatoiu (PUR) – **2,4%.**

Și acum, ia să mai punem o dată alături imaginea pe care ne-o propunea IMAS-ul cu cea măsurată la ieșirea de la urne de CURS: Băsescu – 43% (IMAS), 59% (exit-poll); Geoană – 43% (IMAS), 29,6% (exit-poll).

Cum a ajuns IMAS să stea capră la Partid

IMAS s-a născut în anii de început ai SOROS-ului în România. Pe vremea aceea, Alin Teodorescu era directorul fundației. Din poziția asta a construit o structură de sondare a opiniei publice din fondurile lui George Soros. Și chiar era nevoie, pentru că atunci partidul manipula puternic cu o altă unealtă – IRSOP. Ulterior, ceea ce era un departament de cercetare sociologică al Fundației Soros s-a autonomizat ca firmă de sine stătătoare. O firmă care a fost „apropiată“ de opoziția democrată până la alegerile din 2000. Atunci, Convenția a lăsat IMAS-ul lui Alin Teodorescu pe dinafară. Și au urmat câteva ghinioane-credite, care au mușcat din firmă exact când și-a pierdut câțiva clienți. Dacă n-ar fi fost un contract cu o mare companie de automobile, ar fi falimentat. Iar cum a ajuns extrem de expusă executării datoriilor la buget, iat-o în situația câtorva posturi mari de televiziune. Și cu comportament în consecință. Iar acum, de când Alin Teodorescu nu mai e decât un simplu acționar la firmă și mărunt șef de cancelarie la Palatul Victoria, succesele au început să se țină lanț. Așa a ajuns IMAS-ul să intre pe piața din Irak. Unde mai întâi s-a dus în prospectare Alin Teodorescu însoțit de Adrian Năstase, iar azi se instalează filiala. O filială care, dacă va uita că PSD nu joacă în Irak, riscă să ia o bombă în meclă de la vreun șiit nedumerit.

Dar să nu uităm de Metro Media Transilvania

Institutul a fost condus inițial de Vasile Dâncu, șeful catedrei de sociologie de la Cluj; Metro Media s-a născut în urmă cu vreo 10 ani pe lângă Facultatea de Sociologie, care oferea mână de lucru ieftină; s-a lansat pe piața marilor sondaje grație unui șmen foarte românesc: un megacontract cu societatea de radio, unde un alt universitar clujean – Cătineanu – fusese numit președinte. Truc banalizat azi, Radioul și-a cheltuit un purcoi de bani publici în tranșe mituluțe (cât să evite licitația) ca să ajute firma colegului Dâncu să facă mușchi de sondaje naționale. Odată devenită client PDSR, Metro Media s-a ocupat de campaniile electorale ale PSD-ului, mai întâi în Ardeal, apoi în toată țara. Adevărul e că sunt serioși, nu se prea uită la clienți fără bani. Și a devenit prima firmă de sondaj-ministru. Rostul firmei este reformulat, se oferă informații pe bune numai în regim secret, pentru beneficiar, și sondaje publicitare pentru fraieri. În 2002, oferă un procent de 57% pentru PSD, față de 46% măsurat de CURS la câteva zile distanță. Ultimul Barometru de Opinie comandat de Fundația pentru o Societate Deschisă (Soros) a fost realizat pe din două de Metro Media Transilvania și de Gallup. Între cele două firme au apărut diferențe de 7% (ceea ce pentru specialiști înseamnă măgărie), dar numai la nivelul informațiilor politice; mai exact, numai la PSD; mai exact, vă imaginați și singuri în ce sens.

Informațiile de pe frontul electoral

sunt tragice; radiografiile indică grave afecțiuni de coloană vertebrală pentru multe dintre institutele de sondare a opiniei. Un client ne-a mărturisit că l-a costat 5.000 de euro să obțină 10% în plus la rezultate pentru partidul lui. Adică 500 de euro punctul. Ieftin, ca la curve. Pardon pentru distinsele profesioniste, care măcar își declară sursa veniturilor. O tranzacție de aproximativ 200.000 de euro a fost spectaculos reușită de Metro Media Transilvania în parteneriat cu INSOMAR (directorul companiei, Gelu Teodorescu, este bun prieten cu Dâncu): licitația pentru exit-poll național, la locale și la alegerile naționale, realizată pentru TVR. Deci pentru noi, odată ce e pe banii noștri. Călin Popescu Tăriceanu a cerut Televiziunii să facă publice condițiile concursului și valoarea contractului. A cerut, adică. Puteți să cereți și dumneavoastră, în fond, Dâncu este coautorul unei legi reușite – legea accesului la informații de interes public.

PSD-ul are 66% din sondaje. Asta este o estimare făcută de specialiști și înseamnă că PSD-ul controlează direct 66% dintre firmele de sondare a opiniei publice. În prezent, CURS pare să fie una dintre firmele mari care rezistă într-o relativă neutralitate. Dar nici CURS nu e ferită de șansa unor contracte de complezență. Uite, de exemplu, ce a pățit tanti Lia Roberts cînd i-a umflat CURS burtica la 10 procente de notorietate la nici o săptămână de la sosirea ei pe plaiurile electoratului mioritic. Pe de altă parte, CURS a trăit și niște surprize haiducești. Una dintre acestea este de Cartea Recordurilor: în Vrancea, baronul Oprișan reușise să-și planteze propria rețea de pesedei ca operatori pentru CURS. Situația a fost depășită, dar de atunci, nimeni nu mai poate fi sigur de nimic. Și, în general, ideea e că dacă sondajele reușesc să producă o confuzie suficient de mare poporului, frauda electorală are șanse să devină credibilă. Beneficiile falsificării sondajelor sunt însă mai multe și mai perverse. Unul pe care mizează cetățeanul din balconul Palatului Victoria este descurajarea. Cifrele copleșitoare te pot face să te resemnezi. Rezultatele de la locale au validat strategia în câteva localități importante (Focșani, Constanța) și n-au făcut față unor alegători prea jigniți de baroniada pesedistă. Dar beneficiul direct se referă direct la bani. Sondajele bine ghidonate, care te arată mai musculos decât ești în realitate, atrag sponsori. Acei sponsori care n-ar vrea să-și vadă investițiile în partide irosite de pierderea alegerilor. Așa se face că puținul investit în cele 2-3 firme de sondare a opiniei au produs milioanele de euroi negri veniți de la sponsori. Și produc, în perspectivă, corupția.

Mircea TOMA

Vedeţi dumneavoastră, dragă doamnelor, pentru mine, pentru institutul de sondaje pe care l-am condus, şi nu în ultimul rînd pentru Premierul şi Partidul meu, alegerile reprezintă întotdeauna un moment de mare onestitate. Din partea alegătorilor, fraierelor, ce v-aţi speriat aşa?

Alin Teodorescu, sociologul particular și în civil al lui Adrian Năstase, cel care-i ghicește acestuia în sondaje cît timp i-a mai rămas din serviciul la primire

Nichita are blana groasă

Dacă ați uitat, vă reamintim că matematicianul Simirad, ex-primarul de Iași, ajuns ambasador la Havana, a publicat și cîteva cărți. Într-una din povestioarele sale, acum cîțiva ani, autorul nostru relata cum un anume individ încercase să treacă ilegal prin vamă o haină din blană naturală de vreo 6.000 de parai. Individul se numea Gheorghe Nichita și era pe atunci director la RAJAC. Acum, același Nichita a candidat din partea PSD la primăria Iașiului. Celor interesați le spunem că nu credem că primarul Nichita se va mai mînji pentru (numai) șase mii de parai.

Autodafé Bar

Tot mai speriat de faptul că Petru Filip, actualul primar al Oradei, și-ar putea păstra fotoliul, și chiar din primul tur, deputatul Mihai Bar, ca un pesedist inventiv ce este, adăpat numai de izvoare ale minunilor, s-a gîndit că nu ar fi rău să își însceneze, cu două zile înainte de alegeri, un soi de scandal, autotrimițîndu-și o scrisoare de amenințare la propria-i viață, așa, ca să îl plîngă babele de pe malul Crișului. Inițiativa sa nu a avut mari șanse pentru că în turul doi va lupta, alături de Filip, Rozalia Biro, reprezentanta tulipei maghiare. Inițial, ideea era ca cineva din staff-ul lui Bar să îi dea foc mașinii deputatului, iar el să iasă apoi în presă, cu lacrimi cît cele de crocodil. S-a opus însă nevasta deputatului, care nu are mîna atît de largă ca soțul ei. Și îi plăcea mașina mai mult decît cîteva voturi înlăcrimate în plus!

Războiul de independență s-a desfășurat la Galați

Pînă și inamicii au remarcat și au comentat cu o oarecare admirație campania electorală a candidatului independent Andrei Lișinski pentru primăria Galațiului. Într-un peisaj plin de lozinci și de fotografii ale trecutului comunisto-pesedist, prezența unei pete de ingeniozitate a surprins electoratul. Faptul că acest candidat, care a lansat un adevărat război de independență, nu s-a calificat în turul doi se datorează, probabil, chiar stilului occidental al campaniei: văzîndu-l, gălățenii or fi crezut că e vorba de candidatul pentru primăria vreunui oraș din Europa de Vest! Or toată lumea știe că Galațiul e undeva în est, iar acest punct cardinal aparține PSD-ului!

Platon și Aristotel,
cu un vot, mîndri de el

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale și vor fi autentice

CEZAR CHICOSU: „Nu e voie să fure oamenii cei mari“

Emisiunea Copiii spun lucruri trăsnite *a avut ideea inspirată să-i pună pe puști într-o situație clară, în care nu puteai să ratezi o părere radicală, atît de rar azi învățată acasă de la părinți, percepută din universul Fox Kids și Cartoon Network sau prinsă din parcurile și grădinițele țării. Înscenarea era simplă: Virgil Ianțu fura ceva dintr-un magazin de computere, copilul percepea situația și trebuia să reacționeze. În lumea noastră relativă, unde înjurătura e frecție, furatul e șmecherie și admiri descurcăreala, Cezar Cătălin Chicosu a fost singurul radical: „Ianțu, ești un hoț! Ianțu, ai furat! Ianțu, ai furat!“. În ciuda îndulcelilor gen: „Dar ți-am luat și ție un joc, împărțim prada afară!“, Cezar, de 4 ani, a chemat bodyguardul și striga ca Ianțu să fie dus la pușcărie. Revistei noastre i s-a părut că o asemenea atitudine în era relativității răului și binelui este salvatoare. De aceea, pe Cezar Chicosu l-am întîlnit pe strada Pomîrla din București, jucîndu-se cu Blybleidul, uitîndu-se la ultimul număr din* Mickey Mouse *și explicîndu-mi de ce el nu a vrut să meargă cu vaporașul din Herăstrău. Patetic, tîmpit sau pur și simplu cu vorbe mari, mi-am dat seama că, într-adevăr, multe generații e bine să dispară ca să nu mai înspăimîntăm copiii cu propriul nostru trecut, cu propriile noastre compromisuri. Așa că m-am așezat în jurul unei mese pline cu fursecuri, împreună cu Cezar și mama lui, Elena Angela Chicosu.*

Cezar Chicosu: Nu am mers în Herăstrău cu vaporașul fiindcă era acolo un căpitan. Și eu cînd am fost la grădiniță, doamna ne-a zis că dacă nu mîncăm cheamă căpitanul de poliție. De asta, m-am distrat în Herăstrău, dar nu m-am distrat decît la nisip. Luăm și noi un fursec?

Reporter: Luăm!

Emisiunea lui Ianțu de pe PRIMA TV

Rep.: La emisiunea lui Ianțu de ce te-ai dus?

C.C.: Că a venit și Lari. Și am fost și la o petrecere.

Rep.: Cînd?

C.C.: Am fost la biserică, i-am cununat pe finii noștri, pe Adrian și pe Florentina.

Rep.: Și la Ianțu?

C.C.: Și la Ianțu a fost bine, dar a furat camera video. A furat-o și am chemat bodyguarzii, l-a luat și l-a dus. Nu se poate așa ceva! L-am trimis cu bodyguarzii la închisoare. Nu e voie să fure oamenii cei mari. Nu e frumos. Eu nu am furat! El a furat! Și copilul ăla cu ochelari zicea: „Nu chema, bă, poliția, că ăsta e prietenul meu“. Și eu am spus: „Să-l ia, să-l ducă!“.

Rep.: Cine te-a învățat că hoții trebuie prinși?

C.C.: Tata și mami! Și cînd ne-am culcat seara eu am întrebat-o pe mami: „Nu ducem și noi fursecuri și băutură lui nenea Ianțu?“. Dar nu m-am dus să duc mîncare la hoți, ci numai la prieteni. Dar noi nu mai luăm un fursec?

Mami: Luăm, luăm!

Meseriile lui tata și ale lui Cezar

Rep.: Tatăl tău ce face?

C.C.: La servici, la strada particulară, de acolo ia banii cu dubița.

Rep.: Cînd te vei face mare, ce vrei să fii?

C.C.: Pompier, ba nu, polițai! Ca să prind hoții, să-l prind pe Ianțu că e hoț!

Rep.: Dar înainte de emisiune, ce voiai să te faci?

C.C.: Pompier, să sting focurile oamenilor!

Rep.: Ce ai mai vrut să te faci tu?

C.C.: Pilot de formula unu, dar la noi nu se poate, din cauza vitezei, că mă zăpăcește la cap. Și strică ceasul de la mașină. Și am mai vrut să mă fac gunoier și era mama foarte supărată. Mai vreau fursec!

Mami: Da, îți dau, dar mai tîrziu, nu e frumos să vorbești cu gura plină!

C.C.: Mama era supărată că mă fac gunoier și noi am stat mult-mult să ne uităm la încărcat mașina de gunoi. Mai luăm un pic de fursec?

Mami: Mai luăm!

C.C.: Mi-a căzut!

Mami: Nu-i nimic, luăm altul!

Somnul, Tom și Jerry

C.C.: Dorm mult și strig noaptea: „Angelica, vino la mine!“. Mă trezesc și o vreau pe mami. Visez un balaur și un zmeu. Sînt răi și scot foc pe gură. Îmi fac mie rău, dar am sabie și o să-i tai în două, o să-i fac morcovi de mîncare! Am sabia de la buni.

Rep.: Cine îți place, Tom sau Jerry?

C.C.: Tom și Jerry. Ei se luptă ca să ia cașcavalul și să ia laptele. Jerry e puternic, Tom e cam mic. Ce vrei, bombonici?

Rep.: Nu.

C.C.: Noi avem cameră video cu care filmăm și cu care votăm cu Iliescu.

Mami: Cum să votăm cu Iliescu? Ne faci neamul de rîs!

C.C.: Da, noi votăm cu nea Nelu că azi, de votare, în parc a dat copiilor muzică pe pîine, promisiuni! Eu merg cu tati în Orășelul Copiilor și el zice: „Sus, ursulețul meu!“. Și mă dă de la un cap la altul în toate jucăriile pînă amețește capul! Și tati, dacă nu sînt cuminte, scoate cureaua și o pune pe ușă s-o văd!

Rep.: Ce înseamnă să nu fii cuminte?

C.C.: Să stric o mașină, să fac o prostie... am distrus gipanul cu totul, i-am distrus telecomanda, și scaunul, și cabina, așa mi-a venit mie! Hai, nenea, în camera mea să-ți arăt jucăriile!

În camera lui Cezar

Rep.: Ce faci iarna?

C.C.: Iarna, mers cu sania, vara mă încălzesc la soare cu burta la soare! Mami, vreau pipi! Dar, tu, nenea, stai aici! Oamenii mari nu au voie să vadă cum fac pipi copiii!

Rep.: Te aștept în camera ta!

C.C.: Bine.

Rep.: Cîte jucării ai în camera ta?

M-am săturat, de patru ani, să tot văd cum se fură în ţărişoara noastră. Eu, dacă aş putea, i-aş prinde pe cei de la putere şi le-aş lua jucăriile.

Zorii unei generaţii incoruptibile: Cătălin Cezar Chicosu, un băieţel de 4 ani care l-a dat pe Virgil Ianţu pe mînuţa Poliţiei

C.C.: Uite, am ghete de fotbal din Belgia aduse de mami, și cel mai mult îmi place de cărți, uite ce multe am, uite ce iepuraș drăguț am, cu el dorm noaptea, am și un porc Ghiță care face baie în noroi și am un ursuleț, Îmbulinatul. Am niște vecini care îmi bat în tavan, păi, așa sînt ei, răi. Mami, tu ai zis că nenea ăsta mi-a adus ceva! Nimic nu a adus!

Rep.: Da... nu...

Mami: Stai, dragă, nu a plecat, îți dă pînă terminăm de vorbit!

C.C.: Eu cînd știu că am greșit zic că vreau ceva, dar zic că vreau, dar știu că nu am voie și mami nu-mi dă.

Rep.: Frumos!

C.C.: Dar de ce intri, nenea, încălțat la mine în cameră? Nu e frumos să intri încălțat în camera unui copil mic!

Mă pregătesc de plecare. Mami îi dă lui Cezar un pachet, cică un cadou din partea mea. Reporterul îi mulțumește lui Mami.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au mai semnat din Elveția-„mamă“ pentru: Puiu Ganea, Ion Argeș Ganea, Mircea Encioiu, Sofia Dumitru, Dan Niculescu, Șerban Mironescu, Cornel Mareș, Ion Rășcanu, Raluca Rășcanu, Adrian Diaconu, Mihălcescu, Oana Rășcanu, Négibé, Cateluța Gollnow, Dolly Andone, Nicolae David, Aurică Cristescu, Ion Lecca, Angy Ioviță, Mihai Ciubotea, Aurel Pârvu, Mihai Cicotti, Constantin Hălăucescu, Modesta Măicuța, Eugenia Bărbulescu.

DONAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care *fără să facă nimic,* spune

Prolog personal. Povestea aceasta, aparent personală, spune – cred – multe despre conștiința vindicativă a unei părți semnificative a *Adevărului.* Anul trecut, cînd a avut loc Centenarul Brauner, am fost invitat de către Institutul pentru Cercetarea Avangardei Românești și Europene să scriu și să prezint un mic studiu despre prietenia dintre Victor Brauner și Gellu Naum. Scris și făcut. A doua zi după ce am prezentat acest text la Teatrul Foarte Mic, mă sună o jurnalistă de la ziarul *Adevărul,* întrebîndu-mă dacă nu vreau să public materialul respectiv în *Adevărul literar și artistic.* După o zi de gîndire mi-am dat acceptul și i-am trimis textul. După cîteva zile, jurnalista respectivă, altfel o protejată a lui Cristian Tudor Popescu, mă sună și, foarte jenată, îmi spune că textul meu nu poate să apară în revista condusă de domnul CTP. Motivul era, desigur, unul singur: autorul acelui text, adică subsemnatul, era ziarist la *Academia Cațavencu* și ar fi fost prea mult pentru *Adevărul* să publice un om de la *Cațavencu.* L-am compătimit sincer pe Cristian Tudor Popescu și mi-a părut rău că tînăra jurnalistă se pusese singură într-o situație neplăcută, atît față de mine, cît, mai ales, față de șeful ei. De atunci, pe mine, unul, *Adevărul* mă lasă rece.

Adevărul* care este.** Prin urmare, nu pentru a mă pune bine cu «șefii de la *Academia Cațavencu*» voi spune eu aici niște lucruri neplăcute despre *Adevărul*. Și nici pentru a mă pune bine cu mine însumi nu mă voi revolta eu aici din cauza *Adevărului* care este. Care este, printre altele, plin de Vanghelie. Atît de plin, încît, pe lîngă multele hectare de reclamă explicită *care este,* în ziarul lui Cristian Tudor Popescu de joi, 3 iunie, se poate citi și un zguduitor articol implicit, fără „P", cu titlul „Proiectele lui Vanghelie pentru următorii 4 ani". Supratitlul: „Primarul de la Sectorul 5 cîștigă alegerile din primul tur". Dar să-l lăsăm pe Vanghelie în legea lui încălcată și să revenim la *adevărurile* noastre cotidiene. Luni, 31 mai, *Adevărul* este anti-PSD: *„Probabil avînd dificultăți cu inventarierea bunurilor și numărarea banilor,* Adrian Năstase și Viorel Hrebenciuc nu și-au actualizat în termen legal declarațiile de avere". Marți și miercuri, tot anti-PSD pare să fie *Adevărul,* pentru ca joi să o lase mai moale. Vineri, în schimb, *Adevărul* este de-a dreptul stînjenitor, un articol mai grețos stilistic și mai penibil părtinitor decît unul anume din pagina 10, semnat Anel T., eu nu am mai citit pînă acum. Articolul se intitulează „GEOANĂ și RUS – nu soluția dată de alții, ci ALEGEREA NOASTRĂ!", și această „alegere a noastră", indecent majusculată, se presupune a fi alegerea celor de la *Adevărul.* Iată ce ni se spune în *Adevărul,* într-un articol fără nici o indicație publicitară, despre Geoană: „Atributul de «sacrificat al partidului» nu și-l poate însuși, tocmai pentru că, pentru el, este o ONOARE să poarte «Crucea» noastră (…)" Sau: „Cu siguranță, este omul care a demonstrat că nu este interesat de «Putere», este doritor să ne redea «Puterea».". Grețos! Sîmbătă, pe prima pagină, **Consiliul Director al ziarului *Adevărul face precizarea că articolul acesta este, de fapt, unul publicitar. Aha, deci ăsta era adevărul!

Despre îngeri și alți demoni. Sîmbătă, 29 mai, am fost martor atunci cînd, la Gala Premiilor ASPRO, care a avut loc în Lăptăria lui Enache, Andrei Pleșu a atacat dur *conștiințele păguboase și dușmănoase* care s-au gîndit să îl premieze pentru volumul *Despre îngeri,* după ce, în prealabil, l-au atacat dur în *Observator cultural.* O fi, poate, vreun semn de normalitate, cum scrie Luminița Marcu în *Evenimentul zilei,* însă mă îndoiesc sincer că ASPRO i-a dat lui Andrei Pleșu, odată cu premiul pentru eseu și marele premiu ASPRO, *o lecție de fair-play.* Pesemne că o fi *fair-play* și *politically correct* să fii penibil.

Separarea fetelor în (a patra putere în) stat. Un tabloid mic și vioi este ziarul *Ziarul.* Cînd simțiți că fata de la pagina 5 nu mai spune adevărul, deschideți *Ziarul* și veți vedea că alternativa există la pagina 9.

Iulian TĂNASE

canalul mass-midia năvodari

● „Cea mai mare răzbunare este succesul", zic unii, și într-un astfel de moment al răzbunării trebuie să se afle și Brândușa Armanca, dată afară din TVR, dar premiată de APTR, acum cîteva zile. Ziarista timișoreancă a obținut premiul de la categoria „Cooperare europeană" pentru filmul *Timișoara: fețele orașului,* demonstrînd că s-a renunțat prea ușor la un profesionist adevărat numai datorită unor intrigi mărunte și unor pasiuni politice locale desfășurate de inamicii realizatoarei. ● Cotidianul *Gazeta de Teleorman* a lipsit de pe piață timp de două zile consecutiv: joi, 20 mai 2004, și vineri, 21 mai 2004. Motivul: *Gazeta de Teleorman* și *Teleormanul* folosesc aceeași tipografie „Tipoalex" (a ziarului *Teleormanul)* care imprimă și buletinele de vot pentru alegerile locale. Și cum acestea trebuiau trase cît mai repede, s-a renunțat la scoaterea pe piață a *Gazetei de Teleorman* pentru cele două zile. A, credeți că e vorba de o luxare a presei? Nici vorbă, pentru că, printr-o achiziție strategică, ambele publicații, foste concurente, se află sub aceeași umbrelă economică! Așa că *Gazeta de Teleorman* a acceptat situația, realizînd și un mic profit: oamenii s-au abonat pe o lună, ei au tipărit o lună fără două zile!

Zețarul Ivan

Ziarul lui Vanghelie: Scurt la minte pe doi!

În timp ce ne plimbam și noi, ca oamenii, prin gropile sectorului 5, am pus mîna pe* Jurnalul la Primărie, *o tipăritură ajunsă deja la numărul 2, unde se va și opri, dacă nu cumva ne bate Pesedeu' și o s-apară peste patru ani și numărul 3. Iată, printre altele, pe ce ne-au căzut ochii!

Vangheliada de matematică

Și-acum închideți culegerea de Năstăsescu și deschideți culegerea de Gheba la ce pagină vreți voi, pentru că urmează ca dom' profesor să scoată o foaie de hîrtie și să-i susțină lui Marean candidatura la primăria de 5. Exact, dragi foști colegi, v-ați prins despre cine este vorba în ecuație: coșmarul orelor de mate, autorul de exerciții care ne-a chinuit tinerețea cu problemele lui s-a grăbit să-i dea o notă mare lui Vanghelie datorită binecunoscutei sale preocupări pentru învățămînt. Bre, tataie, chiar așa ai ajuns? Cum să dai matale, profesor bătrîn, notă de trecere la mate lu' Marean care zicea că „din cele 62 de unități de învățămînt s-au renovat 36, adică 85%"? Eu, în locul dumitale, îl puneam să scrie de o mie de ori pe curat tabla înmulțirii și să vină cu părinții tunși.

Massachussetts Grădiniț of Technology

Priviți cu atenție ce se-ntîmplă într-o grădiniță vangheliană, a viitorului, născută în prezent din banii contribuabililor bogați ai sectorului 5, acest Beverly Hills al Bucureștiului și, de ce nu, al țării. Copilași care mai sînt convinși încă de existența lui Moș Crăciun și a Albei ca Zăpada tastează la niște leptoape superprofi de două mii de dolari bucata. Poate vă întrebați ce lucrează ei la sculele alea ultraperformante. Ei bine, băiețelul acela de la fereastră face designul unei noi turbine cu combustie atomică pentru submarinele care vor naviga pe sectorul 5 al Dîmboviței, iar fetița din prima bancă lucrează la simularea unui model matematic complex al Big Bang-ului. Cît despre puștiul ăla din ultima bancă, cred că e prins într-un proiect cu NASA, că e extrem de secretos.

Instrucțiuni pentru Votezomani

Orice produs are o etichetă pe care scrie cîte E-uri conține și mai ales cum se folosește. Iată cum, pentru consumatorii săi dependenți, Vanghelie a găsit de cuviință să le explice în clar ce să facă în ziua alegerilor. Sînt însă cîteva lipsuri în aceste instrucțiuni, mai ales în partea finală, pe care ne vom permite să le remediem. Nu se spune nimic despre ce să facă cetățeanul după ce predă ștampila și normal ar fi să se spună. O sugestie ar fi: ieșiți din secția de votare, traversați cu atenție, mergeți acasă și culcați-vă liniștiți! Sau: intrați în prima cîrciumă, luați un vin, o bere, o vodcă, fiecare ce-și permite, simțiți-vă bine, că alegeri mai pupați abia peste patru ani!

Candidatura de noapte

Cum să-l votezi primar pe Vanghelie

- Mergi la vot.
- Cere ștampila și buletinul de vot.
- Caută în buletinul de vot poziția 27, este ultimul chenar de pe buletin.
- Aplică ștampila de vot în interiorul chenarului în care apare scris *Candidat independent - Daniel Marian Vanghelie.*
- Ia buletinul de vot și introdu-l în urna de votare.
- Predă ștampila de vot

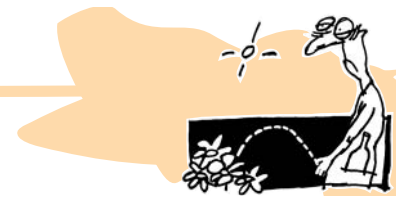

MAMA NATURĂ
TATÀL ALCOOLIC

România.
Mici fragmente de neant.

Ursu', Regele PSD-ului în România!

PSD-ul e tare de tot: ei bine, de afișele cu candidații Puterii nu poți să scapi nici în creierii munților, chestie observată și în rezervația de mocănițe din Maramureș, la Vișeu de Sus. În elanul lor nebunesc după putere, la Vișeu de Sus, moacele oamenilor lui Iliescu și Năstase ajung pînă în locurile unde numai urșii și ciobanii din *Miorița,* proștii ăia trei de la „BAC", ar vota cu corupții din PSD! Părerea mea e că afișajul acesta merge, cu o singură rectificare: să fi fost, la dracu', la Vișeu de Jos PSD!

Mic, da' obosit

Un puști de 3 ani și mamaia lui filau gagici pe geamul maxi-taxi-ului: „Uite o feeetiiiță", „Uite încă o fetițăă". După cearcănele lu' ăla micu' și după cum îi tremura mîna cu biberonul, era clar că vizionase toată noaptea caseta cu *Cățeluș cu părul creț* în interpretarea Laurei Andreșan și că, sub acoperirea lui mamaie, se pregătea s-o mintă pe prietena lui de la gradiniță: 1) că l-a durut burtica, de-aia n-a dormit; 2) că-i e fidel și nici măcar nu întoarce capul după vreun ciorăpel cu buburuze, vreo săndăluță cu fluturași ori, Doamne ferește, după vreo rochiță scurtă cu volane și vedere la chiloțeii cu Barbie.

Săpun? Să nu pun?

Am văzut jumătăți de săpunuri în toaleta unei cîrciumi și mi s-a părut o idee foarte mișto. M-am gîndit că, pe lîngă economie de resurse, jumătățile alea de săpun reprezintă niște potențiale fetișuri pentru cuplurile de îndrăgostiți. Ar putea fura fiecare cîte-o jumătate s-o poarte la gît pe post de medalion și semn al sentimentelor profunde care-i leagă. Și dacă s-ar pierde unul de celălalt, știți și voi șmecheria cu mitul androginului, pandantivele alea i-ar readuce laolaltă. M-am dezumflat însă cînd am văzut că hîrtia igienică, oglinzile și coșurile de gunoi erau întregi.

Eu cu cine fumez?

Pe strada Barajul Uzului din Titan a avut loc duminica trecută un incendiu: la miezul nopții, un BMW parcat bine mersi într-un garaj a sărit nervos în aer. Pînă aici, nimic neobișnuit pentru locuitorii cartierului meu. Ei, primul lucru pe care l-a făcut echipajul de poliție sosit la fața locului știți care a fost? În așteptarea pompierilor, plutonierul nostru și-a aprins gospodărește o țigară.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Niște țărani pe care-i doare-n vot

Cornul și laptele școlarilor sînt lăsate, la școală, de duminică pentru toată săptămîna, iar mucegaiul de corn și acreala de lapte sînt opulența aruncată de boierii de la Iași spre cel mai sărac sat din Europa. Grîul de astă-vară, jucat în picioare de șobolani, e luat la bob mărunt cu tocănița și făcut pîine. Ciutura de apă are pe limpezimea ei lupte eterne între broaște, insecte și mîl. De aceea, „Locul împăratului" e veșnic plin de flori și de găini ce ouă. Dar poți scăpa de toate astea ca Vasile Munteanu, ce a făcut tumoare pe osul dintre mandibulă și oasele capului și a stat la spital, la Iași.

Duminică

Mioara Vlase s-a trezit dimineața, s-a dat cu ochii pe față, a luat o cafea, s-a îmbrăcat și voia să plece la alegeri. A murit. „Uite așa, frumoasă cum e ea." Copilul a văzut pățania mă-sii și l-a chemat pe Gică de la crîșmă. Gică s-a născut acum 67 de ani și e un Taur de mare forță. A cîrpit două pături într-una și a urcat-o așa pe femeia lui pe masă.

Familiile Ciobotea și Cotoruc

Au dat toți oamenii politici marcanți din Urșița. Ciobotea Marcel are nevasta din neamul lui Cotoruc, e fratele ei. Ciobotea e în PSD, iar Cotoruc este la liberali. Astfel încît Ciobotea a emis un decret împotriva lui Cotoruc: în campania electorală să nu aibă voie la crîșma lui Ghiță. Cotoruc îl are la mînă fiindcă a tăiat un porc și un cîine în sat, iar crimele s-au mușamalizat. Porcul era plin de trichineloză, iar cîinele era al lui Florei, nașul lui Marian Onofrei, vărul lui Săndel Ciobotea. Dar Cotoruc a spus de porc. Și cum de porc nu se îmbolnăvise nimeni, nu a băgat nimeni de seamă. Ori de cîine, argumentul acesta liberal este greu de primit de către sat. Cîinii la ce folosesc? Să latre, să mănînce. Or în cel mai sărac sat din Europa o gură mai puțin e o binefacere. Și Ciobotea s-a ales consilier.

Mihai Prisecaru

E primarul. A fost liberal, dar zice că e acum PSD, că nu poate să-i suporte pe neserioși. PSD i-a fost de ajutor. PNL, nu. „Ce pot eu să promit acilea? Că fac ce fac." Asemenea doctrină este cîștigătoare, iar vizita cea mai importantă a fost de 1 iunie, cînd primarul a adus notabilități județene și europene pe care le-a adunat spre binele satului: o școală frumoasă la Urșița.

Fănel e nebunul satului

Surpriza tuturor e că el trăiește. Fiindcă de mult s-au hotărît oamenii din Urșița să nu-i mai dea de mîncare. Horia cu nevastă-sa, veri, l-au făcut pe nebun și uite cum a ieșit, dar Horia și nevastă-sa au plecat din sat de urît și l-au lăsat pe ăsta. A căzut bucătăria pe el. A căzut și casa. El locuiește în pod și urlă ca cîinele, miaună ca pisica. Unii cred că apoi le mănîncă. El are un singur refren: muriți, muriți! Nu se știe de ce, îi place lui.

Eugen ISTODOR

Nu sîntem neruşinaţi, domnule reporter! Umblăm goi că n-avem ţoale! N-avem nici serviciu, nici curte de agricultură. Am sădit nişte grîu şi fo doi zarzări în pămîntu' de sub unghii, da' dacă n-avem apă nici de spălat pe mîini, n-a ieşit nimic.

Urșița, singurul sat din Europa unde oamenii încearcă să supraviețuiască prin fotosinteză

PUR are tineri impuri

Regia. Grozăveștiul. Căminele studențești. Furnicarul de oameni. Sutele de panarame. Discotecile. Dumars. R2. Azteca. Barurile. Lucky Point. Viața de noapte. Aici începi să cunoști viața. Aici trebuie să începi să te descurci. Ești în Capitală și vrei să tai Bucureștiul în două. Cum să începi, fiindcă trebuie să începi de undeva? Unii au afaceri cu mașini de spălat în camere. Alții au magazine. Alții sînt barmani. Iată însă că am stat la o bere cu niște băieți care mizaseră pe politică și s-au băgat în organizațiile de tineret ale unor partide. Destul de amărîți, mi-au povestit despre cum s-au fript cu tineretul PUR. Dar și despre cum s-a fript PUR-ul cu ei.

Camerele lor din cămin sînt pline de afișe ale PUR. Au afișe peste tot. Și la veceu au dus pachete de afișe ale PUR-ului. Literalmente se șterg la cur cu ele. Au ceva cu PUR-ul? Nu, cu mare plăcere s-ar șterge la fund cu cele ale PSD-ului. Problema însă a pornit de la Sorin Andreeana, liderul tineretului PUR. Și e păcat, îmi spun ei, pentru că fuseseră prieteni.

Student 2: „Noi am venit în PUR cu Pițigoi, care fusese la PNȚCD. Îl știi? A făcut un partid, Mișcarea Populară, cu care a intrat în PUR. Ei, eram prieteni cu acest Andreeana care a zis: hai să fim noi cei mai tari aici, în PUR. Aducea oameni să ridice mîna. Veniți și le facem scandal, le zicem că nu sînt buni și că vrem oameni noi. Veneam mai mulți ca ei." Ei, adică membrii mai vechi ai PUR-ului. „Veneam treizeci, din Regie. Ei erau 5-6. Mergeam la toate sectoarele. Eram membri plimbăreți." Așa a devenit Andreeana lider.

Student 1: „Un om e tare în partid dacă aduce oameni să lucreze la acțiuni neplătite. Îl iei o dată cu bani și de zece ori fără bani. Asta e problema cu Sorin, că e tare în partid fiindcă a vrut să ne ia numai la acțiuni neplătite. Dar partidul îi dă bani să ne plătească și banii ăștia nu mai ajung la noi."

Necazurile au început în februarie, odată cu acțiunile de împărțire a fluturașilor pe trenuri. Fiecare om a primit 2.000 de pliante. Pe fiecare tren urcau doi oameni, avînd în total 4.000. Erau plătiți cu 300 de mii de lei pentru 4 ore. Normal, erau forțați să aleagă trasee mici, de două ore dus, două întors. Pînă la Lehliu, Pitești, Ploiești, Tîrgoviște și înapoi. „Nu aveai, dom'le, cum să împarți atîtea afișe. Nu urcă nici o mie de oameni într-un tren. Și erau 4 mii de dat. Ne întorceam fiecare cu 7-800." Băieții îmi evocă frumusețea acelor momente din februarie cînd aruncau cu vrafuri de afișe ale PUR-ului pe geamurile trenurilor și tot nu puteau să scape de toate. „Noi credem, adică de fapt și știm, că Sorin primea bani de la partid pentru 100 de oameni. El aduna 50, pe care ne plătea și prost, și își oprea restul. Se primeau cam 100 de milioane de lei pe lună și încă nu era campanie."

Student 2: „Voiculescu era cu ideile, textele le făcea chiar el. Erau vreo trei tipuri de afișe. Unu' cu «dom'le, să scăpăm de cei care au furat și s-au îmbogățit», unul cu copii nevoiași și unul… ceva cu medicina, că Partidul Umanist o să aibă grijă să îmbunătățească condițiile din… ceva cu medicina". În martie-aprilie, organizația de tineret a PUR-ului a primit 300 de mii de afișe. Muncă, nu glumă. Încă 300 de mii au mers la seniorii PUR-ului. Toate acestea trebuia să fie împărțite pe stradă. „Ai văzut tu afișe ale PUR-ului? Ai văzut afișe cu Tatoiu? Nu sînt afișe, Voiculescu habar nu are…" Dar Andreeana îi spunea că le-a împărțit pe toate. Sorin zicea ca să îi mai motiveze: „Băi, nu vă mai chinuiți și voi așa de tare, nu le împărțiți chiar pe toate".

Au reușit să împartă doar 50.000. Restul, ce s-a întîmplat cu restul? Student 2: „Păi, chiar Sorin Andreeana venea cu soluția, el venea cu idei… să le dăm foc, le aruncăm noaptea undeva, să nu ne vadă cineva."

Student 3: „Alții încearcă să fure direct de la cel care dă banul, dar el de ce încearcă să ne păcălească și pe alții?".

Afișul PUR universal curăță toate petele de murdărie din WC-urile studențești

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Profil de slugă

Melinescu, însărcinatul cu dosare al Puterii

Ioan Melinescu, fostul şef al Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, nu are doar meritul de a se afla pentru a nu ştiu cîta oară în paginile de dezvăluiri ale *Academiei Caţavencu.* El este şi autorul unor grețoase gesturi de servilism politic, egalate doar de monumentale dovezi de prostie profesională.

Pe scurt, cînd nu e ocupat să ascundă infracţiunile complicelui său Genică Boerică *(citiţi în pag. 16),* acest Melinescu răspunde comenzii politice de a produce documente dubioase în legătură cu oameni, societăţi şi instituţii care, prin poziţia şi atitudinea lor, mai strică din cînd în cînd socotelile Puterii.

Utilitatea de lacheu şi-a arătat-o mai cu seamă în redactarea unor informări cu privire la presupuse spălări de bani. Prezenţa partenerului nostru Sorin Marin în cuprinsul documentelor emise de Melinescu are ca scop precis atingerea reputaţiei *Academiei Caţavencu.* De altfel, din sutele de plăţi efectuate de Sorin Marin prin intermediul Fundaţiei Anonimul către artişti, scriitori, instituţii de cultură şi instituţii sociale, informările slugii credincioase selectează ca destinatari doar *Academia Caţavencu* şi Fundaţia „Noua Europă“, condusă de Andrei Pleşu.

Hai să zicem că prezenţa noastră în planurile băieţilor e de înţeles, la cît i-am înghesuit în anii ăştia. A lui Sorin Marin e iarăşi logică, el fiind, în calitate de partener al nostru, legătura cu noi. Patriciu, şi el, se află firesc pe listă, fiindcă Rompetrolul încetineşte planurile unei întregi mafii a sondelor. „Noua Europă“ e prezentă în raportul lui Melinescu poate fiindcă activităţile culturale ale fundaţiei riscă să stîrnească lumina în tineret.

Dar, peste toate aceste insinuări bolşevice, să vii şi să susţii că OMV-ul spală bani înseamnă că slugărnicia nu poate fi strunită nici de prostie. Iar dacă te mai şi expui puşcăriei prin încălcarea legii de confidenţialitate a documentelor ONPCSB, cum a reuşit Melinescu, atunci e clar că, în cazul ăsta, singura îngrădire a slugărniciei e gratia.

A.C.

Năstase şase clase

Experimentele de fizică mecanică în care s-a lansat în ultimele zile dl Adrian Năstase tind să confirme teoriile susţinute de unele manuale de şcoală generală. Primul experiment a fost organizat pe ruta Bucureşti-Câmpina; instalaţia utilizată a fost un tren de viteză mare; când trenul a atins viteza de 160 km/h, cercetătorul a umplut un pahar cu apă şi l-a aşezat pe masă; apoi a rămas cu privirile lipite de pahar şi a observat apa; rezultatele au fost publicate în presă a doua zi: „apa nici nu s-a mişcat, parcă stăteam pe loc!“. Cum, în ştiinţă, înainte de a acredita o teorie revoluţionară, se obişnuieşte ca experimentele să fie repetate, a fost organizat un al doilea test. De data aceasta a fost folosit un microbuz care s-a deplasat pe ruta Bucureşti-Lehliu cu o viteză de 120 km/oră. Din considerente de economie, cercetătorul a decis să renunţe la pahar şi s-a observat pe sine. Sâmbătă, presa a publicat din nou rezultatele aşteptate de o ţară întreagă cu înfrigurare: „maşina s-a deplasat cu atâta uşurinţă că eram tentat să spun că nu ne mişcăm“. (Extras din „Fizica. Manual pentru clasa VI“, capitolul „Revelaţii“, autor A. Năstase; Ed. Aramisa, 2004)

Evrika. K.T.

bursa şpăgilor electorale

PSD-ul a pus tinerii pe fugă, la votare

Aceasta este dania cu crampoane cu care deputatul PSD Dorel Petru Crăciun de la Rădăuţi (Suceava) a umblat prin şcolile oraşului: sute de perechi de pantofi sport, proveniţi dintr-o confiscare vamală de la Constanţa, au transformat terenurile şi sălile liceelor în piste de fugă electorală. Fiecare pungă cu pantofi Nike a fost însoţită de fotografia zîmbitoare a îndrumătorului de paşi electorali Crăciun, care şi-a propus să ajute tînăra generaţie cu drept de vot să ajungă la urne ceva mai repede. Acţiunea a fost puternic acompaniată de discursurile directorilor de licee, care n-au uitat să precizeze că tinerii cu drept de vot vor şti să-i mulţumească PSD-ului cu ce cred ei de cuviinţă, atunci cînd se vor trezi şi cu pantofii în picioare, şi cu ştampila în mînă.

Friedrich Nike

C-o sămînță de floare sau de bostan se face primăvară?

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Vreme de 45+15 ani am stat aici, la porțile Orientului, și-am strîns din dinți. Nouă și dinților noștri, prieten de nădejde ne-a fost, în aceste decenii de împliniri mărețe și chin, doar sămînța. După atîția ani de strîns din dinți, nici Gînditorul de la Hamangia n-ar mai trebui să stea doar c-o mînă-n falcă. E limpede că cealaltă ar face bine s-o țină în punga de semințe. Căci numai ele, semințele, ne-au stat de veghe la căpătîi cînd ne-a fost mai rău. Merită să le aducem acest mărunt omagiu – deși nici nouă nu ne este foarte clar dacă omagiul trebuie adus semințelor de floare sau celor de dovleac. La această dilemă, care ne bîntuie mințile și buzunarele de atîta amar de timp, am încercat astăzi să dăm un răspuns: care-s mai bune, semințele de floare sau cele de bostan?

DE DOVLEAC

Ioan T. MORAR

După părerea mea și a mai multor mii de oameni care au aceeași părere cu mine, semințele de dovleac sînt mai bune. Din ele se extrage și uleiul de dovleac, foarte bun și foarte sănătos, spre deosebire de semințele de floare din care se extrage doar ulei de floarea-soarelui de care nu am ce să spun de rău, totuși. Dacă ar fi să aleg, aș ști ce să aleg!

Alin IONESCU

Eu, unul, am fost crescut de mic și cu din alea de floare, și cu din alea de bostan. În mod normal, se mîncau cele de floare, iar cele de bostan se prăjeau duminica sau de sărbători, în momente aniversare, ca să zic așa. Din cauza asta, consider sămînța de bostan, deși e albă, ca pe o icră neagră a semințelor. Totuși, avînd în vedere că, de un timp încoace, industria aromelor a luat un avînt deosebit, aștept să apară semințele de bostan cu aromă de cașcaval, barbecue și, de ce nu, cu aromă de cîrnați cu șuncă. Ar putea și poporul nostru să mănînce carne pe săturate.

Dragoș MUȘAT

Eu sînt un tip mai rafinat, așa că mi se pare firesc: cele de bostan sînt mai bune, mai fine, mai excelente, mai superbe. Floarea e pentru tîrlani, pentru eternul derby de retrogradare din divizia D la fotbal în oină, Minerul Motru – Șomeru Buzău. Păi, poți să spargi un buzunar de floare pe *Trilogia greacă?* Nu poți. E țărănie. Eu nu-l văd pe Zeus spărgînd de floare. Cu bostanul e altceva. Asezonat fin cu *Fruttti Fresh* sau vodcă *Pinguin*, bostanul înseamnă calitatea în actul artistic, fie că ești suporter de fotbal sau suporter de teatru – nu contează dacă ții cu FC „Național“ sau FC „Nottara“-ul. De fapt, cine nu crede, să mai pună mîna și pe carte: *Cu bostanul prin București* îi zice la carte, mi se pare, și spune tot acolo, inculților.

Viorel MOȚOC

Este urît, dureros și nedelicat să mănînci dintr-o floare. O floare se oferă cuiva, nu se mănîncă de unul singur. În plus, semințele de bostan sînt mai bune măcar pentru faptul că au mai mult miez de tocat. Iar eu, personal, prefer chestiile cu miez. Și îmi mai place să joc cu albele. Albele mută și cîștigă!

DE FLOARE

Marius BORȚEA

Să fie limpede: sînt pentru semințele de floare. Ce mă îngrijorează acum este fenomenul „pop-corn“ din cinematografe, un pericol care, din cauza proastei gestionări, a dus la pieire frumosul obicei al scuipatului de coji spre rîndurile din față. Unde sînt vremurile alea cînd, odată ieșit de la film, stăteai un sfert de oră în fața cinematografului să-i scuturi iubitei cojile de semințe din cap și mîinile rromanes de pe fund?

ABȚINERI

Gabriel DROGEANU

Colegii vor sări iar la gîtul meu, precum la pungile cu floare (din alea scumpe, e drept) pe care le rad ei lunea în redacție, dar trebuie să o spun: eu nu mănînc semințe nici măcar la meciurile de fotbal, indiferent că merg la un Steaua – Aston Villa sau FC Medgidia – Selecționata Stelelor Lumii. Apropo: oare ce se halește la simultanele de șah sau la partidele de bridge? La ședințele de guvern se mănîncă, oare, semințe? Ori la vizitele oficiale de la Cotroceni? Cînd le vom vedea, oare, pe doamna Stănoiu și pe baroneasa Emma cu niște coji atîrnînd pe buza de jos?

Dan STANCIU

Chestiunea care se pune, din punctul meu de vedere, nu e de a spune care semințe sînt mai bune. Sînt bune și cele de dovleac, și cele de floarea-soarelui. Cînd ai de ales ce vei sparge în dinți, se cuvine să reflectezi la ce ți se potrivește mai bine. Astfel, semințele de floarea-soarelui se adresează îndeobște persoanelor extrovertite, dinamice, atrase de sport și de activitățile în aer liber, temperamentelor sanguine sau colerice. În schimb, firilor introvertite, apatice, înclinate către studiu și reverie, cu un temperament melancolic sau flegmatic, le convin semințele de dovleac. Așa stînd lucrurile, m-aș feri să votez pentru una sau alta dintre variante și m-aș opri la o a treia, cu un gust fin și o savoare deosebită: sămînța de scandal.

Alexandru VĂRZARU

Sînt un propovăduitor al semințelor. Dar în aceste momente înălțătoare sînt într-o așa stare de fericire pentru că PSD-ul a luat-o pe cocoașă, încît azi nu vreau să mă pronunț. Vreau conciliere națională și redacțională, mai ales într-o problemă atît de delicată. Oameni buni, colegi, frați români: iubiți semințele oricum ar fi ele!

NEHOTĂRÎȚI

Marius DRĂGHICI

Cred că intelectualii nu au fost preocupați de această mare problemă. Altfel, am fi avut și noi un roman polițist, *Spărgătorul de semințe,* unul erotic, *Decojitorul,* ceva scriitură naționalistă, *Sămânța care nu piere,* sau un roman SF, *Sămânța Inelelor.*

Dragoș VASILE

E una dintre acele întrebări care, ca în cazul dilemei *Playboy* „Care sînt mai bune, blondele sau brunetele?“, nu poate avea un răspuns fără echivoc. Totuși, semințele de bostan, fiind mai spectaculoase, sînt bune cînd joacă Real Madrid. Știrile de la Realitatea TV, Paulo Coelho și Rapid București merg cu semințe de floarea-soarelui. Cu ocazia turului al II-lea de la alegerile locale recomand clasicele bomboane agricole (cu sare), iar pentru filmele de acțiune de la PRO TV (Van Damme, Arnold, Joanna Pacula etc.) – semințe de dovleac plus Coniac „Unirea“.

Iulian TĂNASE

Consider că între semințele de dovleac și cele de floarea-soarelui diferențele nu sînt doar de ordin vestimentar. Unii ar putea spune că totul nu este decît o chestiune de gust, însă pesemne că vînzătoarele de semințe de la Piața Latină exagerează atunci cînd, cerîndu-le părerea despre cele două tipuri de semințe, ele îți spun un sec: „De gustibus humanum șest, șefu'!“. Dincolo de culoare, importantă pentru unii, consider că nici aspectul auditiv al spartului de semințe nu trebuie ignorat: într-un fel sună o sămînță de dovleac spartă între incisivi și cu totul altfel o sămînță de floare strivită între măselele de minte. În aceste două cazuri, frecvența sunetului care îți iese din gură, odată cu cojile scuipate elegant pe jos, este diferită și trebuie avută în vedere. Și apoi mai e și sarea.

Ce se-ntîmplă: Senzualţional!

Nea Nicu Văcăroiu, prins cu o goală!

Vine o dimineaţă în viaţa omului de stat cînd nimic nu mai e ca înainte. Cînd simte că pămîntul îi fuge de sub picioare cu tot cu pantofii de sub cap. Este cazul lui Nicolae Văcăroiu, ajuns într-una din dimineţile trecute la Sighişoara cu circul electoral, în al cărui serviciu, se vede, şi-a pus ditamai nasul roşu. Primit de localnici cu pîine şi sare, deşi mai mare nevoie avea de ceva murături, nea Nicu a părăsit zona cu un gust amar. Ba mai rău – fără nici un gust, căci fabrica vizitată de el (Stimet SA), producătoare de sticle, n-a avut cu ce să-l omenească în afară de mormanul de recipiente goale din imagine. Trist şi revoltător. Nu e cu putinţă să baţi atîta drum pentru o sticlă goală, cînd aşa ceva nea Nicu găseşte cu duiumul şi sub fereastra biroului. Ruşine să le fie acestor oameni fără inimă care nu s-au gîndit că au oaspete un om cu prea puţin ficat!

Buletinul de votc

Deputatul Brudaşcu aduce dovada:

Pe vremea lui Ceauşescu, versul era liber!

Dan Brudaşcu este deputat PRM de Cluj şi, ca să nu irosim timpul, intrăm direct în subiect, predicat, complement, pupincurism şi săru' mîna, tovarăşi:

„Omul acesta
Poartă în piept douăzeci de milioane de inimi,
Omul acesta
Poartă în piept douăzeci de milioane de doruri
Şi în priviri douăzeci de milioane de vise,
Visele noastre fără vîrstă, spre viitor,
Inimile,
Dorurile,
Visele noastre se numesc Ceauşescu,
Înaltul spre care zburăm se numeşte Ceauşescu,
Viitorul pe care-l clădim
Poartă numele Lui.
Este numele nostru,
Al timpului şi al pămîntului“.

Aceste versuri nu au apărut pe un cearşaf de spital, alături de o reţetă cu distonocalm, ci chiar în numărul 98/1975 al revistei *Astra,* din Braşov. De asemenea, au fost depistate, alături de cîteva date biografice despre trecutul de comunist înfocat al deputatului, într-un număr recent al *Gazetei de Cluj*. Noi nu publicăm versuri.

Mihai Eminem

poliţia presei

Adevărul nu e mai presus de publicitate

Vineri, 4 iunie, ziariştii de la *Adevărul* şi-au anunţat intenţiile electorale: „Geoană şi Rus – nu soluţia dată de alţii, ci ALEGEREA NOASTRĂ!“. Argumentele care i-au condus la această eroică decizie sunt apoi prezentate pe un sfert de pagină de ziar. În ziua următoare, acelaşi ziar publică o „Precizare“: „Articolul cu titlul «Geoană şi Rus etc.», semnat de Anel. T., nu aparţine redacţiei de la *Adevărul,* este un articol publicitar. Ziarul *Adevărul* nu îşi asumă sub nici o formă conţinutul şi mesajul textului publicitar sus-amintit“. Cum adică, nene, „articol publicitar“? Păi, nu era semnat „Anel. T.“? Dacă era semnat, dar era, totodată, publicitar, înseamnă că este vorba despre forma cea mai murdară de publicitate, în care cel înşelat este cititorul. Aoleu, nu cumva or fi toate articolele din ziar de-alea „fără P“? Culmea, în loc să-şi ceară scuze cititorilor pentru această practică, ziarul îşi publică semeţ tariful pentru ticăloşie. Vizitaţi şi dumneavoastră pagina www.adevarulonline.ro, daţi click pe „publicitate“ şi apoi aruncaţi un ochi la „tarife“. Să vezi şi să nu crezi: *„publicitate politică 4.675 EURO; articol publicitar fără «P» 6.050 EURO“.*

OK, asta o fi politica model a ziarului condus de preşedintele Clubului Român de Presă. Iar acum, descoperind că, pentru puţin mai mult de 1.000 de euro în plus, a fost pesedizată la pachet toată redacţia ziarului, cineva a încercat să salveze dezastrul deconspirând natura publicitară a articolului. Hai că-i bună: au mai fost spălaţi ziariştii, buimăciţi cititorii şi trădat clientul căruia ziarul îi datorează acum diferenţa de la „fără P“ la „cu P“. Halal ziar, mai că-ţi vine să-ţi bagi P.

Mircea TOMA

Vechi!

Năstase va plimba ursul. Pînă la groapă

Guvernul Năstase şi-a rezervat dreptul de a reglementa numărul de urşi ce vor fi vînaţi în sezonul 2004-2005. Acesta va fi în număr de: cîteva zeci de urşi şi două testicule. Pardon: unul, că numai atît i-a mai rămas la dispoziţie vînătorului Năstase de la victima sigură numită, simplu, Ilie Sârbu.

Sârbu în căruţă

Anacronica TV

Ai noştri ca brazării

Exact cînd intram eu vineri seara în camera mea de hotel din Londra, concurenta Kitten, fluturîndu-şi mijlociul la public, tocmai părăsea Casa *Big Broda,* cum se zice la ei, în Anglia, la *Big Brother.* Prilej excelent, zic eu, să analizăm diferenţele dintre sistemul lor şi al nostru.
În primul rînd, Kitt a lor era lesbiană şi colegă cu cei 2 gay din casă. Ai noştri, mai mult de bisexuali pentru o noapte n-au pupat. În al doilea rînd, casa lor poate apărea pe coperta numărului de colecţie *Casa Lux,* pe cînd a noastră, zău dacă merită mai mult de o poză în *Anunţul imobiliar.* În al treilea rînd, muzica genericului lor e făcută de Paul Oakenfold. Şi, nu în ultimul rînd, atunci cînd concurenta a fost dată afară, nimeni din Casă nu a plîns, ci toţi s-au bucurat. Secolele de economie concurenţială se simt.
În concluzie, ar fi interesantă implementarea unui sistem de burse în Anglia pentru concurenţii noştri. Doar că mă tem că ar prefera să rămînă acolo, să nu mai plece nici pentru alea 100.000 de lire, echivalentul celor 75.000 de euro la noi.

Cătălin MATEI

Marea adunare şi scădere naţională

În săptămîna premergătoare alegerilor, Vanghelie s-a invitat la Prima TV să mai zică două-trei vorbe şi-un dezacord despre realizările lui ca primar. Printre alte năzdrăvănii, el ne-a arătat că ştie să numere, dar nu şi să calculeze. Astfel că, deşi de la revoluţie au trecut 14 ani, la socoteala lui Vanghelie au ieşit doar 10. Propun ca de acum încolo sigla lui Vanghelie să fie diploma de bacalaureat, lîngă care să scrie cît face anu' în care a terminat liceul minus anu' în care l-a început. Să vedem dacă îi dă 4, că nouă nu ne-a dat.

Scădere liberă

Trampa şi ecranul

Ca ziarist curajos, consider că nu mi-am făcut decît datoria. Am scris în *Dilema veche* despre cum iau eu la radio apărarea poporului obidit de către partidul la a cărui televiziune sînt salariat.

Robert Turcescu, un ziarist care a reuşit să convingă juriul APTR că are cel puţin două bile

★ Pe această cale, aş dori să fac un apel vehement către firma mea de cablu, să taie legătura dintre televizorul meu şi vecinii de deasupra care, invariabil, de cîte ori pun şi eu mîna pe telecomandă şi deschid televizorul, se apucă de treaba aceea ruşinoasă şi, în plus, îngrozitor de gălăgioasă. Acesta este un avertisment finuţ. Dacă nu se rezolvă, atunci n-o să mai plătesc cablul. Dacă nu mai plătesc cablul, n-o să mai pun mîna pe telecomandă şi, dacă eu n-o să mai pun mîna pe telecomandă, e clar că oamenii ăia de la etajul şase or să devină abstinenţi, ceea ce e inuman, fiindcă se pot îmbolnăvi sau pot ajunge, Doamne fereşte, la divorţ. Ca să fie toată lumea fericită, propun ca vecinii să fie deconectaţi de la telecomanda mea şi să fie conectaţi, prin rotaţie, conform unei planificări riguroase, la telecomenzile babelor din bloc, că şi-aşa se plictisesc, săracele, şi n-au somn.

★ Zilele trecute am urmărit la Discovery un nou documentar despre Hitler, care se termina cu întrebarea dacă s-a sinucis Führerul pe bune sau a fost doar o simplă înscenare. Saddam a avut sosii, Stalin, la fel, iar despre Ceauşescu unii sînt de părere că face plajă pe o insulă, cu Gregorian Bivolaru şi cu sosia lui Elvis. Prin urmare, ar fi posibil şi ca trupul ars descoperit de ruşi la Berlin să fi aparţinut altcuiva. Dar întrebarea pe care o deschide acest subiect este: oare domnul Năstase are şi el sosii? Dacă n-are, soluţia ar fi să împrumute din cînd în cînd sosia lui Elvis-gras. Hai, că seamănă dacă-l ia puţin la perciuni şi-i mai reglează un pic avansul.

★ Trăim într-o ţară cu oameni vrednici, bogaţi şi mereu interesaţi de tot ce se întîmplă în jurul lor; cel puţin asta e senzaţia pe care o căpătăm zilnic, în timpul jurnalului *Focus* de la Mitrea TV, cînd ne minunăm de numărul telespectatorilor care dau esemesuri pe banii lor pentru a-şi susţine punctul de vedere în nişte chestiuni de importanţă vitală pentru neam şi ţară. Dintre aceste probleme vitale puse de Cristina Ţopescu în ultima vreme, ne-a atras atenţia următoarea: „Aţi dori ca şi în România ştirile să fie prezentate de vedete dezbrăcate?". Mie mi s-ar părea interesant s-o văd pe Dana Războiu prezentînd nud toate ştirile alea pozitive despre Adrian Năstase, dar mă tem să nu se interpreteze p-ormă greşit înjurăturile telespectatorilor care-ncep cu „Să-mi bag".

★ O formulare foarte îndrăgită de cei care prezintă pitoreşti accidente de tot felul este „Victima se zbate între viaţă şi moarte". La *Ştirile PRO TV* de la ora 5 am putut vedea şi victima, pe un pat de spital: cetăţeanul cu pricina părea chiar foarte liniştit, încadrat de două asistente, şi dădea senzaţia că s-ar zbate doar dacă cele două asistente s-ar lungi lîngă el.

★ Pe Discovery s-a difuzat un serial despre un nene care a recondiţionat o maşină de epocă. După aia, tot nenea ăla a construit el însuşi, pornind de la zero, tot în serial, un autoturism. Timpul a trecut, iar nenea respectiv a construit şi un avion, apoi un elicopter. Mai mult ca sigur, postul Discovery îşi va pierde audienţa la noi, că prea arată telespectatorilor cum să faci ca să ai maşină şi elicopter fără să furi.

★ Am şi eu o întrebare: de ce toate spoturile publicitare care fac reclamă tampoanelor de damă şi în care ni se arată pe şleau cît de bine absorb ele lichidul folosesc pentru demonstraţie substanţe albastre? Se adresează doar aristocratelor cu sînge albastru?

★ Duminică dimineaţa, chiar cînd se pregătea omul să-şi îmbrace costumul electoral şi să-şi ia soţia de braţ ca s-o scoată la o votare, TVR 2 şi România 1 dau năvală cu nişte spoturi publicitare cu cornu' şi laptele. Convins că acum va cîştiga fără probleme, PSD începuse deja campania electorală pentru alegerile de peste 12 ani, cînd şcolarii de acum vor avea drept de vot şi se vor prezenta la urne, dacă nu cumva se vor prezenta înainte la birourile de emigrare.

★ L-am văzut pe Stelian Tănase la Robert Turceascu şi, sincer să fiu, mi-a plăcut cum a vorbit. Ce nu mi-a plăcut e că avea părul mare, foarte mare. Domnu' Tănase, ca un vechi admirator al dvs., vă rog eu să vă tundeţi, că nu vă stă bine deloc. Sau vreţi să vă lăsaţi plete? Dar în cazul ăsta ar trebui să vă luaţi o geacă de piele, nişte inele cu cap de mort şi un Harley şi să mergeţi la concerte cu Boby, graficianul nostru, că şi lui îi place de Andreea Marin, nu numai lui Turcescu.

★ Duminică seara am nimerit cu telecomanda pe Prima TV şi m-am gîndit la săracu' domnu' Burci, ce greu i-o fi şi lui acum. Mă gîndesc că ar putea să mai amortizeze din cheltuieli cu ăia de la *Big Brother* şi să le dea doar apă şi pîine goală. Dacă tot i-a făcut vedete şi numele lor sînt pe buzele tuturor, pot să facă şi ei nişte mici sacrificii pentru domnul Burci, nu? Că, din ce-am văzut eu, sînt unii care s-au dus la *Big Brother* ca la pîrnaie, pentru masă şi casă şi cu speranţa că nu vor fi rugaţi de colegii de cameră să facă sex!

★ E un băiat brunetel care apare în două reclame concomitent. Aruncă nişte praf de brînză peste ouă şi bea şi bere cu prietenii într-un apartament de nu ştiu cîte mii de euro. Mă gîndesc că ăsta e începutul unui nou tip de spot, spotul integral, în care se face reclamă la mai multe produse în acelaşi spot. Se scoală omul din nişte cearşafuri albe (detergent), merge la bucătărie (cafea, frigidere, aragaze etc.), apoi la baie (pastă de dinţi, săpun, domestoase etc.), la serviciu (calculatoare), pleacă de la serviciu (maşini) şi în final opreşte pe centură (iar aici e loc de reclame la liniile fierbinţi).

★ Am auzit de Monica Bîrlădeanu că a ajuns la Hollywood să joace în două filme. Probabil că sînt nişte filme din alea de care a mai făcut, de 25 de secunde, care au la final un slogan publicitar.

★ Şi dacă Monica Bîrlădeanu a ajuns să joace direct la Hollywood, mă gîndesc că următoarea achiziţie a americanilor vor fi Ţociu şi Palade. Dacă ne dau măcar ursul lui Mr. Bean la schimb pe ei, eu mă declar mulţumit.

Copiii fac lucruri licite!

Protagoniştii ultimei emisiuni *Copiii spun lucruri trăsnite* au fost atraşi într-o filmare cu camera ascunsă. Ianţu se întîlnea cu ei într-un magazin de electronice şi încerca să-i ia complici la furtul unui aparat foto, cumpărîndu-le bunăvoinţa cu un joc video, tot de furat, strecurat în rucsacul prezentatorului. La ieşire, erau întrebaţi dacă au ceva de declarat. În general, din dragostea lor pentru Ianţu, copiii au cam scăldat-o sau au mînţit. Un singur copilaş, de vreo patru ani (găsiţi un interviu cu el în pagina 4), a fost de neînduplecat. „A furat!", le-a spus badigarzilor. Ianţu l-a rugat să nu-l pîrască, dar copilul a mers pînă la capăt: „Îmi pare rău, Ianţule, ai furat, meriţi să mergi la închisoare". Dacă băieţelul va ajunge şeful PNA, nu ne vom mai teme că nu se va curăţa ţărişoara de hoţi. Iar faţă de un parlamentar, un astfel de copil prezintă un dublu avantaj: unu, că-i cinstit, doi, că a trecut de vîrsta cînd ştie doar să doarmă şi să facă pe el.

Furat murdar!

Așa cum vă spuneam, domnu' Scheele, reforma Justiției ar merge mult mai bine dacă n-ar fi mass-media asta nenorocită. Ia dați-ne voie să interzicem cîteva ziare și o să vedeți că rezolvăm și problema judecătorilor corupți de care tot pomenește presa. Și nici ziariștii n-or să mai ia bătaie!

Tupeu 2004

Dreptatea – o *Volgă* de dînșii inventată

Trăiască 6 Iunie 2004, Ziua Internațională de Luptă Împotriva PSD-ului! Să venim cu mascații să votăm și în turul doi. Să punem senzori de supermarket la urne, să bipăie ori de cîte ori PSD-ul fură: Biip-biip – Geoană! Biip-biip – Sechelariu! Biip-biip – Radu Mazăre! Bip-bip-bip – PSD, biip-biip-biip – corupția, biip-biip – șpaga, biip-biip – traficul de influență, biip-biip – comuniștii, biip-biip – foștii turnători, biip-biip – securiștii! Să prindem PSD-ul cu voturile ascunse în chiloți, în buzunarele de la spate, în camioane care circulă noaptea de la Vrancea la Constanța și de la București la Ciorogîrla cu farurile stinse. Și-acum, dacă ne întrebați de *Tupeu,* este, și încă cum:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Ministerul Justiției.** Într-un raport al Ministerului Justiției, mass-media a ieșit principalul vinovat pentru imaginea proastă a judecătorilor din România. Așadar, nu corupția născută la vîrful Puterii, care promovează plicul cu mită ca act cu valoare oficială, a dus la transformarea șpăgii, atenției și a găinii în monedă de schimb în sistemul judiciar românesc, de la cel mai înalt nivel și pînă la tribunalul județean de cartier! Ci pîrliții de ziariști,ăia care umblă ca nenorociții cu ochelarii cu cameră ascunsă și care, în loc să dea violurile normale și orale de la ora 5, arată la știri cum iau subordonații ministrului Diaconescu șpagă. Deci nu Mona de Freitas e curvă, deși stă cu copilul lui Gabriel Bivolaru în burtă de 10 ani – cu aprobarea Justiției–, ci Cătălin Radu Tănase și Adelin Petrișor care transmit de la fața locului cum a murit cinstea din România într-un grav accident, călcată de Mercedesul PSD-ului domnului Cristian Diaconescu.

Măgărie 2004 (2 puncte): **Parlamentul României.** Averile demnitarilor nu pot fi controlate. Asta pentru că numai trei oameni pot cere declanșarea controlului: ministrul Justiției, procurorul general și șeful PNA. Care, toți trei, sînt numiți de, uap-uap, tot ai lor. Cum ar veni: Văcăroiu are un Mercedes primit ca șpagă, iar ministrul Cristian Diaconescu, care se află cu

Cristian Diaconescu, un diplomat care, de cînd a ajuns la Justiție, încă se mai gîndește cum să finalizeze negocierile tratatului de neagresiune cu urmăriții penal

Văcăroiu în același hotel de protocol la Mamaia, ar trebui să se scoale de la masă și, înainte să comande și felul doi, să ceară brusc anchetarea demnitarului Nicolae Văcăroiu, vecinul său de potroace. Să fim serioși, încă nu s-au inventat corupții ăia atîta de cinstiți încît să se dea și în gît singuri!

Prostie 2004 (1 punct): **Ion Iliescu.** *„În comunism, copiii celor persecutați politic puteau, totuși, merge la școală."* – a zis Bătrînul Nevindecabil. Și totuși, ce caută Iliescu în fruntea României, în **2004**? – e cea mai normală întrebare care trebuie pusă. Personal, aș da orice să am eu Muzeul „Antipa", ca să organizez o super-expoziție cu exponatul intratabil *Ion Iliescu* de 1 Iunie – ca să învețe și copiii că comunismul este o boală gravă, care se ia dacă mănînci crap la carton și nu te speli pe mîini cînd ești mic.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	25 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	11 puncte

Fiul legendarei sale mame era protejat de fiul legendarului Cîrmaci

Tatăl găinilor care nasc pui vii în presa românească, Ion Cristoiu, se crede iarăși la *Scînteia tineretului* și atacă principiile capitaliste într-o scrisoare către fostul lui coleg și patron, Cornel Nistorescu. Că dacă nu era el, tralala, că dacă nu se gîndea el, blablabla, că lui i se datorează totul, că el a muncit la patron, că unii au costume mai mișto decît vesta lui ponosită de piele etc. Și, printre altele, că el l-a adus pe Nistorescu în București dintr-un sat al Deltei Dunării. Punem la îndoială puterea atît de mare a lui Cristoiu în vremurile comuniste. Dar gura păcătosului adevăr grăiește. Ar rezulta că Ion Cristoiu era sistemul însuși. Sau măcar prieten cu sistemul. Și, atunci, ne întrebăm cine l-a adus pe Cristoiu din Găgești exact în această poziție privilegiată în presă? Ei, din păcate pentru istorie, cine ne-ar putea da răspunsul a murit de ciroză, la cîțiva ani după ce a fost pălmuit de un alt protejat al său, Mihai Tatulici. Numele lui începe cu Nicu și se termină cu Ceaușescu și a fost fiul Epocii care, în decembrie '89, s-a terminat tot cu Ceaușescu!

Vasile Reuter

Învățătoarea Mîțu zgîrie rău

„Sînt un băiețel din Costinești. Din România și scriu tuturor copiilor din lume. Nu vreau să ajung profesor fiindcă ajung ca doamna învățătoare Olga Mîțu care ne-a dat compunere să scriem cu cine votează părinții noștri. Cine a scris că cu PSD-ul a fost bine, dar cine a scris că nu știe sau că cu opoziția a fost rău. A doua zi, nea Troian, primarul nostru din Costinești, a făcut un spectacol, iar tanti Mîțu nu a vrut să ne ia și pe noi care nu știam cu cine votează părinții sau care votau cu opoziția. Noi am plîns și tanti Mîțu a zis că așa ne trebuie că «ce aia nu știți care e viitorul vostru?, că eu am fată cununată de primar și soțul meu e angajat la primărie» și nu se poate compromite în public cu asemenea pramatii. Dragi copii din lume, voi o pățiți la fel ca în Costinești? Că noi cînd am plecat de la școală am trecut pe lîngă crîșma lui secretarul de la primărie și unde tanti învățătoare Mîțu îi spunea lui primarul Troian că uite-i pe ăștia care nu te votează. Și el s-a uitat la noi și eu l-am visat noaptea pe Troian.

Un băiețel din Costinești“

P.S. Eugen Istodor își asumă veridicitatea celor scrise de către băiețel. Pentru cei interesați, punem la dispoziție numărul de telefon al ilustrei doamne învățătoare Mîțu: 0241.734.136.

Dialogurile lui Blaton

Aflat într-un moment de respiro după pierderea ligii, lui Bekalides i-a pierit orice chef de maieutică. Stă și privește în zare fără nici o țintă, în timp ce Parvenide se simte amenințat de spectrul șomajului. Trebuie să facă ceva să-i redeschidă șefului cheful de filosofie, altfel îl paște sărăcia. Asta ar fi extrem de grav, mai ales acum, că s-a învățat să cheltuie aiurea pe țoale scumpe și manuscrise rare. Va reuși oare să-l atragă din nou pe Bekalides în capcana dialecticii?

PARVENIDE: Șefu’, te văd cam abătut. Nu vrei să facem o partidă de maieutică?

BEKALIDES: N-am chef, bă, mi-e cam scîrbă.

PARVENIDE: Hai, șefu’, c-o facem pe bani, nu mai fi trist!

BEKALIDES: Cum să nu fiu, bă, Parvenide, c-aseară pă la cinci am servit niște vin cu murături proaspete, bă, și-am simțit așa, o stare de greață existențială după ele.

PARVENIDE: Așa e șefu’, murăturile îți dau angoasă, a zis și Pitagora, dacă nu mă-ntrebi înainte…

BEKALIDES: Bă, ziceam că-nnebunesc, uite-așa-mi veneau gîndurili pă gît, mi se-ntorcea creieru’ pă dos. Și zic să mă lungesc nițel, poate-mi trece.

PARVENIDE: Mare greșeală!

BEKALIDES: Mie-mi spui? Să răscolea sufletu-n mine ca nebunu’. Plus că a-nceput să mă bîzîie niște țînțari, veneau ai dracu’ pe mine în hoardă, cîte zece o dată. Și-atunci mi-a venit în cap o aporie grea dă tot.

PARVENIDE: Ce aporie, șefu’?

BEKALIDES: Dacă-n lumea ideilor iexistă țînțari? Că dacă iexistă, n-am făcut nici o afacere cîn’ oi muri, nu?

PARVENIDE: Șefu’, e o aporie nasoală asta, zău. Da’ dacă-ți demonstrez că poți să omori toți țînțarii din lumea ideilor, cît îmi dai?

BEKALIDES: Bă, Parvenide, îți dau cinci sute de drahme, pă onoarea mea!

PARVENIDE: Fii atent, șefu’: deci în lumea ideilor sînt numai idei, da?

BEKALIDES: Da, numai idei.

PARVENIDE: Idee de veceu, de pat, de bine, de vin, de murătură, de pom, de Falemides, de broască, și așa mai departe.

BEKALIDES: Și de țînțar, că p-asta ai uitat-o.

PARVENIDE: N-am uitat-o deloc. Fii atent: imaginează-ți că ideea lu’ matale doarme într-o idee de pat și vine ideea de țînțar care i se pune pe ideea de ureche.

BEKALIDES: Așa?

PARVENIDE: Dar fiind în lumea ideilor, ideea de țînțar e doar una și, dac-o omori p-aia, gata, ai belit toți țînțarii posibili, nu?

BEKALIDES: Păi, și cum s-o omor?

PARVENIDE: Simplu: cînd ideea lu’ matale stă s-adoarmă și vine ideea de țînțar să ți se-așeze pe ideea de ureche, zbang, îi dai o idee de palmă și, gata, ai terminat definitiv cu ideea de țînțar, dispare din lumea ideilor. Și alta nu mai e.

BEKALIDES: Bă, da’ ce simplu era. Și pot să fac la fel și cu mușțele. Băi, Parvenide, ești tare, bă, na o mie dă drahme și ia-ți ceva frumos. Da’ acu’, că-mi făcuși poftă de dialectică, să te mai întreb ceva ce nu-nțeleg io dămult.

PARVENIDE: Spune, prea-șefu’!

BEKALIDES: În lumea asta a ideilor dă care-mi tot zici tu, trebuie să iexiste și veceuri, că n-are cum altfel. Așa e?

PARVENIDE: Mda, cam așa e.

BEKALIDES: Bă, și ce nu-nțeleg io e unde ie scurgerea asta la ideea de veceu din lumea ideilor?

PARVENIDE: Șefu’, m-ai blocat cu asta. La o asemenea întrebare nici marele Blaton nu cred c-ar ști să răspundă.

BEKALIDES: Bă, vrei să-ți zic io răspunsul, ca să vezi că cine n-are iecsperiență, dăgeaba a-nvățat carte?

PARVENIDE: Spune, șefu’, că chiar m-ai făcut curios!

BEKALIDES: Bă, fraiere, ideea pură iese din ideea de cur, trece pă urmă în ideea de veceu și se scurge din lumea ideilor direct în lumea noastră, intră în pămînt, care face iarbă pă care-o paște oile pă care le omorîm noi ca să le mîncăm și atunci lor nu le mai rămîne decît sufletu’ care se duce înapoi în lumea ideilor. Ăsta e circuitul materiei în spiritul naturii umane și animale. Hai că te-am spart cu asta!

PARVENIDE: Șefu’, ești genial!

BEKALIDES: Bă, sînt, ce pielea mea! Știu să mă dăscurc în orice absolut.

(va urma)

Filosofia Vicoveanca

Piticul-pușculiță:
Tu îi întinzi o mînă cu fise, el îți arată tot degetul

Acum un an, tati me-a luat această pusculiță-pitic ca să-mi stlîng singul-singulel bănuți de Polșe. Vleau să-mi iau si eu Polșe ca să pot să-l întlec în lecleația male pe colegul meu de clasă Vanghelie cale vine la scoală cu gilofalu’. Am stlîns în fiecale lună alocația si acum cîteva zile l-am întlebat pe pitic dacă s-au adunat bănuții de Polșe. Piticu’ a pus mîna la cap si a înțeput să se gîndească. Si s-a gîndit el mult, pînă cînd l-am văut că-mi fațe semnul ațela. Niți nu stiu ce înseamnă, o fi de bine, o fi de lău? Eu cled că-i de bine, că semnul ațela nu l-am mai văzut decît la nenea Hagi si la nenea Dan Iosif, si ei cled că au stlîns deza bani de Polșe. Cledeți că o să mă si scuipe?

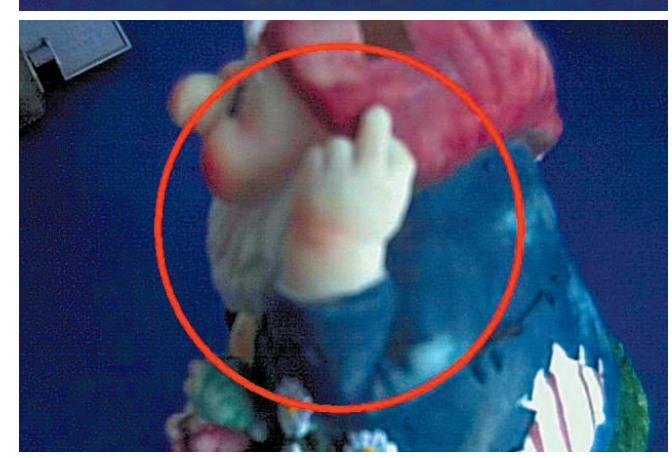

Albă ca zăpada și cei 7 pitici pe creier

Fac plantoane și sectoare Pîn’ la modernizare

Din emisiunea *Pro Patria* am aflat că în armata română toate merg ca unse cu vaselină de armă, toate sînt bune, oștenii au bocanci pe măsură, sînt veseli și bine hrăniți, tehnica de luptă se modernizează permanent, iar cadrele știu engleză, intră pe Internet și poartă în piept, ca americanii, numele scris pe o panglică. Încă nu ni s-a precizat nimic, totuși, despre modernizarea metodei de măsurat dormitorul cu chibritul – dar bănuim că acum, după ultimele modernizări, operațiunea se execută cu bricheta.

Festivalul de la Răcannes

miliția spirituală

Vasile Pușcaș sau Din Cluj pînă-n Brucseles / Ceaușescu reales

Bravo, fetiţo, e bine că ai luat diploma la Olimpiada Internaţională de Matematică. Dar să ştii că, la vîrsta ta, tovarăşul Nicolae Ceauşescu intra în Comitetul Antifascist. Ţi-o spune un om care şi pe vremea cenzurii comuniste a îndrăznit să facă astfel de afirmaţii despre tovarăşul Ceauşescu.

Ministrul Vasile Puşcaş, cel care se chinuie să integreze România în Europa, după ce ani de-a rîndul s-a străduit să integreze tot felul de fapte eroice imaginare în biografia lui Nicolae Ceauşescu

Poate că mulți dintre cititorii noștri tineri se întreabă cum a fost posibil cultul personalității lui Ceaușescu. Acum, desigur, pare inexplicabil cum un tip mediocru, incult și crud a putut conduce România atît de mult și atît de prăpăstios. Cum a ajuns nea Nicu Ceaușescu ditamai Geniu al Carpaților? Răspunsul e simplu: cu ajutorul lingăilor. Era de ajuns ca Ceaușescu să tragă un pîrț că se găseau tovarăși care să-l elogieze pentru genialele arome venite din excepționalul maț gros al conducătorului. A fost destul să se spună că a participat, la 15 ani, la nu știu ce manifestare ca să i se atribuie mersul istoriei de atunci încolo. Printre tovarășii care au admirat pîrțurile de tinerețe ale lui Ceaușescu se numără și actualul pro-european Vasile Pușcaș care, săracul, a trudit din greu să-l scoată pe dictator ditamai personajul istoric. Iată ce scria acest distins domn cu flotant la Bruxelles, în revista de cultură *Tribuna,* din Cluj, în data de 9 iunie 1983, despre o presupusă prezență a lui Ceaușescu la o ședință: „Fiind o componentă deosebit de importantă în mișcarea antifascistă din țara noastră, tineretul a fost reprezentat în Comitetul Național Antifascist și de utecistul Nicolae Ceaușescu (…). Desemnarea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a impus datorită prestanței militantului, calităților eminente dovedite. (…) Calitățile sale au fost sesizate de toți participanții la întrunirea de constituire a Comitetului Național Antifascist, căci tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat deschis poziția, dezvoltînd argumente pentru demonstrarea pericolului fascist, subliniind sarcinile de perspectivă care aparțineau noii generații, emanînd optimism și hotărîre în lupta antifascistă“. Să rezumăm: Nicolae Ceaușescu avea 15 ani, nu era nici măcar ucenic de cizmar, dar deja discuta perspectivele luminoase, combătea, dezvolta argumente. Unde s-au petrecut toate astea? Doar în capul ministrului Vasile Puşcaş, în zona limbii. Vorba ceea: „Tragi cu Puşcaş, nu ia foc, Ceaușescu-i cu noroc!“.

Eminența Căcănie

(thespiritualmilitia@yahoo.com)

Garda Financiară n-are mamă, n-are tată. Dar are socru

Securitatea moare, dar Garda nu se predă. Ba mai face și pui vii pe care-i hrănește cu sîngele statului (recte căcălău de bani). Securitatea e reprezentată în această poveste urbană de Florin Gavril, un securist care a fost adjunctul șefului S1 Iași, Ovidiu Andronache. După ce Secu și-a dat sfîrșitul în '89, Gavril a trecut cu arme și bagaje la Garda Financiară (GF). Unde a fost și adjunct, iar acum e jurist. Și tot acolo, Gavril face pe socrul lui Marian Bosianu, chiar șeful (interimat de trei ani!!) GF. Gata, aveți datele, să intrăm în șmen. Pasul unu: GF amendează cu două milioane de lei și confiscă 150 de milioane unei firme private, pentru niște acte naspa. Pasul doi: firma contestă decizia GF în instanță, unde e reprezentată de avocata Bosianu (nevasta lui Marian Bosianu, șeful GF). Avocata Bosianu se bate în instanță cu juristul GF, Florin Gavril, nițel tatăl ei și socrul șefului lui direct și în același timp ginere. „Se bate“ e un fel de a zice, pentru că juristul tată-socru Gavril nici nu se prezintă la proces. Prin urmare, pasul trei: firma amendată cîștigă și își recuperează și amenda de două milioane de lei și suma de 150 de milioane de lei confiscată. Vedeți vreo fisură în această triadă? PNA-u' nu dă semne că ar vedea, iar CNSAS-u' nici atît.

Ofițerul stării penale

A înnebunit NUPul!

Nu, în cele ce urmează nu este vorba de lupul care a Orbit fără zahăr, ci de Tauru Bebe. Cum, nu știți cine e Bebe Tauru?! Vai, dar asta e calomnie, zău, căci Tauru Bebe este viceprimarul comunei Urdari, toată lumea o știe. Deși nu mestecă iarbă, Bebe Tauru a înnebunit atunci cînd și-a dat seama că soția lui, șefă a Serviciului de Protecție Socială din Primărie, umblă cu lucruri necurate. Fără să stea prea mult pe gînduri, Tauru și-a reclamat consoarta la PNA, dovedind încă o dată, dacă mai era nevoie, că Tauru nu e totuna cu boul. Fiind de o cu totul altă părere și pentru a nu fi confundată cu o vacă, doamna Tauru a dat divorț.

Nunta de argințI

Literații PSD, cu musca pe căciulă la Arad

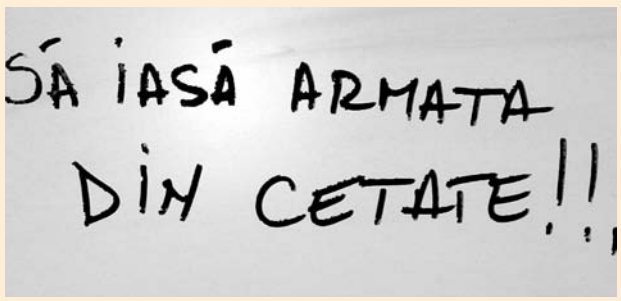

La Arad, cu ocazia campaniei electorale, PSD-ul local a vrut să facă un mic test și, pentru cîteva zile, a renunțat să bombardeze electoratul cu mici și bere, solicitîndu-l să facă următorul gest temerar: să scrie pe un panou cam ce ar dori el, electoratul, să ducă la înfăptuire partidul după ce se va realege. Ce a ieșit de aici vă lăsăm să citiți în cele două imagini, care ne stau mărturie că, la Arad, alegătorii lor sînt la fel de inteligenți ca primarii noștri de la sectorul 5. De fapt, în asta a constat și testul pesediștilor: au vrut să mai verifice o dată că mîna alegătorului le are mai bine cu ștampila decît cu pixul.

Cerere și of

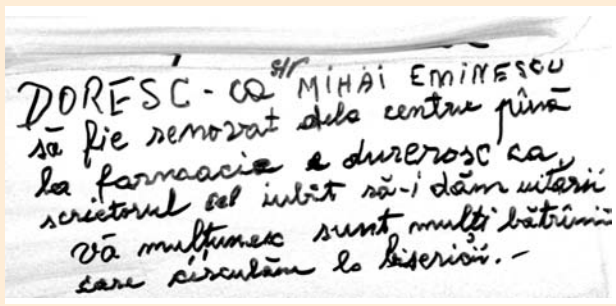
DORESC - CA MIHAI EMINESCU
să fie removat dela centru pînă
la farmacie a durerosc ca
scriitorul cel iubit să-i dăm uitării
vă mulțumesc sunt mulți bătrîni
care circulăm la biserică.-

Un primar defurat

Antonie Solomon, candidatul PSD-ului la Primăria Craiovei, n-a copiat probabil destul cînd era la școală. Dar vrea să recupereze acum, cînd este mare la PSD și, prin urmare, nu mai are nici o treabă cu școala. Sloganul lui, „Un primar devotat", este copiat la literă după un afiș al campaniei MindBomb, pe care l-am publicat și noi acum cîteva săptămîni. Nu ne grăbim însă să spunem că sîntem în fața unui furt intelectual – și asta nu pentru că PSD-ului nu i s-ar potrivi cuvîntul „furt". Pur și simplu, n-am vrea să jignim celălalt cuvînt al sintagmei.

Antonie
care toarnă betonie

PSD bagă capul la cutie poștală

Aprig la mînărie și degrabă vărsătoriu de sînge la votat, PSD-ul a reușit la Sibiu o faptă de zile mari și mai ales fripte. După ce opoziția a a anunțat că a distribuit 3.000 de exemplare din *Ziarul de Sibiu* în cutiile poștale ale localnicilor, Petre Inclezan, candidatul pesedist la Primărie, s-a lăudat că partidul său s-a mobilizat exemplar și a reușit să recupereze 2.500 din cele 3.000 de ziare. Ce a vrut să ne transmită candidatul cu prilejul acestui porumbel este că PSD-ul a violat cutiile poștale ale sibienilor și a furat ziarele dinăuntru. Bine totuși că opoziția nu a băgat ziarele pe sub ușile alegătorilor, că atunci PSD-ul ar fi intrat direct în case. Și vă dați seama ce dezbateri aprinse s-ar fi iscat la întîlnirile cu aliații de la Partida Rromilor, aflați și ei prin zonă.

Zinedine Ziar

Spitalul de campanie

După ce s-a spart în Figo,

Năstase ne invită să-i numărăm și mingile

Fazele de joc din imaginile alăturate s-au consumat în bătătura unui liceu bucureștean vizitat săptămîna trecută de mingicarii electorali ai PSD, acești maeștri ai hențului cu bugetul rotund, care au condus țara cu mîna lor expertă în metoda Maradona. Iată-l așadar pe cel mai talentat jucător al PSD-ului demonstrînd de ce cîștigă el pe an mai mult și decît Zidane: are talent, dom'le, ia-i mingea dacă poți! Nici Pele nu se poate măsura cu el – decît, poate, la tegument. Priviți-l ce stop pe piept e pe cale să facă, mai că te-apucă mila de euroii ăia de cheltuială din buzunarul cămășii. Bravo, Adi, bravo, brilianțule, ce păcat că ți-ai descoperit talentul ăsta atît de tîrziu! Ca fotbalist ai fi avut șansa să faci cîteva milioane cinstit, pe cînd așa abia dacă ai atins miliardul.

Adrian Șutu

I-auzi urna, i-auzi două!

Alegătorul, ca omu'. Duminica mai dă cu aspiratorul prin praful și păianjenii din frigider sau mai schimbă, împreună cu vecinul de la 2, uleiul și plăcuțele de frînă la brelocul atîrnat de oglinda de la Dacie (fiindcă mașina oricum n-a mai urnit-o de cînd era benzina 400 de lei). Apoi își mai trage nițel sufletul, între cele două reprize ale finalei de Cupa României și între cele două milioane de parai pe care le are de făcut la Loto în ziua cu pricina. Iar de frică să nu scadă creșterea economică a lui Năstase cît își trage el sufletul, votează repede Consiliile Județene, Consiliile Locale și doi primari pentru turul doi. Așa că mai plimbăm două săptămîni ștampila cu perfuzii pe culoarele spitalului de campanie.

Lecția de pesedism științific

De dragul baronului Oprișan, un director al unui liceu vrîncean și-a trimis elevii prin comune să facă galerie în campanie. La întoarcere, copiilor li s-a cerut să facă o compunere despre cum a fost cu PSD-ul în excursie. În curînd, elevii vor învăța că orice rezultat ar obține la o problemă de matematică, 60% din acesta se cuvine, sub formă de taxe, Guvernului Năstase; la chimie că PNL + PD = H_2O de ploaie; la biologie că e foarte sănătos ca organismul uman să trăiască numai cu apă; la religie că Năstase a creat lumea în doar trei zile; iar la gramatică vor învăța cît de inutil este ca substantivul *partid* să aibă și formă de plural.

Imperiul votoman

Urmînd exemplul hunilor de la UDMR, aliați cu vandalii de la PSD, filialele din Mangalia ale Uniunii Democrate a Turcilor și Uniunii Turco-Tătare Musulmane vor merge împreună la locale. În fața alianței tătarilor cu turcii, românii au dat foc la fîntîni, și-au otrăvit nevestele, și-au luat Marea Neagră și s-au refugiat în munții de sticle goale de la Vama Veche, pe care vor încerca s-o salveze și vara aceasta, mai ales că acum avem și copia sabiei lui Ștefan cel Mare.

Cămașa de Forță Democrată

Într-o comună hunedoreană s-au luat toate măsurile ca urna mobilă să ajungă și la sanatoriul de debili mintal. Probabil că pentru funcția de dictator în Țara Minunilor și președinte-comandant pe Arca lui Noe au intrat direct în turul opt următorii: din partea PSD, Iulius Cezar de la salonul 3 și peremistul Margaret Thatcher de la terapie intensivă; asta și pentru că schizofrenicii cu triplă personalitate au votat, firește, de trei ori. Bătălia continuă, dacă nu cumva Adrian Năstase, de la cantină, dizolvă Consiliul General cu un furtun cu apă rece.

Qvot erat demonstrandum

Aflăm de la cîțiva brăileni că, în ajunul alegerilor, au primit acasă vizita unor echipe de lucrători ai Biroului Electoral, care le-au adresat, de dragul unei statistici, chipurile, întrebări de genul: Cine vine și cine nu vine duminică la vot? Cine e plecat departe, cît de departe și de ce? Trecînd peste ilegalitatea demersului, noi credem că PSD-ul a terminat făina și uleiul pentru mita electorală. Sau or fi venit să ne spună cam așa: *„Să știți că dvs. ați votat deja cu PSD-ul, vă mulțumim, nu mai e necesar să vă deplasați duminică pînă la secția de votare. Iar dacă mai aveți rude plecate, fiți liniștiți, organizarea e brici, iar votul lor ajunge oricum în urnă."*

Ura mobilă

Oi, cei din linia-ntîi

Această imagine datează de acum 4 ani, cînd electoratul lui Gigi Becali încă nu-și găsise un lider ideologic și, după cum vedeți, se lăsa păstorit de oricine își trîntea un panou pe marginea șoselei. Prin ce chinuri a trecut această biată categorie socială, care a dat atîta vreme PDSR-ului carne, lînă, lapte și vot! Ce-au mai profitat de inocența ei, sireaca, ciobanii social-democrați trecuți prea brusc de la fetele plinuțe din Suedia la conturile grase din Elveția!

Beciul moldovan

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

Vergilică și Maria au avut o săptămînă cu bucurie: fiul lor, Gabi, a terminat liceul, 12 clase. Nu orice liceu, Liceul „Mihai Viteazu" din București. Și nu cu orice fel de diplomă, ci cu aceea de cel mai frumos și bine îmbrăcat din promoția sa.

Vergilică: *Salut, Vergil! Mînca-l-ar tata să-l mănînce!*

Maria: Nu știu ce să spun, că știi, am fost învoită de conducerea *Cațavencu* pentru activitățile ce le-am avut la Găbițu, la liceu și ultimul clopoțel ce i-a sunat copilului. Ce să mai zic! Am avut o emoție... la opt și ceva eu am fost la școală, într-un compleu negru, că negru întotdeauna te subțiază, ce știi tu, am avut perechea aia de săndălуțe, ce o țin de protocol, și pe Găbițu l-am îmbrăcat mai sport, doar seara s-a îmbrăcat mai special. A avut o tichie ca la Osford. Eu am avut niște activități, de fursecuri, de sucuri, cu mamele, iar tații au venit cu video și au tras pe video toată activitatea. A vorbit directoarea, diriginta și le-a dat diploma de 12 clase. Dar am observat că cei ce au fost îmbrăcați frumos, ca lumea, la școală nu au fost îmbrăcați frumos la banchet. Și diriginta mi-a spus că am un băiat ambițios, ce va răzbate în viață, ce mai, un copil bun, de aia mai am și dușmani pe colo și pe colo, dar Dumnezeu e sus și vede, ce să mai zic. Asta a fost dimineața. După-masă am venit acasă, i-am pregătit costumul, i-a luat Cony, sora mea, costum cum se poartă acum, negru cu dunguliță subțire albă, de 2 milioane și nu știu cît, cămașa, de cinci sute de mii, plus cravată cu livieră de o sută și. S-a tuns modern, și-a făcut manichiura cu lac alb. I-ai dat și tu, Vergilică, niște bănuți, să aibă în buzunar, de banchet. A intrat în baie, și-a făcut duș, l-am îmbrăcat, s-a parfumat... Avea lacrimi în ochi, că zicea: mamă, grea e despărțirea de liceeni, acum, îți dai seama, ne împrăștiem, fiecare pe picioarele noastre. Și mi-a dat și mie lacrimi în ochi. Eu încep să mă maturizez, să-mi iau viața în frîu.

Vergilică: *Lasă lacrimogena...*

Maria: Da, s-a dus la Salonul Diplomaților și a mîncat și i-au servit ospătarii, cu *domnule, domnișoară,* și pe cînd stăteau ei de vorbă, uite că se spune la megafon: Gabriel Stoica e premiant pentru cel mai bine îmbrăcat de la banchet. Extraordinar! Cum, dom'le? Eu? Da, tu, Gabriel Stoica! Vezi, tu Vergilică, Cony să trăiască, dar poate și eu un 25% am vină că a luat premiu, fiindcă și eu păstrez casa și copilul glanț.

Vergilică: Acum e acum, că băiatul nostru dă două examene, și la SRI, și la ASE. Dă Dumnezeu să intre!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Să nu dea Dumnezeu cel sfînt să vrea Guvernul un pămînt

În acest număr vă prezentăm un caz de hoție făcută cu girul Guvernului într-un sătuc prahovean, cu peisaje în care viloaie de neam prost se încadrează perfect. De satul Tîrlești, comuna Poseşti, județul Prahova, dumneavoastră probabil că nu ați auzit, dar Guvernul știe foarte bine. Pentru că într-o anexă a unei H.G. din 2002 apare domeniul public al comunei respective. Dintr-un condei, proprietarilor de teren din zonă li s-au furat mii de metri pătrați. Familia Păun, care primise în instanță hotărîrea de retrocedare a unui teren intravilan de 3,7 ha, s-a trezit că 3.600 mp din acesta sînt trecuți ca domeniu public. Adică aparțin Căminului Cultural încă din 1940, după cum susține primăria comunei. Cum ar veni, Tîrleștiul era un sat comunist fruntaș, cu Cămin Cultural încă cu 4 ani înainte de venirea sovieticilor. La puțin timp, aceeași primărie declară că, din terenul familiei Păun, 8.000 mp, mai mult adică cu 5.000 mp, sînt de fapt din domeniul public. Așa public cum era, domeniul respectiv a fost tocmai bun să apară pe el puzderie de case fără autorizație de construcție, lucru recunoscut de primărie. Acționat în instanță, Guvernul României își exprimă un punct de vedere demn să ajungă ca exemplu la capitolul încălcarea dreptului de proprietate: cică reclamația nu e întemeiată pentru că familia Păun nu are încă titlu de proprietate pentru terenul respectiv. Dar tocmai din cauza Guvernului proprietarii nu au primit titlu de proprietate. Mai trebuie spus că la postul de primar al comunei Poseşti candidează din partea PSD-ului Stelian Niță, actual viceprimar PSD al comunei Poseşti, președinte al comisiei de aplicare a Legii Fondului Funciar. La cît de bine a servit interesele Guvernului, merita într-adevăr această funcție.

Biroul de Investigații

Fără să facă nimic, Gâbiţă Drogeanu s-a trezit cu mai multe adevăruri pe cap.

Le puteţi citi în cele ce urmează. Puteţi deduce că, insistînd să facă de toate, chiar şi după ce a fost revocat, fostul şef al Oficiului Naţional pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor a ajuns în situaţia de a nu mai avea cum să se spele de păcate.

De ce sursele ziarului *Adevărul* din cadrul Oficiului Naţional pentru Prevenirea şi Controlul Spălării Banilor ar putea fi arestate chiar în timp ce citiţi acest articol

Anul acesta, Ziua internaţională a copilului a căzut într-o marţi. A doua zi era miercuri, 2 iunie. În această zi de miercuri, Ioan Melinescu, fostul şef al Oficiului Naţional pentru Prevenirea şi Controlul Spălării Banilor (ONPCSB), a ajuns mai tîrziu la birou. Important este, însă, că a ajuns. Revocat în data de 5 mai a.c. din funcţia de preşedinte al Oficiului şi din aceea de membru al Plenului ONPCSB, Melinescu a continuat să meargă, conştiincios, la serviciu. Miercurea trecută, secretara Oficiului (una dintre ele) ştia că domnul Melinescu ajunge la birou după prînz.

Adevărul nr. 1

După cum bine ştiţi, în data de 28 mai a.c., fără să facă nimic, ziarul *Adevărul* a publicat o sesizare făcută de ONPCSB către PNA cu privire la o serie de „operaţiuni suspecte de spălare a banilor efectuate de Patriciu Dan Costache, Marin Sorin şi Marin Mihaela Rodica prin intermediul mai multor societăţi comerciale". Titlul articolului din *Adevărul,* bazat pe o sesizare frauduloasă a lui Ioan Melinescu, semnată de acesta la două zile după ce fusese revocat din funcţie, suna – vă amintiţi – astfel: „Fără să facă nimic, şefii de la «Academia Caţavencu» au primit în conturi personale miliarde de lei de la Fundaţia «Anonimul»". Adevărul este că „şefii de la *Academia Caţavencu"* făcuseră, totuşi, ceva. În primul rînd, făcuseră revista *Academia Caţavencu,* lucru evident. În al doilea rînd, în *Academia Caţavencu* s-au publicat multe lucruri neplăcute despre Ioan Melinescu, printre care două anchete în pagina 3. În articolul din *Adevărul* apare, la un moment dat, riscanta formulare: „Surse din cadrul ONPCSB ne-au înformat că prima sesizare către (…)". Trecînd peste faptul că aceste *surse din cadrul ONPCSB* ar putea fi Melinescu însuşi, iată şi motivele, perfect legale, pentru care sursele *Adevărului* din cadrul Oficiului ar putea fi arestate în orice clipă! Art. 18, alin. 1, al Legii pentru prevenirea şi sancţionarea spălării banilor zice că **„Personalul Oficiului are obligaţia de a nu transmite informaţiile primite în timpul activităţii decît în condiţiile legii. Obligaţia se menţine şi după încetarea funcţiei, pe o durată de 5 ani"**, în timp ce la art. 24 se spune că **„Nerespectarea obligaţiilor prevăzute la art. 18 constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani."**

Adevărul nr. 2

Înainte de 1989, ca foarte mulţi alţi milităieni, Ioan Melinescu a fost ofiţer de miliţie. Funcţia i se potrivea ca o mănuşă care, foarte frecvent, lua forma palmelor şi pumnilor lui I.M. Cei care au avut ghinionul să fie cercetaţi de el nu îşi amintesc cu plăcere bătăile şi relele tratamente la care îi supunea miliţianul Melinescu. Apoi s-a întîmplat că I.M. a ajuns în pragul excluderii din miliţie, alegîndu-se cu o retrogradare temporară la un combinat avicol. Anii au trecut şi puii de la Avicola s-au făcut mari. Apoi a venit Revoluţia şi lui Melinescu nu i-a părut rău, din moment ce, imediat după decembrie '89, a ajuns să lucreze în Ministerul Justiţiei, la Direcţia Control Instanţe. După o haltă la Corpul de Control al Prim-Ministrului, cînd prim era dom' Nicu Văcăroiu şi şef al Corpului său era Honcescu. Din motive nu tocmai ortodoxe, Melinescu îşi ia la revedere şi de la Corpul de Control şi dispare. Reapare în 1999, odată cu înfiinţarea ONPCSB. Este numit în plenul Oficiului din partea Ministerului Justiţiei. După alegerile din 2000, I.M. a trecut în tabăra cîştigătorilor, unde a găsit înţelegere şi sprijin la Şerban Mihăilescu. În luna decembrie a aceluiaşi an, I.M. este numit în funcţia de preşedinte al Oficiului.

Adevărul nr. 3

Se ia din baza de date a Oficiului analiza S/I/575/2001 şi se printează la două momente diferite: 14.11.2002 şi 14.03.2003. Fişele analizei sînt diferite de la un moment la celălalt, ceea ce dovedeşte că analiza a suportat modificări. Oare de ce? Nu ştim, aşa că aruncăm un ochi peste fişa lucrării S/I/3/2001, referitoare la restituirile ilegale de TVA de la Constanţa. Din 2001 pînă în 2003, cînd presa a relatat despre TVA-ul fictiv de la Constanţa, Oficiul nu a suflat nici o vorbă Parchetului despre această analiză. Oare de ce? Nu ştim, aşa că ne amintim nitel despre analiza efectuată de ONPCSB, în anul 2000, referitoare la firma producătoare de vodcă „Boero", din Craiova, a prietenului său, Genică Boerică. Fişa informatică a acestei lucrări nu mai poate fi găsită în baza de date a Oficiului, fiind aruncată la gunoi.

Adevărul nr. 4

La sfîrşitul lunii ianuarie 2004, Banca Comercială Română trimite Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor trei sesizări succesive în care era vorba de nişte transferuri dubioase de bani. În toate trei sesizările apărea şi firma Boerro Group SRL, al cărei apropiatar este nimeni altul decît Genică Boerică, bun prieten nu doar cu Ristea Priboi, ci şi cu Ioan Melinescu, pe atunci şef al Oficiului. Melinescu era obligat să raporteze mai departe către Parchet sesizările venite de la BCR. Ce credeţi că a făcut prietenul Melinescu? A raportat sau nu? Prin decizia 1566 din 11.02.2004, cele trei sesizări (S1334/I, /II, /III) au fost trecute în evidenţa pasivă a Oficiului, echivalentă cu protecţia pe faţă a mafiotului Genică Boerică.

Biroul de Investigaţii

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAŢIONAL DE PREVENIRE
ŞI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR
Splaiul Independenţei nr.202 A, etaj 8
Sector 6, Bucureşti
Telefon: 315.52.80, Fax: 315.52.27.

Nr. 7685 / 27.05.2004

Trimiterea mi-a parvenit la 25/27 mai 2004.

Domnului IOAN AMARIE
Procuror General al Parchetului Naţional Anticorupţie

În cotidianul "Adevărul" din data de 27 mai 2004, sub semnătura ziaristei Gabriela Stefan au fost publicate mai multe informaţii extrase din materialele transmise de Oficiu la Parchetul Naţional Anticorupţie.

Cu deosebit respect,

IOAN MELINESCU

codrul bunelor maniere

Marean umblă cu faţada vopsită

Stimaţi locuitori ai sectoarelor alealalte care invidiaţi frumuseţea de culori şi de nuanţe a blocurilor care le-a vopsit dom' Vanghelie pentru toţi cetăţenii din sectorul 5 ca să fie cel mai colorat sector care s-a pomenit între toate sectoarele cînd o să fie să intrăm în Europa, c-aşa o să fie, intră întîi sectorul 5 şi pă urmă alealalte. Este o bucurie a ochilor să vezi cum a înflorit această frumuseţe din pensula lu' dom' primar care a pus oamenii să se cocoaţe ca să aducă o notă de veselie în tot sectorul 5 şi în privirile miilor de oameni vizitatori din alte sectoare care trece p-acolo să se uite şi să vadă cine e cel mai gospodar primar, adică dom' Vanghelie. El singurul care a văzut că dacă există nişte bani, şi există că d-aia se pune taxe şi impozite la cetăţenii că care e responsabili dă, care nu, tot dom' Vanghelie să facă că dacă n-ar fi el, nimeni n-ar pune mîna să vopsească cu vecinul lui de palier un bloc întreg că unu la mînă i-e frică să se suie şi doi la mînă tot dom' Vanghelie să le facă şi p-astea că d-aia e el îndrăzneţul care este. V-aţi lămurit că cine iubeşte arta mutuală, tace şi le face? Artă mutuală, nu artă de dat cu gura să vă intre bine-n cap că asta e dom' Vanghelie, artist mutual al sectorului nostru. Care este, bineînţeles.

Sectorul kitsch

Să ne trăieşti, Răducu mamei, bine că te-ai reales! Şi nu-ţi face griji cu pesedeu', că pesedeuri am mai avut şi tot or să mai fie. Găseşti tu un partid de treabă la Bucureşti care are nevoie de un primar la Constanţa care să împartă cu ei!

Radu Mazăre, o şansă pentru pesediştii care, după pierderea alegerilor, se vor retrage în mări ca să lupte cu arma în mînă împotriva actualei Opoziţii

Vă rog frumos, domnu', n-aveţi un loc de muncă la dumneavoastră? Nu mă pricep la nimic, da' ştiu să vopsesc tot ce mişcă în culori tricolore şi pot preschimba un oraş european într-un tîrg provincial. Pe bune, de cînd am fugit de-acasă la Primărie, io numai circ am făcut!

Lume, lumeee! Întors dintr-un incredibil turneu de 12 ani prin municipiul Cluj, saltimbancul Ghiţă Funar prezintă un senzaţional număr de retragere din cursa electorală! Vino, neamule, să-l vezi pe omul care pierde competiţia şi nu pricepe nimic!

dosarele XXL

Ia uite-l şi pe Năstase cum se apropie de momeală! Strașnic exemplar, a meritat să-l îngrăşaţi atîta timp. Precis o să-l pună Şefu' chiar deasupra uşii, între Tovarăşu' şi Tovarăşa.

Ioan Talpeş, hăitaşul pe care Ion Iliescu l-a antrenat ani de zile pentru trofeul la vînat mare, arogant, cu cont de argint, aur şi valută

Secretul mutării lui Talpeş de la Cotroceni la Victoria

Analiştii au crezut că este vorba despre o manevră strategică a lui Iliescu. De a-i băga sula-n coaste lui Năstase. Nimic mai fals. Talpeş e afon la guvernare. Analizaţi-i activitatea de vicepremier şi o să vă dumiriţi că a frecat mangalul. Cât vreme a coclit la Cotroceni, Talpeş a tras sfori şi a dat chiflă după chiflă. Capetele trase de şeful Administraţiei prezidenţiale din ghemul Departamentului de securitate naţională au fost toate putrede. Kurt Treptow se pedofilează în pârnaie, Willem Matser îşi scrie memoriile la mititica cu cerneală de cocaină, iar creaţia de lux a lui Talpeş, valutistul Ovidiu Tender, a ajuns partenerul de afaceri al traficantului Frank Timiş şi al escroacei fără frontiere Mona de Freitas. De fapt, ăsta şi este anturajul lui Talpeş: recidivişti, şmenari, poponari, chelneri cu dosar de pedofilie la miliţie, traficanţi de droguri şi ofiţeri de informaţii daţi afară din sistem. Ultima gherlă a lui Talpeş, şi cea mai gravă, este şantajarea OMV prin comandoul pe care şi l-a creat în acest scop. Dedesubturile şantajului le cunoaşteţi: Rompetrolul lui Patriciu a fost somat de Talpeş şi Tender, cu pistolul la tâmplă, să fuzioneze cu ruinele imperiului lui Iacubov, pentru a-l salva de la faliment. În caz de refuz, Patriciu urma să fie dat pe mâna PNA, ceea ce s-a şi întâmplat. Raportul de înfundare a lui Patriciu a fost croşetat la Cotroceni, lucru recunoscut de Talpeş. Numai Iliescu a ţinut-o sus şi tare: „N-are Cotroceniul nici atribuţiuni, nici posibilităţi ca să cerceteze semnalări şi situaţii care vin la instituţia prezidenţială". Talpeş a zis că are. Că de aia există departament de securitate la Cotroceni. Ce să facă preşedintele? A dres şi el busuiocul, în stilul lui deprins la cursul de dezinformare de la Moscova. Cum l-a mai dres şi când l-a mutat pe Talpeş în Palatul Victoria, şi a zis că îl trimite să întărească echipa lui Năstase. Când, de fapt, l-a dat afară ca pe o măsea stricată, când nu s-a mai putut aşa, din cauza halului în care Talpeş a compromis imaginea Preşedinţiei, pe toate meridianele, în urma scandalurilor Treptow, Matser şi Tender.

Cornel IVANCIUC

Fără să facă nimic, Adevărul a primit bani grei de la Romsilva

Am denunţat nu o dată mecanismul prin care gherlele şi nerealizările Puterii pot deveni succese în stare să-ţi sucească minţile. Un campion la gherle este Regia Romsilva, ale cărei fărăciuni şi pierderi de mii de miliarde de lei s-au transformat în realizări de plan. Această realizare se face prin intermediul unei anumite părţi a presei, fără de care n-ar răgâi soarele şi nu s-ar bese luna. O hotărâre de luna trecută a Romsilva denunţă planurile perverse prin care Ion Dumitru, managerul regiei, este pregătit să cumpere o anumită parte a presei: „Vă transmitem alăturat Hotărârea nr. 4/14 mai 2004, a Consiliului de Administrare al Regiei Naţionale a Pădurilor – Romsilva, pentru luare la cunoştinţă şi punerea în aplicare a măsurilor stabilite". Măsurile stabilite se referă la aprobarea notelor birourilor de producţie a muncii al Romsilva, privind colaborarea cu SC Adevărul SA, Agenţia Naţională de Presă „Rompres", Societatea „R" SA, adică *România liberă,* şi SC Flacăra SA. „De neîndeplinire rămâneţi direct răspunzători", comunică Dumitru în finalul hotărârii. Din tonul managerului ţâşnesc anafura, cristelniţa şi pământuful, la adresa propriilor subalterni. Concret, măsurile constau în ceea ce a făcut *Adevărul* pe 17 mai, când i-a dat cu corupţia-n cap lui Dumitru, ca după fix două săptămâni să-i ia din gura managerului Romsilva cel mai deşănţat interviu publicitar al anului. Firește, totul contra cost, în cadrul unor măsuri excepţionale, adoptate prin hotărârea consiliului Romsilva, această Muma Pădurii a silviculturii româneşti.

Ce vrăji a mai făcut sănătatea mea (I)

Despre faptele care dau conţinut corupţiei – trafic de influenţă, conflictul de interese etc. – specialiştii pot specula mult, pot descoperi clauze, circumstanţe etc. Pentru miniştrii PSD, însă, situaţia nu admite nuanţe: traficul de influenţă şi conflictul de interese sînt situaţii nu numai legale ci şi obligatorii, deci trebuie să fie consemnate ca atare în documentele oficiale. Iată un exemplu descoperit între boarfele administrative ale fostului ministru al Sănătăţii, Daniela Bartoş. Această doamnă ministru a primit o cerere din partea medicului Simion Ioana Georgeta. Cererea sună aşa: „Subsemnata – medic specialist din anul 2001, doctor în ştiinţe medicale din 1988, vă rog a-mi aproba derogarea necesară pentru a susţine examenul de primariat în 2003". Precizări: 1) pentru primariat e necesară o vechime de 5 ani, doctoriţei îi lipseau 4, iar derogările maxime admise sînt de pînă la 1 an! 2) Simion Georgeta comite un adevăr în falş când face referire la titlul de doctor – l-a obţinut în 2000, iar nu în 1988. Cum situaţia nu era suficient de lată pentru a-i acorda derogarea, doamna Bartoş a decis să pună o cireaşă pe coliva aprobării şi a scris: „La cererea expresă a dlui secretar de stat Sorin Simion şi sub responsabilitatea acestuia se poate admite înscrierea pentru examen". Precizare finală: secretarul de stat la insistenţele căruia s-a admis cererea, dl Sorin Simion, este soţul Georgetei Simion, solicitanta însăşi.

Biroul de Investigaţii

Alexandru Vărzaru se gîndeşte că, în sfîrşit, aceste dezvăluiri pot fi urmate de urmăriri. În justiţie!

Talpeş a ajuns de rîsul tuturor agenţilor, după multele chifle create de dînsul.
Una dintre cele mai corupte regii de stat dă bani ziarului *Adevărul,* ca să cumpere o anumită parte a adevărului.
Iar fostul ministru al Sănătăţii, Daniela Bartoş, a pus umărul la o mică neregulă flagrantă în sistem.

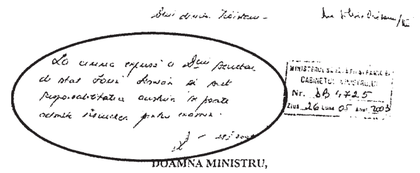

DOAMNA MINISTRU,

Subsemnata Dr. SIMION IOANA GEORGETA – medic specialist A T I din anul 2001, doctor in ştiinţe medicale din anul 1998, va rog respectuos a-mi aproba derogarea necesara pentru a putea sustine examenul de primariat in sesiunea iunie 2003

50,8%??? Ăsta ce literă mai e? Îşi bate joc de mine? Să zică, dom'le, în cifre: locul I, locul II şi locul III! Să nu mai încurcă candidaţii care în Bucureşti!
Desigur, procentul de 90% pe care l-am obţinut nu-i tocmai rău. Dar pentru mine reprezintă un avertisment serios. Înseamnă că n-am muncit destul şi nu m-am străduit suficient pentru toţi cetăţenii Sibiului. Îmi cer scuze şi sper ca pe viitor să nu-i mai dezamăgesc.

Marian Vanghelie mulţumind alegătorilor pe care l-au votat într-un procent foarte mare căreia se-nvaţă de-abia în clasa a III-a, la zecimale

Spre deosebire de alţi primari din ţară, sibianul Klaus Johannis a cîştigat alegerile cu sloganul „Vopseşte nemţeşte! Da' şi construieşte la fel!"

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Împăcare pe care

Adriana Bahmuțeanu s-a împăcat din nou cu Silviu Prigoană. O-nțeleg. În dragoste, dulcile împăcări au farmecul lor: după fiecare ceartă sau divorț, Prigoană vine spăsit c-un buchet de flori și-i trage Adrianei două palme.

Nuntă în stil zăvoran

Încă o știre de senzație despre Oana Zăvoranu și Pepe: auzi, cică vor să se căsătorească în luna iulie! Bravo, Oana, ți-a mai ieșit una cu poză pe prima pagină! Am o singură nelămurire, dragă: la nuntă, cine-o să fure mireasa, un car de reportaj de la TVR sau un comando de ziariști mascați, cu reportofoanele la bandulieră?

Clanța bate filmul

Proaspăt întoarsă din State, Monica Bîrlădeanu se laudă că a primit două roluri în filme americane. Serios? Nu știam că Bobby Păunescu s-a apucat să finanțeze filme de dragoste la Hollywood.

Gallarde-o, băăă!

***VIP* ne anunță că Mugur Mihăescu de la Vacanța Mare și-a luat un Lamborghini Gallardo! Țăranul, tot țăran: cum s-a văzut el cu blugi de la Consignație și cu cîteva sute de mii de parai în cont, trebuia să-și ia aspirator de femei cu Porsche!**

Tentați, tentați și cumpărați!

Andreea de la *Big Brother* va prezenta emisiunea *Tentații* de la Prima TV. Să sperăm că emisiunea asta va fi dotată cu o cabină de duș, ca să aibă și Andreea ce să improvizeze atunci cînd îi pică prompterul.

Junior à la mexicana

Tînăra cîntăreață Gia a declarat că modelul ei spiritual este Thalia. Tot e bine că mai sînt unii soliști la început de drum care caută hrană spirituală în telenovele sentimentale și nu în filmele cu mafioți. Altminteri, ne-am fi trezit c-ar fi făcut cu toții un playback nerușinat în campania electorală PSD.

Lamborguinness Book

muzeul figuranților de ceară

Primim pe adresa redacției niște perdele furate

Luni, după alegeri și istorica victorie a lui Băsescu, din faxul redacției a ieșit următorul comunicat important pentru țară:

Stire importanta

Marian Darta, presupusa vedeta, a fost data afara din salonul de frumusete, proprietatea dl. Manuel Kermani, investitor italian, deoarece nu a respectat contractul si din cauza santajului. In perioda in care dl. Manuel a fost in Italia s-a gasit lipsa si din materialele pentru desfasurarea activitatii, perdele si altele.
Relatii la tel. 021.[redacted], 074[redacted]

Ei bine, noi nu știm cine este presupusul Marian Dârță și nici nu ne interesează (am aflat doar că posedă pe cap un păr vopsit, vîlvoi, turbat, și se dă drept coafor, coafez, păr stilist sau cam așa ceva). Dar, indubitabil, dacă a furat perdelele omului (proprietarului italian, adică), să știți că nu e frizer serios. Și n-am fi insistat dacă fugea și el, ca românul întreprinzător, cu o sacoșă de bigudiuri, două geamantane pline cu balsam, toți banii din casă și o coafeză blondă, tunsă-n scări.

Hair Force One

Bali, veșmînt românesc

În sfîrșit, România a intrat în Asia! Cătălin Botezatu a cîștigat Marele Premiu la „Bali Fashion Week". Răsunătorul eveniment (care l-ar face pe Răzvan Ciobanu să crape de invidie că nu s-a gîndit să facă tricouri cu ALUPIGUS în limba japoneză) s-a produs recent, datorită unei colecții sugestiv intitulate „Kyoto", de inspirație niponă, îmbîrligată. (Totuși, parcă Bote ar fi nimerit-o mai bine cu niște chestii chinezești, ca să-i aducă aminte generosului amic Nicu Gheară de tinerețea lui zvăpăiată din Complexul Europa, cînd geamantanele veneau ca turnate, iar premiile se dădeau în mînă, la sfîrșitul fiecărei zile.) Mă rog. Săptămîna trecută, colecția a fost prezentată și la București, ca să ne intre bine în cap și nouă. Chestie garantată, întrucît – nefiind disponibilă nici o discotecă de samurai cu săbii ninja și BMW-uri furate – manechinele de la MRA au defilat într-o locație cam inedită: un service Toyota de ultimă generație („Toyo Motor Center"), unde un Mihai Leu s-a simțit în elementul lui. E drept că banditul de Dan Matei Agathon ar fi preferat un service de Bentley, iar Elena Cîrstea – un ceai dansant, cu o prezentare de macrameuri, pentru feministe bătrîne. În fine. Dintre ceilalți invitați i-am mai reținut pe Mihaela Borcea (soția președintelui dinamovist), care acum, după cîștigarea titlului, își permite să cumpere două-trei chimonouri alb-roșii, cu numărul lui Florentin Petre pe spate, și, indiscutabil, pe planturoasa Raluca Bădulescu. Care nu înțelegea ce puteau găsi samuraii la gheișele alea anorexice, fără nevoi de sutien. Pfui, nici măcar ceremonia ceaiului nu e de-nțeles fără zece-cinspe sandvișuri și o rezervare la un chinezesc.

Cînd sînt singur, îmi face mare plăcere să socializez cu aceste două manechine superbronzate, chiar dacă uneori, după defileu, trebuie să le dau jos chiloții de colecție cu dalta și ciocanul.

Cătălin Botezatu, viclean copil de casă de modă, lansînd colecția Latine, Lamine, Deladînsul

Jojocul cu mărgele de sticlă

Jojo și-a angajat consilier de imagine. Duduia musculoasă care o însoțește pretutindeni pe blonda Divertisului este o fostă balerină care, după ce a țopăit în poante o vreme, s-a repliat spre zone mult mai periculoase cum ar fi, iată, spălarea de imagine a unor vedete care și-au cam mototolit-o odinioară. Ca să sublinieze relația lor durabilă, cele două ființe poartă, de cele mai multe ori, rochii, mărgele sau poșete identice (cel mult culorile diferă). Pentru ca reputația lui Jojo să redevină nepătată ca pe vremea lui Kiki Riki Miki, probabil că fata urmează să-și angajeze și director de marketing și superviser și director de producție și un promotion manager.

Veninul și cînepa

muzeul figuranților de colecție! VECHI!

Mîndră-i prohabia, meșter cîrmaciul!

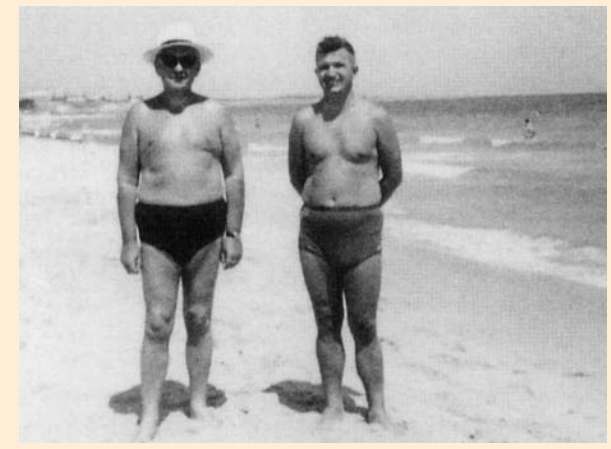

Împușcatul nu era frumos, dar era viril! Cel mai iubit fiu este prezentat aici, în toată splendoarea plajei de la Neptun. Alături de Nicolae Ceaușescu stă Constantin Pârvulescu, omul care i-a spus Geniului vreo cîteva de la obraz în direct și la o oră de vîrf a unui Congres PCR. Vă rog să vă îndreptați privirile curioase către zona slipului. Acolo este organul cu care Cîrmaciul ne-a tras-o vreo 25 de ani din toate pozițiile pe care le-a ocupat în aparatul de partid și de stat!

Top Orgun

Trecut-au Bîrlădeanii...

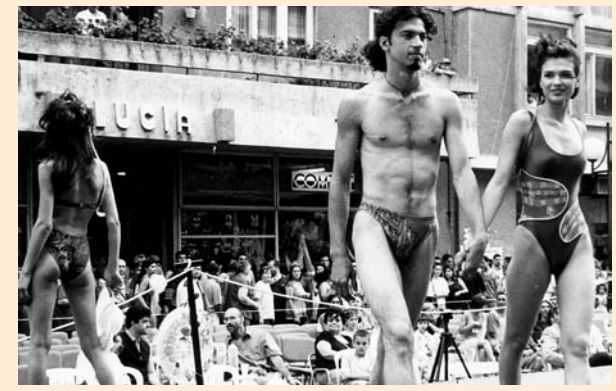

Așadar, o avem în această imagine pe Monica Bîrlădeanu, pe vremea cînd, după ce se dezbrăca, se și îmbrăca pentru un ban de sandvișuri și bronzol de calitate. Este cea din dreapta, fără cioc. Interesant este că gagiul în chiloți a avut fler și a ales-o pe ea, nu pe cealaltă tipă, care e singură și pare a avea o lamă în mînă. Omul ăsta a ajuns departe. Cred că-i antrenor personal de fotbal pe la vreun președinte din America de Sud, patron de televiziune în Baleare sau măcar specialist gradul I în devalizări-bănci prin Singapore.

Tiranosaurus Bancorex

De-a Mamaia și de-a tataia

Omu' seamănă cu băieții ăia care pupau fetele în *Liceenii* sau *Declarație de dragoste,* fără să le scoată la bibliotecă sau la zeci de profiteroale și Brifcoruri, cum era nevoit fratele meu. Ce vremuri, dom'le, cînd cîștiga Cătălin Crișan – căci el este în poză – Festivalul de la Mamaia cu piesa „Vorbește marea" și ar mai fi cîștigat și altele, și altele, dacă nu se înființa între timp Tele 7 abc, ca să-i dea și lui o emisiune de care n-a aflat aproape nimeni, căci, precum marea, invitații vorbeau, invitații auzeau.

Tele 7 tbc

Localul bălan

Doar o ciorbă să-ți mai spun

Bursucul tînăr a cărui burtă vă vorbește acum a fost trei zile la Festivalul Internațional de Film Transilvania și sucul său gastric nu a stat o secundă degeaba. Diurna a fost ca o ploaie de vară pe vreme de secetă și fiecare popas pe la locurile de pierzanie a banilor a fost un prilej de mărire a stratului tineresc și subțire, încă, de slănină. Și banii, dacă vreți să știți, i-a pierdut în următoarele locuri: prima oară la un restaurant pus pe un lac, numit ***Chios,*** unde s-a aruncat la o ciorbă ardelenească și la 3 mici. Al doilea loc interesant a fost o cantină, căreia în oraș i se face reclamă ca restaurant cu profil unguresc. ***Agape*** i se spune. Nu vă speriați, cu toată sinceritatea vă spun, tot ciorbă, de data asta țărănească, am cumpărat și o mîncare de orez cu carne de porc. Pe strada care duce la Piața Unirii dinspre Casa de Cultură a Studenților, am mai stat o dată să mănînc o pizza. Drumurile m-au dus și către o cantină românească, ***Luciana*** pre numele ei, unde o ciorbă de roșii, un felul doi și un desert costau 65 de mii de lei, dar unde conștiința de proaspăt îmbogățit cu diurnă m-a făcut să îmi ies din fire și să comand iar o ciorbă ardelenească și la felul doi o porție de mămăligă cu ouă și brînză telemea. În sfîrșit, aceste trei zile de vis au luat sfîrșit cu un festin nerușinat la terasa Hotelului ***Melody,*** unde – surpriză!!! – am strigat: „Chelner!!! Adu-mi o ciorbă ardelenească". Aveți, deci, în față tabloul culinar al acestei perioade, în care un element iese clar în evidență: ciorba ardelenească. Cum se explică această constanță? Simplu, la *Chios* ardelenească a fost teribilă și fiecare încercare ulterioară de a regăsi acel gust primordial în suratele ei de pe la alte restaurante a fost un eșec. Să nu fiu rău: la *Agape* nu se mănîncă prost și, dacă sînteți români prea verzi, să știți că totuși personalul unguresc (altminteri foarte amabil și bilingv) vorbea cu bucătăreasa în românește, de unde am dedus, patriotic, că felurile ungurești tot o româncă le pregătea.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕✕✕; preț: 🚗🚗; WC: 🧍🧍.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🧍 *poți să și adormi;*
🧍🧍 *curățel;*
🧍🧍🧍 *ai grijă pe unde pășești;*
🧍🧍🧍🧍 *n-ai putea să mai rabzi?*

Tatăl lui Duță de la 3rei Sud Est a întregit marea familie a PSD

Așa cum era de așteptat, Laurențiu Duță, celebrul cantautor de șlagăre electorale PSD, are un tată. Pe tatăl șefului de la 3rei Sud Est (hai, bine, aruncați mîinile-n aer) îl cheamă Tănase Duță, este proaspăt membru PSD, a candidat pentru un post de consilier local în Năvodari, iar numele său de scenă politică este Titus Duță. Da, probabil că este vreo legătură între relația fiului cu partidul și orientarea politică a domnului Duță – ar fi interesant ce s-ar întîmpla dacă ar compune acum și imnul vreunei echipe de fotbal: ar avea loc tatăl măcar pe un post de libero sau de șef de galerie? În fine, ar mai fi de adăugat că imnul organizației PSD Năvodari s-a născut exact acolo unde era normal să se nască, în studioul „Sud-Est Productions", iar strada pe care marea vedetă gîndește rimele pentru Năstase și ai lui a fost botezată „Strada Muzicii", ca să știe toate elevele de-a șasea de unde a pornit lungul drum al laurențiului de la magnetofonul cu cărbuni și melodia „Cifre" pînă la Atomic TV și sculele alea pe care se face playback de înaltă fidelitate.

Animal X și O

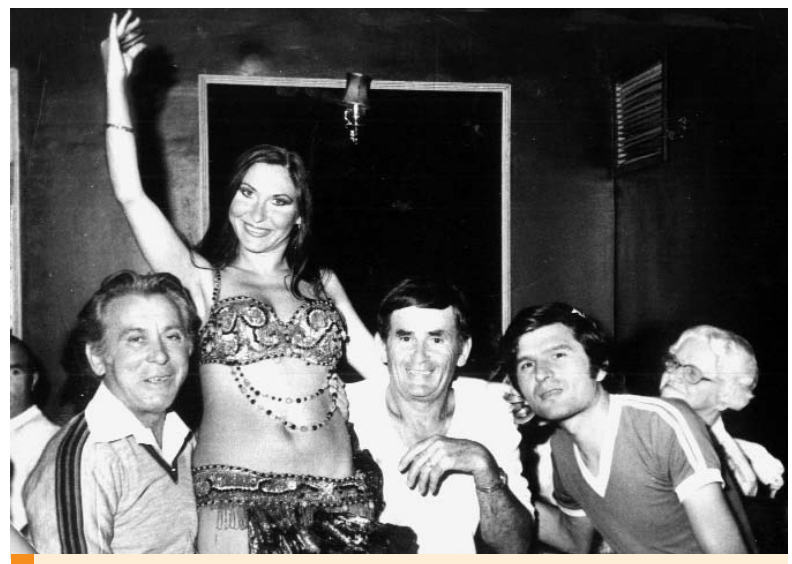

Tatăl lui Laurențiu Duță de la 3rei Sud Est, un membru de bază în PSD Sud-Est, filiala Năvodari

La Nababbo, președintele CJ Constanța comandă paparazzi bun

Săptămîna trecută, în campanie, aceste fotografii furate făceau jocul lui Mazăre. Nu vreau să spun că municipiul Constanța e plin de hoți, dar, mă rog, înțelegeți ce vreau să spun. Pe de altă parte, anul trecut, în octombrie, aceste personaje jucăușe, surprinse în stil paparazzi în flagrantul unui preludiu, ne-ar fi prins nouă bine. Deci, pe undeva, interesele se compensează, se întîlnesc într-un punct comun nevralgic, îndeobște denumit femeie. Ca să fim clari: în poze apare Stelian Duțu, președintele Consiliului Județean Constanța, dușman de moarte și afaceri al eternului primar Mazăre, celebru organizator al Festivalului de la Mamaia și, deși nu ne face plăcere s-o spunem, un traseist politic despre care am scris la partidul oportun. Alături de el – cin' să fie, cin' să fie? Ziarista lui preferată, despre care vă informam noi că se numește Ema Beleț și pe care, într-un exces de recunoștință, Duțu a pus-o redactor-șef la *Jurnal*-ul *de Constanța*. În rest, treaba lui ce-a mai pus.

Important e că aceste poze se referă, aproape explicit, la cuibușorul lor de nebunii din București (din str. Brezoianu nr. 6, după cum afirmă *Observatorul* din Constanța), ba chiar la restaurantul lor de nebunii (yam, yam!!!), cunoscut Monicăi Bîrlădeanu sub titulatura de Nababbo (varianta B, ex-Lido). Acestea fiind spuse, noi atît am avut de zis. Iar singura noastră nelămurire este dacă Păuneștii de la Nababbo știau într-adevăr ce președinte de consiliu și festival mănîncă ocazional la ei în cîrciumă. Cred, totuși, că nu știau: altminteri, odată ne trezeam că Bîrlădeanca se apucă de cîntat și cîștigă Festivalul de la Mamaia doar pentru că Duțu n-avea portofelul la el cînd a comandat sushi-ul ăla cu cartofi prăjiți.

Beleț do it!

Gina a băgat muniție nouă la Pistol

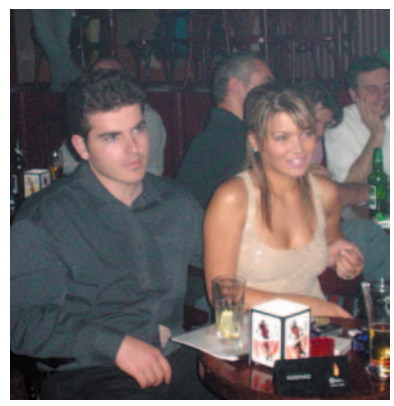

Dacă vă întrebați cine este gagiul de lîngă Gina Pistol, să știți că și noi. Știm sigur că nu este Răzvan Păunescu (caz în care poza ar fi fost mult mai mare, ca să intre și un Ferarri, și chiar mai lată, ca să nu iasă Răzvan din ea). Nici Andrei Gheorghe, pentru că Ginuța nu e echipată în asistentă medicală, și nici vreun fotograf de la *Playboy*, caz în care ea ar fi fost îmbrăcată doar în stetoscop și bonetuță. Nu. Este pur și simplu noul iubit al domnișoarei Pistol, învăluit într-o muniție de mister. Din mărturisirile secretoasei Gina, despre el am aflat doar așa: că are inițialele S.M. (deci nu e inginer financiar), că e cetățean străin (în consecință, nu e mafiot român), că poartă 43 la pantof (deci nu trăiește pe un picior foarte mare, ca orice milionar corupt), XL la tricou (prin urmare, nu e vreun fițos care-și cumpără costume Armani din sudoarea poporului) și, absolut senzațional, că nu merge cu mașina (deci probabil e vreun excentric care și-a cumpărat tramvai). Vom reveni, la fel de misterioși. Ginuțo, fii pe fază, te iubim!

Armoney talks

Senzațional exclusiv: Adevărul despre Bono, U2 și sutienele Laurei

Așa cum ni se întîmplă uneori, am aflat din presa amatoare de senzațional românesc că designerul Laura Olteanu „creează lenjerie intimă pentru iubitele rockerilor de la U2"! Am mai citit, nu fără emoție, că aceeași Laura Olteanu, designeriță de-a noastră, ce pana mea, „i-a cucerit pe rockerii de la U2", chestie care, ca iubitori de U2 și gagici (aproape) despuiate, ne ridică adrenalina și nivelul de patriotism din sînge. Veștile bune nu se opresc aici: manechinul Claudia Neghină (de la „Space Models") „l-a cucerit pe Bono de la U2", lucru care și el ne bucură, iar lui Nicu Gheară – proprietarul fetei – îi umflă pipota de mîndrie. Aceste evenimente s-au întîmplat, cică, în Franța, cu ocazia mini-festivalului „Romanian Fashion Party", care i-a cucerit pe toți, merde, pe toți francezii de la U2, vreau să spun.

Întîmplător, am aflat exact ce s-a întîmplat la clubul Jimmy's din Monte Carlo (care se cam află, dragi colegi, în Principatul Monaco), în seara zilei de 22 mai. Cînd martorii oculari mărturisesc că a fost mare aglomerație. Ca atare, s-au pus mese și pe podium, unde Laura Olteanu și George Hoșbotă, aduși de Nicu Gheară să vadă și ei cum se distrează lumea în Occident, urmau să-și prezinte puțin colecțiile. Cum spuneam, din cauză de aglomerație și antren, rockerii de la U2 s-au așezat întîmplător pe scenă, la o masă foarte veselă. Normal: prezentarea de modă n-a mai avut loc, din lipsă de spațiu. În schimb, Michel Adam (patronul Fashion TV și prietenarul lui Nicu Gh., jupîn de-al nostru) a insistat să le prezinte pe manechine, dacă tot erau acolo și frecau menta în spatele scenei. Un nene de la U2 a zis că OK, man, let's do it, și le-a vizionat în backstage. Din politețe sau sex-appeal, omul a invitat apoi cîteva, inclusiv pe Claudia, la masa lui Bono (I love you, man, you're the best!). La masă, nu mai era loc pe scaune. Așa că fetele noastre, ne iertați, ale domnului Gheară, echipate în creațiile Laurei Olteanu, au fost rugate să danseze frumos pe lîngă masa vedetelor, așa, de atmosferă și halimai. Și cu asta basta. Restul este istorie și, mai ales, pură invenție de PR. Așa i-au cucerit manechinele de la Space pe irlandezii din Dublin (Irlanda), dragi colegi. Și cam așa a căzut rockerul Bono Vox pe spate la vederea lenjeriei intime create de Laura: sub masă. E drept că putea fi, la fel de bine, din cauza berii cu mult whisky. După cum, în mintea lui, doamna Olteanu putea veni, la fel de probabil, din capitala României (Budapesta) sau dintr-o țară mică, am uitat cum se cheamă, unde se ascultă manele și Hologaf.

U2 Mai

VIP-u' de la cablu

bîrfe din televiziune

Bilă albă: la Antenă, Turcescu stă bine în sondaje

Deci despre o eventuală plecare a lui Turcescu la Antenă – pe care noi o preconizam încă din ianuarie – ținem să precizăm următoarele: de fapt, se pare că nu i s-a făcut o propunere, ci mai multe; și nu prea ar fi vorba despre Antena 1 (cum s-a insinuat în presă), ci despre Antena 3 (CNN-ul lui Voiculescu, aflat în stare de proiect avansat); și nici despre 10.000 de parai salariu, ci numai el și Oancea știu cît (oricum, mult). Ceea ce este cert pînă la ora asta (14,49) e că, indiferent de televiziunea unde o să-și bage/lase Turcescu bilele (albe/negre), talk-show-ul său n-o să intre în vacanță și-o să avem treabă la vară. Or, asta e o veste bună. Că n-am chef să mă uit la Năstase în slip, pe malul mării, cum vine la emisiunea estivală a lui Teo ca să lucreze la imagine, alături de Ștefan Bănică jr. (cu păr pe piept) sau Garcea (în șlapi, cu Ferrari).

Cristoiu se întoarce și șefește din nou

La Realitatea TV, zvonurile circulă mai repede de cînd sînt alimentate cu benzină ieftină de la Petrom. Cea mai tare combinație de viitor la care se gîndesc băieții e s-o pună de un joint-venture (halucinant) între Realitatea TV și departamentul de știri de la Prima TV. Din care va rezulta, cică, un soi de agenție de știri care va alimenta trustul cu marfă prospătă, în funcție de gusturi (prospătură – pentru Realitatea TV, salate de partid – pentru Prima TV și resturi – pentru Alpha TV). Mai departe, veștile despre Ion Cristoiu au intrat în viteza a cincea. Cel mai mic ziarist mare în viață va ocupa, se pare, o nouă funcție la Realitatea TV, aceea de consilier de strategie. Un fel de șef, care va să zică. Dar ca să redevină un soi de director ar fi trebuit să fie numit consilier-șef sau măcar manager de strategie generală.

Asigurarea nu-i mai tace…

Se întîmplă uneori să primești un telefon: te mai sună mămica, să te întrebe cînd mai vii după mărăturile promise acum trei ani, te sună nevasta, să te întrebe cînd îi aduci blana aia promisă acum trei ani, te mai sună un agent de asigurări să te întrebe dacă vrei să-ți faci – evident – o asigurare. Dacă nu ești pe fază, precum unii dintre colegii mei care spun că nu vor, dar au grijă să dezvăluie numărul de telefon al altuia din redacție, ajungi să fii terorizat de insistența agenților, de începi să-ți promiți că-i iei nevestei o haină de blană dacă scapi de aceste apeluri. Care-i legătura cu televiziunea? Uite asta este: au sunat-o pe Andreea Raicu pînă s-a săturat fata și a dat cu poșeta de birourile unei astfel de firme de asigurări (nu-i spunem numele, societate importantă). Așa a ajuns să apară vedeta de la Prima pe prima poziție de pe o listă cu cei care nu mai trebuie deranjați în veci. Bine că n-a cerut o poliță de asigurare pe chestia asta, ca să fie sigură-sigură.

Prima TV de asigurare

cațavencu neinvitat NOU!

Cele mai tari petreceri unde n-am fost invitați!

Săptămîna aceasta:
„Petrecerea lui Dragoș"
din *Fever Club*

Se ia o gagică mișto – că altfel nu vă lasă nimeni să intrați. *Ne pare rău, este o petrecere privată.* Să mori tu?! Gagica ridică ușor stîngul în aer, se mulează pe dictatorul de la intrare și îi șoptește ceva la ureche. Evident, intrăm. Așadar, săptămîna asta: *Fever Club,* în centrul centrului Bucureștiului. Ne interesăm mai întîi pe cine sărbătorim: cică *e ziua lui Dragoș.* Foarte bine, să trăiască și Dragoș! Dar pe noi ne interesează cum se sărbătorește lumea vineri noaptea în capitala României, la ora la care muncitorii nemți de la Mercedes dorm. Deci. **Atmosfera**: fițe cît cuprinde. Ochelari de soare – deși e beznă de nu vezi nici muzica. **Gagici:** bune-bune, însă cam prăbușite, adică numai bune de agățat. Are cine să le agațe. Puști de bani gata cu Pume pe ei dau tîrcoale și dansează ca apucații. Rochițe scurte – roz, verzi fosfo, biluțe la modă la gît, cizme pînă la genunchi. **Distracția:** băutură la greu. Cîțiva mai vînjoși iau o gagică și o suie pe bar, care va să zică pentru a a dansa printre sticle și pahare. Gagica face puțină gargară și e dată cu greu jos, de era să-mi pice în paharul cu bere. Fetele dansează bine, băieții dansează ca apucații. Nici un stil – dai din fund și gata. **Muzica**: house la greu și, pentru pauzele de mameleală, puțin retro. **Prețuri**: 60.000 un Tuborg mic. Pe mese: J&B, Johnny, RedBull cît cuprinde, Tuborgi mici și Carlsbergi mici, Leffe. Spre dimineață, după atîta zbînțuială și alcool, petrecerea se stinge încet. Ultimii băieți fac ultimele agățamente – deși gagici nu prea mai sînt, cu excepția cîtorva copile genul vampă-de-la-16 ani, cu ochelari de soare tip ochi-de-muscă. Băieții care n-au agățat se ceartă afară. Pe la 6, toată lumea se strînge și la un semn pleacă spre case în clinchetul cristalin de cioburi de un milion jumate bucata. Așa se distrează lumea bună din București. **Nota generală** pentru *petrecerea lui Dragoș* din *Fever Club:* **7,50**, ceea ce înseamnă destul de bine. La mulți ani, Dragoș, ne-am distrat la ziua ta! Băieți, stați pe fază, ne vedem și în celelalte cluburi din București, ca să vedem cum se distrează milioanele și milioanele de oameni ai muncii din Capitală!

Party de carte

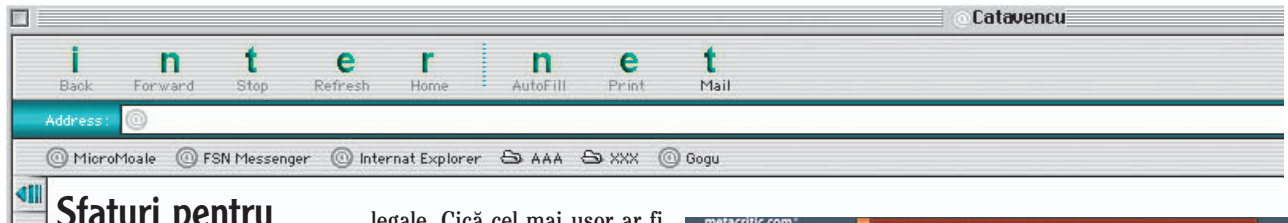
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Sfaturi pentru frecat amenda

Colegii din redacție posesori de carnet auto mi-au semnalat apariția site-ului **www.amenda.ro**. Este un site simplu, la prima vedere cu informații de ordin legislativ, care se declară „pentru combaterea amenzilor rutiere". Vorba ceea: „Nu mi-e frică de amendă, cît de cuantumul ei". Șoferii care sînt atrași pe dreapta de paginile respective pot învăța cum se poate lua, respectiv evita – în funcție de interese – o amendă în condiții legale. Cică cel mai ușor ar fi exploatînd greșelile agentului de circulație. Și, slavă Domnului, sînt o grămadă de greșeli pe care le poate face, totul e să știi cum să le speculezi în favoarea ta. Site-ul are grijă să ți le pună la dispoziție cu tot cu exemple destul de amănunțite. A, remarcați, vă rog, numele persoanelor fictive care iau parte la procese-le-verbale: mașina cu numărul B 69 AMD, polițistul Scârbus, conducătorul auto Victimus – mai lipsește doar cîinele de pe carosabil, Storcitus.

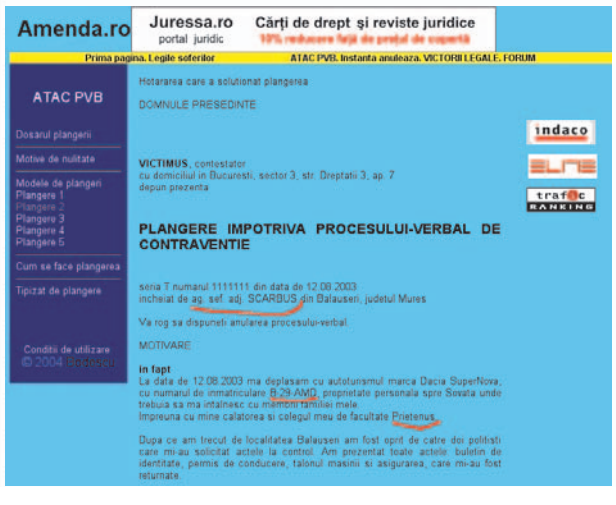

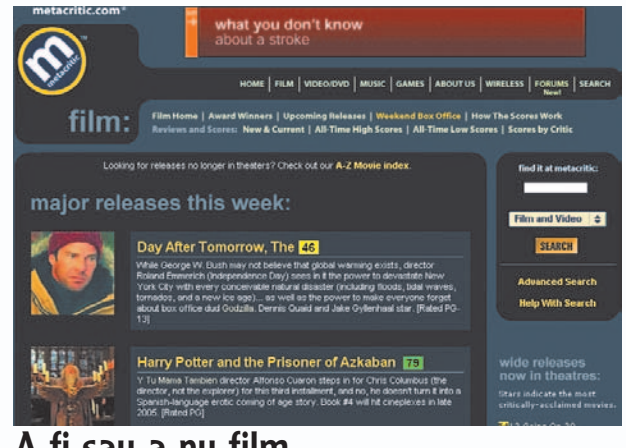
metacritic.com
what you don't know
about a stroke
HOME | FILM | VIDEO/DVD | MUSIC | GAMES | ABOUT US | WIRELESS | FORUMS | SEARCH
film:
Film Home | Award Winners | Upcoming Releases | Weekend Box Office | How The Scores Work
Reviews and Scores: New & Current | All-Time High Scores | All-Time Low Scores | Scores by Critic
Looking for releases no longer in theaters? Check out our A-Z Movie index.
major releases this week:
Day After Tomorrow, The 46
Harry Potter and the Prisoner of Azkaban 75
find it at metacritic:
Film and Video
SEARCH
Advanced Search
Help With Search
wide releases
now in theatres:

A fi sau a nu film

Pentru că în ultimul timp mi-am luat o mulțime de țepe la cinematograf, o să încerc să-mi recomand mie însumi un site pe care îl știu mai demult. Mă refer la **www.metacritic.com**. Un portal excelent care adună review-uri, comentarii, discuții și, ce mi se pare cel mai util, puncte pentru filme, video/DVD, muzică și jocuri pe calculator. Ideea băieților e simplă: ei adună toate cronicile despre respectivul produs apărute prin publicațiile de specialitate, la acestea adaugă opiniile utilizatorilor de rînd postate pe forum, le transformă în puncte de la 1 la 100 prin intermediul unui sistem banal și gata nota! Sîmbătă seara, clasamentul stătea cam așa: cele mai proaste filme – *Godsend* (cu Robert De Niro), 22 puncte, *The Punisher,* 30 puncte, *Van Helsing,* 34 puncte. Iar cele mai bine cotate: *Mystic River,* 86 puncte, *Kill Bill Vol. 2,* 80 puncte *(Kill Bill 1* are doar 68 puncte), *Lord Of The Ring: Return Of The King,* 92 puncte și *Shrek 2,* 73 puncte. Ce mai, dacă ar face și un top al gagicilor de la Mall, site-ul ar fi perfect pentru cinefili.

Hacker, polițist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Am un plan: deci încep prin a lăuda ca din întâmplare gențile, pantofii și curelele făcute din piele de crocodil. După care dau, tot ca din întâmplare, un link www.filmnh.ufl.edu/cnhc/csl.html, cu un site despre crocodili, cum se cheamă, cum arată, unde trăiesc etc. Planul este simplu: Dana citește despre gențile din crocodil, îi vine pofta să își cumpere vreo 20, îl pune pe Adrian să afle pe Internet unde se pot găsi crocodili, Adelu știe deja din *Academia Cațavencu,* organizează vânătoarea, nu este atent și este mâncat de un aligator, România este salvată și intră în UE imediat. Simplu, nu?**

■ **Un pensionar yoghin îmi scrie că a observat cu tristețe că au dispărut din nou filmele indiene din programul radio-TV și că este foarte trist din acest motiv. Mă roagă să îl ajut dacă pot, pentru că i s-a diminuat aura energetică și nu mai poate levita la petrecerile de la Clubul Pensionarilor. Stimate domn, m-am hotărât să vă ajut, și iată, special pentru dumneavoastră, o colecție de reclame inspirate de filmele indiene: http://vij.com/archive/tv_ad_satires_on_india.html.**

■ **Ca alte milioane de copii, am citit și eu Jules Verne când eram mic. Am crezut fazele cu submarinul, cu corăbiile zburătoare, cu insule plutitoare, cu inginerii care îmblânzeau natura, cu monștrii marini, cu căpitani la 15 ani, cu 2 ani de vacanță. N-am pus nimic sub semnul întrebării, totul părea credibil. Mai puțin raza verde. Adică soarele care luminează verde chiar înainte de a apune. Pe asta nu am înghițit-o de nici o culoare, ca să zic așa. Spre marea mea mirare, există dovezi că e pe bune la http://mintaka.sdsu.edu/GF/pictures.html.**

■ **Semăn cu o vedetă. De fapt, nu cu una, ci cu trei. Eu știam deja că arăt bine, dar să semăn cu 3 vedete este foarte surprinzător. Flatant, desigur, dar surprinzător. Ei bine, nu o să vă mai fierb și o să vă destăinui cu cine semăn: cu Dennis Bergkamp, de la Arsenal, cu Jim Carrey și cu Michael Owen. Dacă vreți să aflați cu cine semănați, mergeți cu o poză la www.gabitus.com/eng/analogia/2.html.**

Net plus ultra

single player împotriva tuturor

Splinter 600 SEL: Cutia de viteze a Pandorei

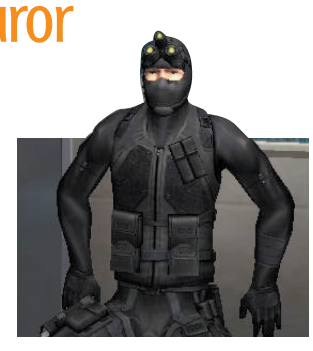

Astăzi o să vorbim despre un gen pe care încă n-am avut ocazia să-l abordăm aici. Este vorba de *stealth shooter*, iar unul dintre reprezentanții lui cei mai de seamă se numește „Tom Clancy's Splinter Cell". Primăvara aceasta, cei de la UbiSoft i-au scos și o continuare: „Pandora Tomorrow". Pentru cine nu cunoaște, Tom Clancy este un fel de Sandra Brown a literaturii antitero, de numele său legîndu-se titluri precum seria *Rainbow Six, Sum Of All Fears* etc. Expert în probleme de antiterorism, Tom Clancy anticipează tot felul de scenarii, care mai de care mai apocaliptice, cu viruși care stau să declanșeze epidemii globale și dictatori nebuni care plănuiesc atacarea SUA cu bomba nucleară.

Ce vrea să zică *stealth shooter?* Păi, asta înseamnă că, deși tu ești un super-agent – în cazul nostru NSA, diviziunea „Echelon 3" – antrenat, computerizat și înarmat pînă în gît, misiunea ta este să-ți faci treaba cît mai puțin observat. Trebuie să hackuiești computerul unui terorist din nu știu ce tren care traversează Franța? Foarte bine. Mai întîi ești lăsat frumos cu elicopterul pe acoperișul trenului. De aici te strecori în vagonul de bagaje, faci un antirabic dobermanului care te mîrîie zgomotos dintr-o cușcă, după care te cobori sub tren printr-un chepeng. Se merge pe sub tren cale de vreo zece-opt cețeni rromi refugiați pe probleme politice, apoi se urcă la loc prin camera de baie. Se sting toate luminile cu pistolul cu amortizor, se pornește vederea cu infraroșu și se strîng de gît pe întuneric badigarjii teroristului. Se hackuiește device-ul respectiv și apoi se evacuează zona pînă nu se trezesc ciumeții din visare.

Grafica este excelentă, dar asta o poți observa numai în cele cîteva secunde de dinainte să-ți cobori pe ochi ochelarii cu infraroșu sau vedere termică. Așa cum vă spuneam, singurul vostru aliat în joc este bezna. A, la un moment dat, pe la capitolul 3 sau 4, cunoscusem o gagică, Dahlia – agent Mossad, Sin Beth sau amîndouă, dracu' mai știe. Era tare drăguță în felul ei. Într-o noapte m-a rugat s-o urmăresc pe străduțe cu condiția să nu ne vadă nimeni, de a trebuit să trag pe dreapta efectivul a zece secții de poliție din Ierusalim. Din păcate, exact cînd crezi că ești gata-gata să… nește treburi cu ea într-o cabină de lift, ți se comunică în căști că trebuie s-o lichidezi. Nasol! După episodul ăla n-am mai fost în stare să joc nimic două zile.

Game Ovar

Din nou la cassă

bîrfe economice

Cu o locomotivă toţi sîntem datori!

S-ar putea crede că Yasser ArAPAPS a făcut o fixaţie cu privire la Genică Boerică, această locomotivă de culoare care funcţionează pe bază de rambursări ilegale de TVA. Veţi vedea însă că Yasser nu este singurul care a făcut o pasiune (jurnalistică, totuşi) pentru prietenul lui Ristea Priboi şi Ioan Melinescu, fostul şef al Oficiului pentru Prevenirea şi Combaterea Spălării Banilor. Locomotiva lui Boerică va ajunge în curînd obiect de studiu pentru evazioniştii de pretutindeni, în timp ce dosarul lui Boerică, aflat la Direcţia de Cercetări Penale a IGP, nu va ajunge nicăieri. Au unii grijă ca acest dosar, ale cărui iţe duc care încotro, să nu ajungă prea departe.

Fericiţi cei foarte săraci cu anii de închisoare!

Vine un domn la Yasser ArAPAPS, îi dă „Bună ziua" şi o foaie de hîrtie, şi îi spune: „Băi, Yasser, se fură prea mult în ţara asta!". Îi mulţumesc frumos pentru această extraordinară informaţie pe care o ştie toată lumea, inclusiv generalul Wesley Clark, şi domnul îmi zice: „Stai, nu îmi mulţumi, că nu e nimic mulţumitor aici!". Îi mai mulţumesc o dată şi încep să parcurg în diagonală foaia aceea de hîrtie: „În 2003, firmele Real Oil SRL şi Technoconsult SRL, avîndu-i în spate pe Paul Ţârdea, care se recomanda consilier guvernamental, şi pe Mathiaş Gabriel (nepotul lui Ţârdea), au luat nişte credite de la BCR Sector 4, RIB şi BCR Sector 6. După ce s-au distrat cu banii (cîteva sute de miliarde de lei), a venit momentul ca firmele astea să dea banii înapoi. Nu aveau aşa ceva şi, prin urmare, Real Oil şi Technoconsult au apelat la o inginerie financiară clasică. Au emis nişte cecuri fără acoperire către Rarora şi Bobstef, două firme din Novaci (Gorj), care s-au dus cu cecurile la BCR Novaci, pentru o creştinească scontare. Banii obţinuţi de la BCR Novaci (800 de miliarde de lei) s-au întors rapid la Paul Ţârdea şi Mathiaş Gabriel. În urma acestui circuit financiar, mai multe persoane au ajuns în puşcărie: directorul BCR Novaci, directorul BCR Tîrgu Jiu, patronul de la Rarora şi aşa mai departe. Ţârdea şi nepotu-său nu doar că sînt bine-mersi, în libertate, dar, la procesul deschis în acest caz la Tîrgu Jiu, ei nu sînt citaţi nici măcar ca martori, darămite ca inculpaţi şi creiere ale acestei inginerii de sute de miliarde. Să fie primite!

Emisiuni culturale de tras ţepe

Mihai Debeli, patron al *Monitorului de Iaşi* şi client (deja tradiţional) al lui Yasser ArAPAPS, a participat de curînd, cu succes, la concursul pentru atribuirea de licenţe TV. Firma recent licenţiată se numeşte Romisra SRL Dorohoi şi e fericită să îl aibă patron pe Debeli. Acesta a declarat că a format un consorţiu cu Mitropolia Moldovei şi Bucovinei şi intenţionează ca la postul de televiziune pe care îl va deschide să fie mai mult emisiuni culturale. Postul TV se va numi Europa TV şi va fi ridicat pe scheletul postului Europa Nova TV, care nu mai funcţionează de o bună bucată de vreme. În condiţiile în care: 1) patronul Debeli a fost executat de AVAB (pentru o datorie de 5 milioane de dolari); 2) de cînd patronul Debeli a preluat *Monitorul de Iaşi,* ziariştii nu au mai pupat lefuri, pe Europa TV o aşteaptă vremuri debile.

Yasser ArAPAPS

La Neamţ, Ţocu mic al PSD-ului e mare

Să ştiţi şi voi, oameni buni: baronii pesedişti sînt mult mai mulţi decît cei care v-au luat ochii în ultima vreme. La Piatra Neamţ există un Culiţă Tărîţă, dar de ce să nu îl punem la socoteală şi pe deputatul PSD Iulian Ţocu? Ce, el nu are zeci de firme, multe din ele cu zeci de miliarde de lei datorii la stat? Şi nu e păsuit de DGFPN (Direcţia Generală a Finanţelor Publice Neamţ), unde şef este Valerian Mihăilă, fost contabil al lui Ţocu? El nu are marca de taxiuri Taxi Ţocu, în Piatra Neamţ (ca să ştie tot alegătorul cine îl plimbă prin oraş)? Înainte de a ne apuca de treburi serioase, vreau să vă spun că firma de taxiuri a lui Ţocu se numeşte în acte „Ursuleţi SRL". Hi-hi-hi! În fine… revenim. Ce, el nu are brutărie la care face „pîinea Ţocu", să ştie tot alegătorul coca cărui deputat PSD o mănîncă? Şi nu distribuie în şcoli, prin programul guvernamental „Cornul şi laptele", cornul „Ţocu", ca să ştie de mic viitorul alegător ce să voteze cînd o fi mare? Ce, el nu are postul de televiziune TELE 7 Neamţ şi cotidianul *7 Zile?* Le are! Şi totuşi, un lucru nu avea: fabrica de bere Zimca SA Piatra Neamţ, unde totuşi îl deţinea pe prietenul său, Nicolae Homoc, directorul fabricii. Pînă în urmă cu ceva timp, fabrica a mers destul de bine, dar, suspect, de la un anumit punct încoace, s-a înglodat în datorii, valoarea ei de piaţă scăzînd teribil, mai ales cînd peste capul societăţii a venit şi o cerere de intrare în faliment, cerută chiar de către conducere. Se vorbeşte că acum, mult ieftinită, ajunsă la valoarea de cîteva parale, fabrica va fi cumpărată de Iulian Ţocu. De unde tragem concluzia că adevărata aspiraţie a baronului român este spre totalitate. De aceea, cînd va apărea berea Ţocu, ea trebuie neapărat să fie lăsată de băutor în veceurile Ţocu, care vor apărea şi ele la un moment dat.

Jocul cu baronul rotund

Plăieşii roci&*rol*

Românul e din străbuni un tip muncitor, iar acest obicei al muncii şi l-a păstrat pînă în ziua de azi. Continuăm să prezentăm dovezi foto în sprijinul ideii că poporul nostru s-a născut muncind.

Nu vă grăbiţi cu concluziile: deşi pare că face muncă de birou, ţăranul român din imagine prestează cu totul altceva. E drept că stă jos, dar asta nu-nseamnă că stă a lene, aşteptînd să-i instaleze cineva Windows 2000. Din satîrul lui cu-ndemnuri pentru vite şi vecini, el a ivit această minunată bijuterie tehnică: o juma' de trunchi de copac botezată *rol*, adică o diabolică maşinărie de netezit ţarina prin balansare. El, românul, nu

trebuia decît să se legene, restul făcea, vorba aia, maşina. Legănîndu-se din greu, i se întîmpla uneori să adoarmă, cum se zice, la serviciu. Un alt obicei păstrat pînă-n ziua de azi.

Sfinţii muncinici

Bivolaru trage ţepe şi din puşcărie

Bivolaru fură şi din pârnaie! Senzaţional! Incredibil! Spiritul furăcios bântuie una dintre locuinţele lui Bivolaru-PSD! Locatarii unui bloc din buricul Capitalei sunt disperaţi. De un an de zile, devalizatorul Bivolaru-PSD este restanţier la întreţinere. Suma reprezintă 0,0000001% din cât a jefuit de la BRD, adică 20 de milioane de lei, neplătiţi din 2003. Locatarii au făcut şi ei, sărmanii, o reclamaţie la fostul ICRAL şi să vezi minune ce-au aflat. Bivolaru plăteşte o chirie cu protecţie socială de numai 900.000 de lei pe lună la un apartament de 110 mp, în buricul Capitalei. Spre deosebire de alţi locatari, care au mai întârziat şi ei cu plata chiriei, că, de, nu spărseseră o bancă, Bivolaru se bucură de o clemenţă răutăcioasă: nu l-a somat nimeni să plătească până acum. Eforturile locatarilor de a-l determina să-şi achite datoria sunt zadarnice: la ICRAL i se ţine spatele şi i se păstrează apartamentul, iar la chirie este păsuit cu maximă aroganţă. Domnu' Bivolaru, trimiteţi, dom'le, printr-un gardian 1.000 de dolari să achite chiria, că rămân oamenii aia fără căldură şi gaze! V-au înţeles, săracii, că nu v-aţi hotărât în care dintre case să dormiţi şi v-a mai făcut statul una cadou, da' chiar aşa, să rămână cu datorii la întreţinere din cauză că dvs. v-aţi mutat?!

Biroul de Investigaţii

Pesedist fiind, bordurile puneam

În Teleorman, cu cîteva zile înainte de locale, preşedintele Consiliului Judeţean a umplut străzile cu borduri noi aduse cu mari eforturi tocmai de la fabrica lui. Cu ajutorul acestui brav gospodar, PSD-ul s-a asigurat că 4 ani de-acum încolo va putea să facă trotuarul în condiţii europene, cu borduri noi.

Jurnal de borduri

cu mîinile curat murdare

ASCOR a campus de-o biserică

În rubrica de săptămîna asta iar o să îl supărăm pe Domnul, cum l-am mai supărat și cînd am scris de pădurile din Piatra Neamț pe care, fără să aibă acte de proprietate, au primit voie să le taie popii locali de la unsul Lui pe pămînt cu toate alifiile Nivea, Adrian Năstase. Dar sîntem siguri că ne iartă El pînă la urmă, fiindcă sîntem bine intenționați. Ne uitam așadar săptămîna trecută în jur, să vedem unde a devenit țara mai urîtă în ultima vreme și unde se produce mai puțin oxigen. Și găsirăm, destul de repede: la Cluj, în parculețul de lîngă campusul studențesc, pe lîngă Grădina Botanică, a apărut o groapă, ca la Mihăilești. În groapă, bănuiți deja, se odihnea fostul spațiu verde, al cărui suflet se dusese deja la Atoatefăcătorul. Iar peste mormîntul bietului gazon, în groapă, se va turna o fundație de betoane. Iar pe fundația asta am aflat că o să crească o biserică. Iar biserica nu o să fie singura din zonă, pentru că alături mai țin de urît turmei Domnului încă 4 biserici încăpătoare. Parculețul ăsta însă trebuia șters de pe fața pămîntului, și o să vedeți de ce: era loc de pierzanie fiindcă aici veneau studenții între examene, între

Împreună cu ASCOR, Biserica Ortodoxă bate la scor toată concurența: cinci biserici pe kilometru pătrat

cursuri, stăteau la iarbă verde și își mîncau pachețelul de acasă. În plus, gurile rele spuneau că aici au văzut multe bune, în sensul că veneau unele studente mai dezghețate de la Universitatea „Babeș-Bolyai“ și făceau topless. Da, nu o să credeți, se întîmpla asta în Ardeal, la Cluj. Ei bine, în acest loc binecuvîntat, în care Evele sfințeau locul de sub ele, iar Adamii le cam spurcau cu privirile, s-au trezit cei de la ASCOR – știți, organizația aia de studenți evlavioși și ultraortodocși derivați din Marian Munteanu – să ridice o biserică, lîngă celelalte patru de care vorbeam. Normal, cei de la ASCOR nu au întrebat pe nimeni, dar au primit aprobare de la foruri să construiască în ideea că astfel studenții vor intra mai des în biserică. Ceea ce se va întîmpla, cu condiția ca și studentele de care vorbeam să intre și ele ca să facă topless în altar. Aici chiar că l-am supărat pe Domnul.

Ecologică Contra

cultа noastră cea de toate zilele

Vadim a jucat în *Patimile lui chitros*

Vadim și-a luat staff-ul de campanie, format din cele cîteva păsărele dimprejur, și a dat buzna zilele trecute pe holurile Institutului Teologic Romano-Catolic. Venit fără o treabă anume în afară de propagandă, Vadim s-a dat pentru cîteva minute mai catolic decît Naty Meir și a promis studențimii catolice că, de-l va susține prin biserici, va comite imediat o minune mesianică și va înmulți piinile și circul. Studențimea nu s-a lăsat convinsă și l-a trimis pe Vadim să ia asupra sa bolile lumii răstignindu-se, ca de obicei, pe o cruce roșie.

Sfinții Petru și Havel

Schimbarea la față, la cursul zilei

Cînd vine vorba de alegeri, Guvernul nu se încurcă în mărunțișuri. Cum era de așteptat, Ioan Rus a adus pe tapet „salvarea Clujanei“, adică o gaură în bugetul local de doar 5 milioane de dolari, megainvestițiile în parcurile industriale ale Clujului care (deși nu există încă) au înghițit 9 milioane de euro. Ce n-a spus Ioan Rus este că, dacă tot au mai rămas niște bani prin rezerva bugetară, vreo 10 miliarde, aceștia au fost direcționați către rezerva din cutia milei a protopopului Titus Moldovan, preotul bisericii Schimbarea la Față. Anume, prin Hotarîrea de Guvern nr. 516/2004. Suma în chestiune nu este nici prima, dar nu va nici ultima. Deși costurile la care se ridică noua Schimbare la Față ar putea întrece în scurt timp pe cele ale parcurilor industriale. Dacă punem la socoteală și vila la care părintele ridică etaj după etaj, ca să fie mai aproape de sfinții din ceruri. Pe lîngă fondurile guvernamentale ce se scurg lent în afacerile lui Titus Moldovan, nici Primăria nu a ezitat să susțină financiar această investiție în cucernicie politică. De unde atîta generozitate? Pesemne din cauza mai vechii aspirații a Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului de a instiga enoriașii să voteze cu mai-marii zilei, în funcție de cît cotizează fiecare. Din păcate pentru ei, de aceste alegeri s-a întîmplat ca schimbarea la față să pice în aceeași zi cu alternanța la guvernare.

AMBRUS Béla

protecția presei

Vrancea lui Marean, un Înjurasic Park

Imediat după vizita fulger și tunet a lui Ion Iliescu la Focșani, Marian Oprișan și-a reorientat către ziariști precipitațiile verbale, îmbogățindu-le cu salivă de concentrație superioară. Ia să vedem ce i-a declarat ziaristului Sebastian Oancea de la *Ziarul de Vrancea,* în exclusivitate și printre dinți: „Bă, tu mă mai înjuri mult în ziar? Îți declar în mod oficial că te-am dat în judecată, și pe tine, și pe Condurache (directorul *Ziarului de Vrancea,* n.n.), pentru că nu mai suportam să mă faci hoț. Ai scris că sînt corupt, că fur...". Așa glăsuit-a Marean, indignat că presa scrie încontinuu despre el, în timp ce el n-a mai scris un rînd despre alții de cînd l-au dat afară din poliția politică.

Atenție, motor! Se filează!

Joia trecută, colegii noștri de la *Ziarul de Mureș* au realizat o ediție specială pe care au burdușit-o cu cîteva anchete de neuitat cu și despre primarul orașului, Dorin Florea – cum ar veni, fiecare parte implicată a contribuit la acest material editorial cu ce se pricepe mai bine. Publicația a fost botezată *Monitorul primarului,* a fost primul și ultimul număr al său și a fost distribuită manual, de către ziariștii care au realizat-o. Unul dintre ei, Cristian Teodorescu, cel a cărui mașină a luat foc din senin, acum cîteva luni, exact după ce a scris el despre interlopii urbei, și-a dat seama că este urmărit de cîteva camere de luat vederi dotate cu ființele umane necesare manevrării. Dați în vileag și luați la întrebări despre identitate, scopul și durata filmării, cameramanii au recurs la metoda „cros", cu tente vizibile de „sprint disperat". Interesant este că, pe lîngă timiditate, băieții au dat dovadă, totuși, de o calitate deosebită: au apărut la filmare la doar cîteva minute după ce ziaristul a început să distribuie *Monitorul.* Lucru care îl face pe acesta să creadă că el și telefonul său au fost monitorizați cu mare grijă. Evident, de oameni care nu au vrut să fie cu nimic mai prejos față de eforturile ziariștilor și ale primarului de a realiza ediția specială de care am vorbit aici.

www.freeex.org

Anunț pe bune

***Academia Cațavencu* caută doi/două studenți/studente la Jurnalism care n-au ce face pe timpul verii și vor să-și completeze veniturile și experiența cu o plăcută muncă de documentare jurnalistică.**
Se cer diverse aptitudini profesionale și lipsă de experiență, eventual. CV-ul vostru va fi întîmpinat cu plîine și ziare la mariusd@catavencu.ro.

Răpirea Giocondei și plagierea articolului

Cititorul nostru Daniel M. Constantinescu ne semnalează un caz de plagiat clar ca lumina zilei care a văzut lumina tiparului în *Jurnalul Național,* din 28 mai a.c., la pagina 25. Articolul poartă titlul „Răpirea Giocondei" și este semnat de Florina Zăinescu. Ample părți din articol trebuie să-i fi venit foarte ușor semnatarei să le scrie deoarece le-a venit mai întîi, poate mai greu, altora. De pildă, Florina Zăinescu nu a trebuit să se gîndească foarte mult la următoarea idee: „La fel ca omul, și operele de artă au destinul lor. În fiecare clipă sînt pîndite de tot felul de pericole: sînt răpite, batjocorite, furate, sfîrtecate, falsificate sau cad pradă flăcărilor. Peregrinează cu învingătorii dintr-o țară în alta – trofee de război, sînt la discreția nesocotinței sau a prețuirii proprietarilor lor." Asta pentru că exact așa a gîndit, înaintea ei, Hans Pars în volumul *Viața aventuroasă a operelor de artă* (Editura Meridiane, 1974, traducere Gheorghe Szekely): *„Asemenea oamenilor, operele de artă își au și ele destinul lor. Și ele sînt pîndite de tot felul de pericole: sînt răpite, furate, batjocorite, sfîrtecate sau lăsate pradă flăcărilor. Peregrinează cu învingătorii din țară în țară, asemenea unor «trofee itinerante», urcă și coboară pe scara de valori a colecționarilor și negustorilor și sînt, în ultimă instanță, la discreția nesocotinței, a prostiei sau, în cazurile fericite, a prețuirii proprietarilor și custozilor lor".* Tot Florina ne dezvăluie și un fapt referitor la Picasso: „...Picasso s-a simțit multă vreme supravegheat. De aceea el ajunsese să umble numai în taxi, ca să-i «deruteze» pe urmăritori". Dar și informația asta, bat-o vina, a mai scris-o, exact așa, Winfried Loschburg în volumul *Răpirea Giocondei* (Editura Meridiane, 1972, traducere și prefață de Gabriela Dolgu): *„...cei doi s-au simțit multă vreme supravegheați și urmăriți de poliție, ceea ce-i făcea să umble numai în taxi, ca să-i «deruteze» pe urmăritori".* Ghinionul Florinei merge mai departe. Ea relatează că: „În 1953 niște hoți au dat o spargere la catedrala din Salisbury. Voiau doar mărunțișul din cutia milelor... Nici măcar nu au bănuit că, în treacăt, au făcut țăndări două ferestre ale corului, vechi de 700 de ani, care făcuseră parte din cele mai rare vitralii gotice". Exact relatarea asta, bat-o vina, e prezentă, la fel, și în cartea lui Hans Pars: *„În 1953 niște hoți comit o spargere la catedrala din Salisbury... vor să ia doar un pumn de mărunțiș din cutia milelor. Nici nu bănuiesc măcar ce au «înfăptuit», în treacăt: două ferestre ale corului, vechi de 700 de ani, care făcuseră parte din cele mai rare vitralii gotice, sînt făcute țăndări".* Deși ar mai fi de exemplificat astfel de pasaje, ne oprim aici, constatînd un fel de paradox al plagiatorului: de fiecare dată cînd vrei să iei un fragment dintr-o carte, se va găsi un fraier de autor care să fi pus acel fragment exact acolo, înaintea ta! Și, partea nasoală abia acum vine: și se va găsi un deștept care să vă fi citit pe amîndoi!

Plagiat din Pont

Aventurile lui Il Buluce în FD

După cum ziceam recent, fostul milițian Dinel Staicu, dăruit admirator al lui Ceaușescu, a creat la Craiova un organ de presă al Forței Democrate. La începuturi, unul din clienții publicației era Vasile Bulucea, mîngîiat de penițele din redacție exact ca la beciul miliției: *„La capitolul «fiecare face ce vrea», trebuie amintit și de visul lui Nea Vasile care și-a construit velodrom în parcul Romanescu. O cheltuială total inutilă. Nu cred că ar deranja pe cineva ca în parc să mai fie amenajate cîteva toalete publice chiar și cu riscul de a lipi Nea Vasile afișe cu mesajul: «PSD te ajută să te ușurezi»; sub conducerea pesedistă a lui Vasile Bulucea, parcul Romanescu începe să dispară.*

Evident însă că după ce Vasile Bulucea a descins în Forța Democrată, aducînd în partidul revoluționarului Petre Roman un aer proaspăt, de nomenclaturist PCR cu pedigree ales, organul lui Staicu a schimbat brusc tastatura și foaia din imprimantă: *„Velodromul și Sala de Sport, două bile albe în dreptul lui Vasile Bulucea; aceste proiecte erau necesare".* Deja, dacă va fi declarat cîștigător după alegerile de duminică, bănuim că ar fi cinstit față de Petre Roman ca bătrînul comunist să-și ducă proiectele pînă la victoria finală: să schimbe numele parcului Romanescu în Roman și să pună pe toalete afișe cu «Să ne ușurăm pe noi cu Petre Roman și ai săi».

Cameleon Iliescu

Trăiască (P) şi prietenia între PSD şi presa de partid!

Lansată şi întreţinută de *Adevărul*, moda articolelor publicitare „fără P“ a început să prindă şi la alte cotidiene centrale, cum e, de exemplu, cotidianul *Gardianul*. Care a publicat cu cîteva zile în urmă un articol publicitar fără P, plătit de candidatul de sector Dan Darabont. Dacă vă imaginaţi că această metodă este doar în dezavantajul cititorului, vă înşelaţi: metoda dezavantajează şi ziaristul, care în cazul articolului lui Darabont a trebuit să facă o muncă de cîteva ore pentru a-i corecta greşelile. Prezentăm doar cîteva fragmente din original, aşa cum l-am furat noi de la uşa PSD-ului: fără nici o corectură sau cu o corectură făcută de colegul Vanghelie.

● *„Cel mai important obiectiv al actualului primar pentru perioada 2004-2008, este să nu mai existe străzi neasfaltate sau prost-asfaltate în Sectorul 6.“*

● *„Pentru mandatul următoror cnaidatul PSD, la Primaria sector 6 Dan Alexandru Darabont îşi propune sa...“*

● *„Oferta electorala cu care in 2000, ca membru al Partidului Democratiei Sociale, m-am prezentat in fata alegatorilor era structurata pe 9 capitole In proportie de 80-90 la suta am reusit sa indeplinesc sapte din acestea noua.“*

● *„Am ajuns aici pentru ca ma respectat agenda publica.“*

● *„Serban Alina*
Tot Darabont cred ca este cel mai potrivit, restu' numai vorbe goale, ca in 1996 cand ne-au pacalit. Darabont a facut ceva, ia uitati xe parcuri, ia vedeti Piata Chilia Veche, daca vin astia la putere iar, mai stam iar patru ani sa ne uitam la ce sa facut inainte?“ (Aici aţi avut de-a face cu un interviu de stradă scris de staff-ul lui Darabont în birou şi corectat probabil de cerşetorii de pe stradă.)

James Darabond

Campania lui Marean, de la majorete la majoritate

Iscoadele noastre care se infiltrează în suita prezidenţială deghizate în hoţi şi evazionişti, ca să nu bată la ochi, ne-au mărturisit că, la vizita recentă de la Focşani, Marean Oprişan i-a şoptit lui nea Nelu la urechea care mai aude: „Domnule preşedinte, vă spun că în Vrancea nu avem probleme. E greu, dar vom obţine majoritatea la alegeri.“

Hai, domnule Marean, ce-i aşa de greu? Daţi şi matale cîte-un mic (la vii) şi-o veşnică pomenire cu colivă (la morţi şi la ceilalţi vii, care nu prind mici), şi de nu vă votează marea majoritate de 151% să nu-mi ziceţi mie „Măi, animalule!“.

Procent pe minut

Anunţ pe bune

Vaccinează-te ca la carte împotriva manipulării

AGENŢIA DE MONITORIZARE A PRESEI (AMP) în parteneriat cu **MINISTERUL EDUCAŢIEI ŞI CERCETĂRII** lansează **joi, 10 iunie 2004, ora 11,00,** manualul **„Competenţă în mass-media“.**
Manualul face parte din programul **„Sistem integrat de mass-media pentru liceu“ – MediaSIS**, finanţat de UNIUNEA EUROPEANĂ prin programul Phare 2001 Societate Civilă – Componenta Educaţie Civică, ce îşi propune să dezvolte spiritul critic şi să consolideze rezistenţa la manipularea prin media şi publicitate în rândul elevilor de liceu.
Manualul va fi predat în cadrul cursului opţional **„Competenţă în mass-media“**, ce oferă elevilor conceptele-cheie necesare pentru abordarea, în cunoştinţă de cauză, a mesajelor din mass-media. În acelaşi timp, manualul explică tehnicile de manipulare, persuasiune şi propagandă, dar mai ales relevă un minim îndrumar de protecţie împotriva efectelor acestora, aşa cum apar ele în mass-media şi în publicitate.
Alte capitole ale manualului se referă la elemente etice ale meseriei de ziarist: rolul ziaristului, abaterile de la rol şi posibile cauze, reflectarea minorităţilor în media etc.
Programul reeditează manualul **Mass Media pentru liceu**. Prima ediţie a fost publicată de către **AMP** în anul 2000, iar disciplina **„Competenţă în mass-media“** a fost predată în peste 80 de licee din ţară. În prezent, **MediaSIS** a format **120** de profesori de ştiinţe socio-umane din întreaga ţară care să susţină predarea în continuare a acestui curs.
Manualul va fi prezentat împreună cu:
Mircea TOMA, director Agenţia de Monitorizare a Presei – *Academia Caţavencu* (AMP);
Bogdan FICEAC, redactor-şef *România liberă* (coautor);
Prof. Liliana PREOTEASA, director general Direcţia Generală pentru Învăţământ Preuniversitar.
Evenimentul va avea loc la sediul Centrului de Informare al Comisiei Europene în România, Calea Victoriei nr. 88.
Contact – AGENŢIA DE MONITORIZARE A PRESEI – *Academia Caţavencu;*
Nicoleta Fotiade, coordonator proiect, nicoleta@mma.ro, 0788.49.11.16;
Silvia Damian, asistent proiect, silvia@mma.ro, 0740.16.57.89
tel. 315.21.16; fax: 315.23.13.

Condica de sugestii și reclame

Hîc! Da' eu cu cine votkez?

Această Reclamă Este Pentru Cei Care Nu Ştiu
Care Este Cel Mai Premiat Scotch Whisky Din Lume.
International Wine and Spirit Competition: Gold 2000
Monde Selection: Grand Gold 1999 Gold 1998 Gold 1997
Gold 1996 Gold 1995 Grand Gold 1994 Grand Gold 1992
Johnnie Walker
1

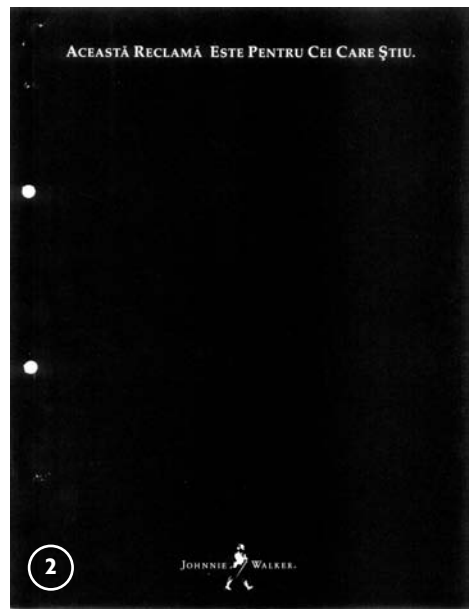

Da, ştim, o să fie cam greu de urmărit ideea din acest mic material, căci este înconjurată de patru imagini. Sau opt. Sau şaisprezece, că poate îl citeşte şi nea Nicu. Aşadar, unii copywriteri s-au gîndit la o reclamă pentru whisky *(foto 1 şi foto 2)*. După ce s-au gîndit ei ce s-au gîndit, cred că s-au gîndit alţii că n-ar fi rău să se gîndească şi ei la acelaşi artificiu *(foto 3 şi foto 4)*, de data asta în cazul doamnei senator Maria Petre, candidatul PD la primăria Sloboziei. Doar că au ameţit un pic firul logic din reclama cu băutură, probabil ca să-i dea totuşi o aromă neaoşă de ţuică din pufoaică rusească. Mişto oamenii Băsescului, i-au respectat una din ocupaţiile adiacente muncii de marinar. Bine totuşi că nu le-au plăcut reclamele la aparate video, la blugi Pyramid sau carpete cu Răpirea din Serai.

Cetăţeanul Fermentat

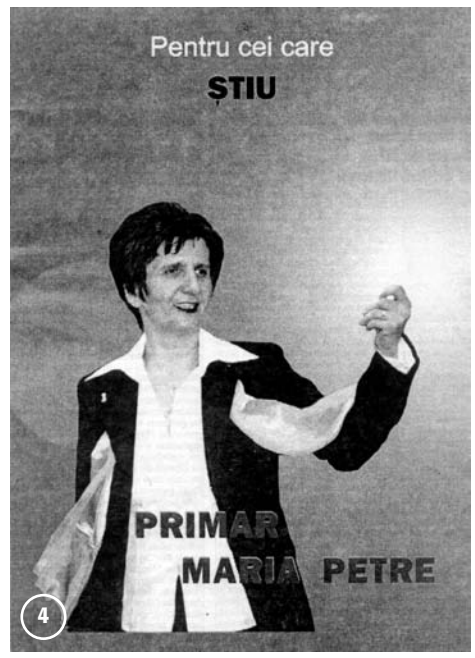

Lecţia de corupţie în Partidul România Mititica

Acum, cînd citiţi aceste rînduri, Vanghelie e deja reales pe prostul de primar. Cu toate acestea vi-l prezentăm pe candidatul PRM-ului, „profu' de anticorupţie", surprins într-o ipostază inedită, în care deseori ar trebui să-i vedem pe politicieni. Adică după gratii. Totuşi, la statutul lui de peremist, candidatul Coandă ajungea să fie izolat mult mai simplu, numai într-o familiară cămaşă de forţă. Putea astfel lejer să se închipuie doctor în anticorupţie şi să trateze flagelul clasei politice tot cu pumni zdraveni. De distonocalm.

Diriginta Latină

Hoţ, presa mea!

Sîntem alături de acest distribuitor de presă exasperat din Drumul Taberei. Băi, şpringari fără inimă ce sînteţi, vouă nu vă e puţin ruşine? Nu mai daţi hold-up-uri la chioşcul omului, că nu e Berlusconi sau Cristoiu! Şi să ştiţi că stocul de reviste *Playboy* îl ia cu el acasă, că doar nu e fraier să rămînă noaptea fără strategie de marketing! E om sărac şi cinstit, dom'le, mănîncă şi el o pîine neagră din chilele alea de pagini de investigaţii şi din editorialele despre corupţie, p-ăsta v-aţi găsit să-l jefuiţi? Dacă vreţi o treabă serioasă, marş cu voi la chioşcul de ziare de la Marriott. Imposibil să nu pice vreo revistă străină cu maşini din Bucureşti sau un scurt la vreo 40 de pagini cu femei goale.

Hasta la revista, baby!

Comunicare pe care

Salam, with love!

Ştiţi şi voi că produsele alimentare conţin, pe lîngă diverse substanţe cancerigene, şi multe sentimente benefice. Ciocolata conţine dragoste, ţelina conţine dragoste, salamul conţine carne, carnea conţine, pe lîngă dragoste, şi proteine, proteinele conţin nişte chestii extraordinare, totul conţine ceva, la urma urmei, de ce să ne ascundem după deget?

Căci dacă n-ar conţine, atunci... deci, efectiv, nu ştiu. De exemplu, lumea conţine, printre diverse categorii socio-profesionale, şi fotbalişti. Toată lumea râde de ei pentru că se spune că au picioare mai inteligente decât e cazul. Aşa cum râde de fetele voluptuoase din reviste pentru că toate preferă, în mod inteligent, psihologia, dreptul, călătoriile, urăsc minciuna şi ipocrizia. Fabricanţii de marfă s-au gândit că oamenii vor toţi să devină fie fotbalişti, fie fete frumoase şi proaste. De aceea, indiferent de marfă, în ultima vreme publicitatea conţine fie fotbalişti, fie dragoste. Dacă la Pepsi apare Mutu, atunci la Coke apare Chivu, că Dobrin e ataşat altor categorii de răcoritoare. La nu ştiu ce vopsea apare Pancu şi dă cu mingea de pereţi. Cu ce e mai inteligentă decât un fotbalist persoana care dă cu ciorba de fasole pe pereţi în alt spot pentru vopsea? Şi atunci, vin şi vă întreb: ce conţin fotbaliştii: dragoste, sex sau echipament sportiv? Indiferent de răspunsul la această întrebare, e limpede pentru moment că atunci când nu au dragoste sau fotbalişti la dispoziţie, ăştia adaugă un bogat conţinut de tâmpenie! Dar şi asta conţine dragoste. E un spot cu un slăbănog nemâncat, care fură mireasa şi cere mezeluri ca recompensă. Foarte credibil, exact ca-n viaţă. Ar mai fi trebuit să fure şi tacâmurile, să se şteargă de grăsime pe faţa de masă şi la sfârşit să se retragă împreună cu mirele, numai ei doi, să radă toată tava şi s-o dea dracului de mireasă. Aşa ar fi putut fi vorba de adevăratul salam cu dragoste. Sau de şuncă, tobă, cârnaţi, o feliuţă de jambon, dar cu dragoste să fie, uşor afumată, că merge cu bere. Dacă dragoste nu e, atunci noi ce mâncăm? Ce conţine dragostea, v-aş întreba, dar nu vreau să vă fac poftă. Mai e un pas până când publicitatea va descoperi iubirea cu dragoste sau sexul cu contact sexual. Te iubesc, mânca-ţi-aş, e un altfel de a spune: îmi lasă gura apă după tine.

Dar publicitatea are de învăţat de la Marian Vanghelie care este. El a descoperit, în spotul radio electoral, băile din şcoli, pe care le-a modernizat cu acelaşi curaj, cum zice. Probabil că peste patru ani va spune că a construit WC-uri cu dragoste.

Răzvan EXARHU

Aberaţia de libertate

Cherchez la ferme

Alo, dom'le, eşti ce caut eu. Am mare nevoie de om în casă îngrijitor pentru familia mea formată din mine, soţ, şi Cici, o scrofiţă care-am luat-o eu de soţie pînă cînd moartea sau foamea ne va despărţi. Să ştii că a fost dragoste curată, nu interes. Am răpit-o de la ai ei cu motocicleta mea cu ataş şi cu tot cu calu' din grajdul de alături, care l-am înhămat la motocicletă să ne ducă pînă acasă, ca-n poveşti. Calu' locuieşte tot cu noi, doarme pe canapeaua mea extensibilă, dar să ştii că nu face mizerie, l-am învăţat să facă pipi la chiuvetă. Cinci chiuvete am schimbat pînă l-am învăţat cum să se scuture după pipi fără să spargă chiuveta.

Jivina comedie

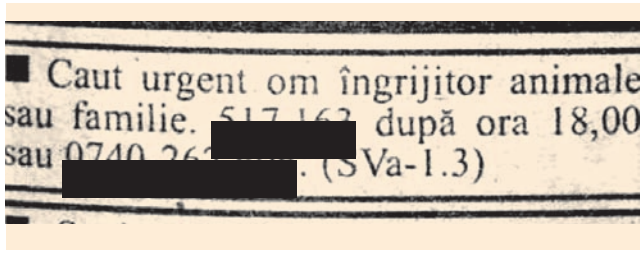
Caut urgent om îngrijitor animale
sau familie. [redacted] după ora 18,00
sau 0740 [redacted]. (SVa-1.3)

Lumea ca reclamă şi reprezentare

Dacă nu eşti universitate privată şi comunistă (în România de ieri ar fi sunat paradoxal, în România de mîine totul este posibil) să ai televiziune proprie; dacă nu eşti universitate privată căreia Năstase să-i dea de la buget, pe ochi frumoşi, un milion de coco şi eşti doar una din facultăţile Universităţii Bucureşti, atunci încerci să-ţi agăţi muşteriii prin fluturaşi precum cel din imaginea alăturată. Oricum, ni se pare lăudabil marketingul ăsta care coboară filozofia din nou pe pământ, la o cafea şi o ţigară. Sperăm însă să n-o şi doboare la pământ. Hai, băiatu', îţi dau o-ntrebare existenţială la cameră, e fierbinte tare şi te face de-ţi pierzi mînţile. Dacă apar manifestări neplăcute, înseamnă că-şi face efectul, şi n-aveţi cui să vă adresaţi decît vouă înşivă sau lui Dumnezeu, dacă mai e prin preajmă.

P.R.olegomene

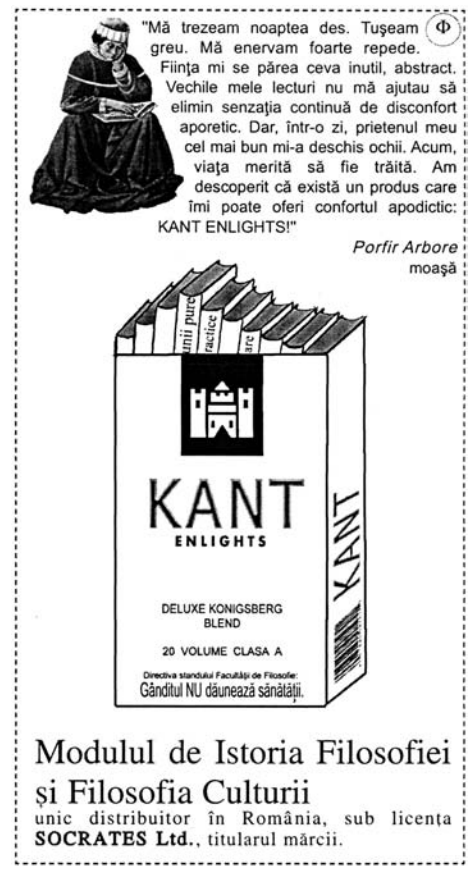
"Mă trezeam noaptea des. Tuşeam greu. Mă enervam foarte repede. Fiinţa mi se părea ceva inutil, abstract. Vechile mele lecturi nu mă ajutau să elimin senzaţia continuă de disconfort aporetic. Dar, într-o zi, prietenul meu cel mai bun mi-a deschis ochii. Acum, viaţa merită să fie trăită. Am descoperit că există un produs care îmi poate oferi confortul apodictic: KANT ENLIGHTS!"
Porfir Arbore
moaşă
KANT
ENLIGHTS
DELUXE KONIGSBERG BLEND
20 VOLUME CLASA A
Directiva standului Facultăţii de Filosofie:
Gânditul NU dăunează sănătăţii.
Modulul de Istoria Filosofiei şi Filosofia Culturii
unic distribuitor în România, sub licenţa SOCRATES Ltd., titularul mărcii.

răspunsuri la scrisori

Dobrescu M. (Constanța): „Balada pentru o legumă expirată“, dedicată activităților primarului orașului dvs. (Mazăre), are haz, dar din păcate, după cum am mai spus-o, nu publicăm nici măcar balade. Mulțumiri pentru aprecierile la adresa revistei.

Anonim (Timișoara): Noi avem curaj să publicăm ceea ce ne-ați trimis. Păcat că dvs. nu ați avut curajul să semnați.

Alin Ciurca (Sovata): Scrii: „Vreau să vă mulțumesc pentru faptul că dați în mod constant m... actualei dictaturi din țara asta.“ Din fericire, nu avem de-a face cu o dictatură. Partidul aflat la putere a fost ales de concetățenii noștri. Care, cum se spune, sînt mulți, dar... să sperăm că se vor deștepta, că dacă votează cum au votat data trecută, tare mi-e frică să nu luăm m... aia de care vorbeai mai sus.

Anonim (București): Îți pute Romulus Căplescu, despre care ne scrii că a fost „ofițer de Securitate cu sarcini de serviciu în Vest în timpul lui Dej“, ar mai fi fost și „securist acoperit la redacția *Scînteia*“, iar acum este un scrib de serviciu care scrie la ordinul Pardidului Unic PSD...“. Și multe altele. Pînă nu faci dovada celor afirmate, dl Căplescu e numai un ziarist ca oricare altul. Nu cred că Cristian Tudor Popescu este nepotul lui Iulian Vlad. Sau poate o fi nepotul vreunui Iulian Vlad (numai în cartea de telefon am numărat șase I.V.), dar altul decît acela la care te gîndești. După cîți draci îl macină, pare mai degrabă nepotul lui Sarsailă.

Dima Nicolae (Caracal): Ziceți că actualul primar al orașului, Gheorghe Anghel, nu e tocmai ce trebuie și că stă în fruntea orașului, adus de Bărbulești, de cinci mandate. Părerea mea e că a venit momentul să-l schimbați. Vă doresc succes!

D.V. (Moreni): V-ați chinuit cam mult cu fabula în care îi puneți la zid pe șeful de post și pe adjunctul lui. Era mai comod să relatați faptele: ne-ar fi fost mai simplu să înțelegem ce s-a întîmplat cu gardul dvs.

Erbaru Liviu (București): Mulțumim pentru scrisoare, dar avem un obicei: nu preluăm informații din *România Mare*. Avem și noi defectele noastre.

Ştefan AGOPIAN

Avansul și lichidarea primarului Mihalache

Ce face un primar pesedist de sector 4 cînd pierde alegerile? Se enervează, firesc. Și cînd se enervează ce face? Aud? Nu mai vine la Primărie, că e ocupat să stea acasă și să se oftice. Dar dom' Mihalache nu numai că nu vine luni la serviciu, dar își face și publică suferința și anunță că nu mai semnează statele de plată de nervos ce e. Ce nedreaptă e viața asta, dom' primar! În timp ce dumneavoastră, de supărare, nu veniți la serviciu și nu le dați salariile, angajații, săracii, se chinuie să ajungă la slujbe, așa bucuroși cum sînt și cu buzunarele goale. Păi, cum mai dublează acum domnul Năstase salariile, dacă dumneavoastră nu veniți să le dați?

Pig Berceni

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

În spiritul obiectivității cu care publicația noastră v-a obișnuit, vom trece peste orice fel de camaraderii de echipă sau afinități și vom da în gît gravele nereguli apărute în activitatea colegilor noștri de la „Spitalul de campanie“. Eșecul spitalului s-a consemnat în ultima săptămînă de campanie, cînd s-a înregistrat și primul mort pe frontul luptei electorale contra PSD-ului. Ion Darpeș, candidatul PNL la Primăria Eșalnița, județul Mehedinți, a murit taman în timp ce ținea un discurs electoral, urmînd astfel cu sfințenie, și spre sfințenie, direcția indicată, atît de sugestiv, de săgeata din sigla partidului. E posibil ca încadrarea sa în chenarul negru de pe buletinele de vot să fi fost premonitorie; sau folosirea în discursuri a sintagmelor de genul *„Să mor eu dacă vă mint“*. Înțelegem dorința, specifică de altfel oricărui candidat, de a se vedea băgat între cele patru scînduri ale urnei, dar ce-o să zică penelistul Darpeș cînd se va trezi și cu trandafiri la cap? La final, în mintea mea persistă însă două întrebări. Unde s-or fi aflat postați lunetiștii PSD? Și, cunoscută fiind prezența masivă a persoanelor decedate pe listele de votanți, nu cumva Darpeș o fi votat duminică chiar cu rivalii săi din PSD?

Corneliu Belea Codreanu

Săptămîna străinilor

● În Praga a apărut, răspîndită pe străzi, o adevărată cireadă de vaci, peste o sută de statui în mărime naturală „dezvelite“ cu ocazia sărbătorii Cow Parade, ceea ce face deliciul localnicilor. Berlinul are pe marile bulevarde zeci de statui de urși colorați în tot felul, ceea ce face deliciul turiștilor. Ca să se integreze în acest curent, și Bucureștiul are pe străzi sute de aurolaci în mărime naturală, ceea ce face deliciul pedofililor! ● În Marea Britanie se testează țigări cu gust de ciocolată și vin. Poate că ar fi mai sănătos pentru plămîni să se inventeze vin și ciocolată cu miros de nicotină! ● Deși în Israel homosexualii sînt recunoscuți de lege, lupta religioasă împotriva acestei categorii este tot mai acerbă. Recent, un rabin din Ierusalim a emis ipoteza că, după moarte, homosexualii se reîncarnează în iepuri, animale recunoscute ca bisexuale. Probabil că adevărul e pe undeva la mijloc, jumătate se reîncarnează în iepuri, restul, în morcovi! ● Una bună, tot cu sex, dar nu știu cît de adevărată: cică un chinez s-a decis să-și schimbe sexul, ceea ce a și făcut, întorcîndu-se acasă ca femeie. Numai că soția sa nu a suportat schimbarea și a divorțat. Marea mirare e că bărbatul care și-a schimbat sexul avea 80 de ani,

la fel ca și soția sa, vîrstă la care sexul, se pare, e doar un element de statistică socială! Cine știe, poate că omul s-a dus la doctor și a uitat ce sex are. Iar doctorul, săracul, ca să nu intre în belea, s-a conformat pacientului. Unde mai pui că poate nu era vorba de o decupare propriu-zisă, ci de un simplu lifting în zona respectivă!

AgenCIA de presă

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Dacă vă plac femeile dezbrăcate, dacă nu vă puteți scula dimineața pînă nu se despoaie Anda Adam sau Nico Luciu – așadar, dacă marea cultură vă pasionează la nebunie – aici vă e locul: *Academia Cațavencu* vă dă porția de manechini și manechine. Sîntem peste tot: mîini, gît, piept. Și, în plus, sînii noștri sînt naturali. Așa cum se vede și în fotografie, în această săptămînă, în exclusivitate pentru *Academia Cațavencu*, singura publicație abilitată să preia acest uluitor eveniment monden,

CĂTĂLIN MATEI și VIRGINICA VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Fată dragă, nu fi tristă, fiindcă e păcat: chiar dacă plouă, astă-seară ne distrăm în familie. Dar poate că mîine va ieși soarele și pe ulița noastră. Păpușă, auzi, nu te înmuia, te roagă băiatu'! Și, cumva, n-ai și o soră mai umflată?“

Subprefectul de Bacău, multielectoral dezvoltat

Bacăul campion! Da, ați citit bine. Nu pîrlitul de Arad, județ al cărui subprefect a fost căpăcit de alde Gabriel Oprea, de la Administrație și Interne, pe motiv că, împotriva legii, s-a rătăcit și el la o lansare de candidat, unde mersese probabil să împrumute niște mușchi sau un pic de sare de la grătarul electoral. Ce atîtea scheme cu șmecherii de la Constanța, unde prefectul Martin s-a urcat pe scenă ca să-i facă un portret lui Radu cel Ales, căruia însuși Năstase i-a dus trena în ultimele zile de campanie, ca premier ce se află? Nu, Bacăul e pe primul loc! Colegii de la *Gazeta de Bacău* au descoperit că subprefectul Gabriel Vlase nu era doar subprefect, ci și șeful de campanie al PSD! Pe față, fără reținere, cum numai în ținutul lui Hrebe și Seche se poate întîmpla. Păi, dacă tot s-a făcut subprefectul șef de campanie, e clar că putea să se facă, nene, și șofer, secretară sau femeie de serviciu la sediul partidului!

Omerta Electorală

Ban la ban trage și țărănist la Dacie

Potrivit unei monitorizări a Pro Democrația, partidele au spart oficial în campanie următoarele sume: PSD – 2 milioane $ (din care 1 milion de dolari li s-au sinucis aruncîndu-se pe fereastră în București), PUR – 580.000 $, PNL – 360.000, iar PD – 340.000 $. Deși nu apare nicăieri, PNȚCD-ul lui Ciorbea a cheltuit și el o sumă frumoasă de bani în campanie: 120.000 de lei. Adică exact atît cît face o călătorie prin București cu un taxi modest, maxim SuperNova, în care înghesui toți candidații țărăniști. Care țărăniști au ajuns astfel să îndeplinească abia acum una dintre promisiunile făcute în '96: să umble în Dacie!

Bannere Gratis

Scrisoare semideschisă către președintele României

Săptămîna trecută, pe Ion Iliescu iar l-a luat gura pe dinaintea zîmbetului, declarînd că tinerii prea se cred atoateștiutori cînd, de fapt, și ei pot cădea pradă parvenitismului și corupției, căci „mentalitățile se transmit de la o generație la alta“. Față de cele spuse de președintele sărac cu duhul și cinstit cu NUP-ul, tinerii din *Academia Cațavencu* declară următoarele:

– Adrian Năstase ni se pare ceva mai tînăr decît Ion Iliescu, deci este adevărat că și tinerii pot fi victime ale corupției.

– Victor Ponta pare un pic mai tînăr decît Adrian Năstase, deci este adevărat că și tinerii pot cădea pradă parvenitismului.

– Andrei Năstase este, se pare, mai tînăr decît Ion Iliescu, deci este adevărat că nici generația tînără nu este ferită de tentația averii părinților Dana și Adrian.

– Este adevărat că „mentalitățile se transmit de la o generație la alta“, de aceea s-ar putea bănui că, pe alocuri, Ion Iliescu este copilul lui Ceaușescu care, întocmai ca Oedip, și-a omorît tatăl la Tîrgoviște pentru a se iubi nasol cu țaramumă.

– E posibil ca tinerii să se considere atoateștiutori, dar asta numai pentru simplul motiv că, spre deosebire de Ion Iliescu, ei mai citesc și altceva în afară de Lenin și Cotele Apelor Dunării.

Camera Deputaților a *Academiei Cațavencu*

Spațiul verde cu tricolor

Bă, ia nu mai înfundați tomboganu', ce, voi nu vedeți că grizlii de la subsol și păsările flamingo din canalizare e pe cale de dispariție? Fir-ați ai dreacu' de poloatori, că din cauza la unde vă pișați nevoile pe scară a dispărut otrăviți dinozaurii de la noi din lift. Alo, băiat, ia ai grijă că ți se scurge înghețata pe interfon și dai peste cap ecosistemu', poate vrei să te zic lu' tac-tu că din cauza la artificiile de la ziua ta nu mai avem noi colibrii ăia de pe antena colectivă. Băi, care-ai aruncat, băi, hoitu' ăsta de antilopă la ghenă, vrei să se-mpută de miros de aurolac și să ne trezim că fac diaree gheparji lu' nea Nae de la 2?

Fram, ursul poluar

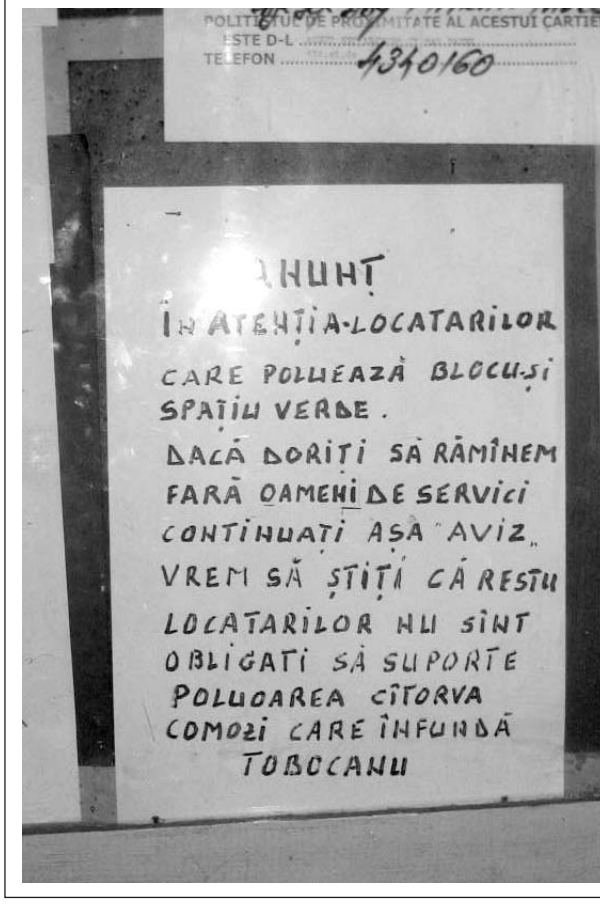

Jurnalul lui Tetelu

Lăsați orice speranță, cei ce intrați aici! Nu încercați să înțelegeți și nici nu faceți așa ceva acasă! Urmează *Jurnalul lui Tetelu!*

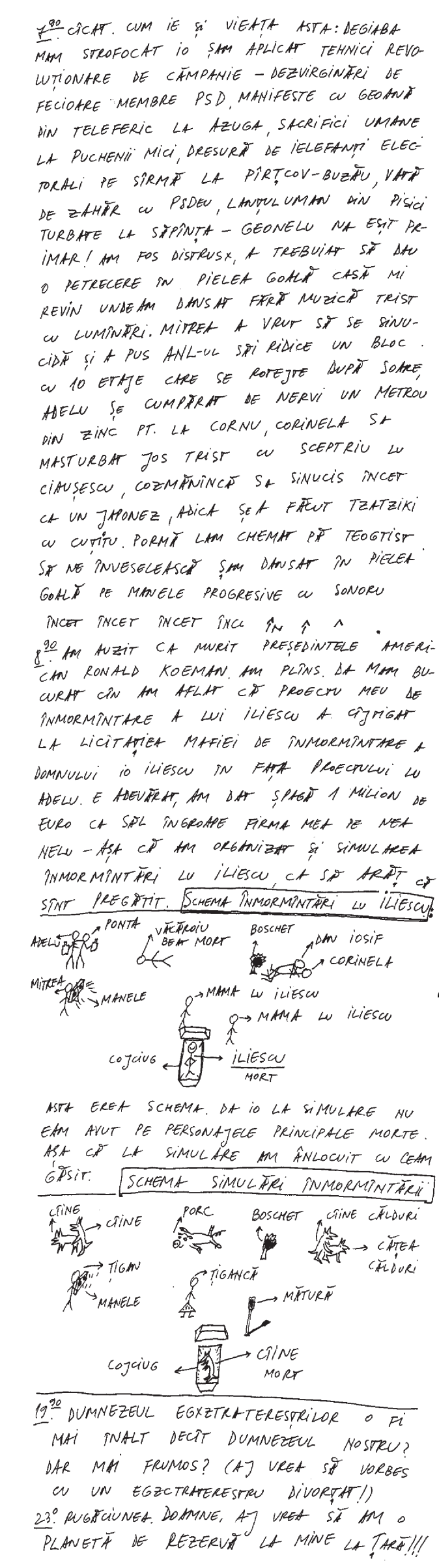
7.00 CÎCAT. CUM IE ȘI VIEAȚA ASTA: DEGEABA MAM STROFOCAT IO ȘAM APLICAT TEHNICI REVOLUȚIONARE DE CĂMPANIE – DEZVIRGINĂRI DE FECIOARE MEMBRE PSD, MANIFESTE CU GEOANĂ DIN TELEFERIC LA AZUGA, SACRIFICI UMANE LA PUCHENII MICI, DRESURĂ DE IELEFANȚI ELECTORALI PE SÎRMĂ LA PÎRȚCOV-BUZĂU, VATĂ DE ZAHĂR CU PSDEU, LANȚUL UMAN DIN PIȘICI TURBATE LA SĂPÎNȚA – GEONELU NA EȘIT PRIMAR! AM FOS DISTRUS, A TREBUIAT SĂ DAU O PETRECERE ÎN PIELEA GOALĂ CASĂ MI REVIN UNDEAM DANSAT FĂRĂ MUZICĂ TRIST CU LUMÎNĂRI. MÎTREA A VRUT SĂ SE SINUCIDĂ ȘI A PUS ANL-UL SĂ RIDICE UN BLOC CU 10 ETAJE CARE SE ROTEȘTE DUPĂ SOARE, ADELU ȘE CUMPĂRAT DE NERVI UN METROU DIN ZINC PT. LA CORNU, CORINELA SA MASTURBAT JOS TRIST CU SCEPTRIU LU CIAUȘESCU, COZMĂNINCĂ SA SINUCIS ÎNCET CA UN JAPONEZ, ADICA ȘE A FĂCUT TZATZIKI CU CUȚITU. PORMĂ LAM CHEMAT PĂ TEOGTIST SĂ NE ÎNVEȘELEASCĂ ȘAM DANSAT ÎN PIELEA GOALĂ PE MANELE PROGRESIVE CU SONORU
ÎNCET ÎNCET ÎNCET ÎNCU
8.30 AM AUZIT CA MURIT PREȘEDINTELE AMERICAN RONALD KOEMAN. AM PLÎNS. DA MAM BUCURAT CÎN AM AFLAT CĂ PROECTU MEU DE ÎNMORMÎNTARE A LUI ILIESCU A CÎȘTIGAT LA LICITAȚIEA MAFIEI DE ÎNMORMÎNTARE A DOMNULUI IO ILIESCU ÎN FAȚA PROECTULUI LU ADELU. E ADEVĂRAT, AM DAT ȘPAGĂ 1 MILION DE EURO CA SĂL ÎNGROAPE FIRMA MEA DE NEA NELU – AȘA CĂ AM ORGANIZAT ȘI SIMULAREA ÎNMORMÎNTĂRI LU ILIESCU, CA SĂ ARĂT CĂ SÎNT PREGĂTIT. SCHEMA ÎNMORMÎNTĂRI LU ILIESCU:
ADELU
PONTA
VĂCĂROIU BEAT MORT
BOSCHET
DAN IOSIF
CORINELA
MÎTREA
MANELE
MAMA LU ILIESCU
MAMA LU ILIESCU
COJOCIUG
ILIESCU MORT
ASTA EREA SCHEMA. DA IO LA SIMULARE NU EAM AVUT PE PERSONAJELE PRINCIPALE MORTE. AȘA CĂ LA SIMULARE AM ÎNLOCUIT CU CEAM GĂSIT. SCHEMA SIMULĂRI ÎNMORMÎNTĂRII
CÎINE
CÎINE
PORC
BOSCHET
CÎINE CĂLDURI
CĂȚEA CĂLDURI
ȚIGAN
MANELE
ȚIGANCĂ
MĂTURĂ
COJOCIUG
CÎINE MORT
19.30 DUMNEZEUL EGXTRATERESTRILOR O FI MAI ÎNALT DECÎT DUMNEZEUL NOSTRU? DAR MAI FRUMOS? (AȘ VREA SĂ VORBES CU UN EGZCTRATERESTRU DIVORȚAT!)
23.° RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ AM O PLANETĂ DE REZERVĂ LA MINE LA ȚARĂ!!!

munca cu cartea

Proze coapte ca la carte

Pentru cei care nu știu, sper că puțini, Editura Polirom a profitat de Bookarest și a lansat un grup de șapte tineri scriitori, mulți, dacă nu chiar toți, sub treizeci de ani.

Episodul de azi se numește Lucian Dan Teodorovici, care se-aruncă pe tarabe cu o culegere de povestiri*. Să ne-nțelegem, Teodorovici nu e un debutant, a lăsat deja în urmă o grămadă de povestiri și două romane. Iar acest volum adună, alături de cîteva din prozele mai vechi, și mici vestigii de sertar, norma sa de amintiri pentru un proiect colectiv ratat ce-și dorea să recupereze literar epoca de aur a copilăriei și adolescenței. Sînt chestii diferite și tocmai de aceea o să le și abordez distinct. Și-o să le zic așa, prozele și amintirile. Ei bine, prozele lui Teodorovici mă fascinează (și de data asta) asemeni unui fruct dulce-ironic, fără sîmburi, din care mușți lacom, fără frica de a-ți lăsa dinții în el. Te trezești în gură cu cîteva semințe amărui. Fraza curge fără ifose, limpede, apoi face brusc o buclă, dă la iveală un personaj a cărui dramă te uimește de rîs, mai curge cîteva pagini și în final se varsă într-o mare baltă de nimic absolut. Faptul divers e prilej de uimire autoironică, de meditație la botul calului, de trecere în revistă a lumii hazlii și cretine, ca o cagulă pe care Dumnezeu ne-a tras-o peste ochi. Din cînd în cînd o mai ridicăm, vedem absurdul și ne pufnește rîsul. Cam asta e, în ochii mei, proza lui Teodorovici. Zahăr pe limbă și sare în ochi. Acum amintirile. Dragi tineri scriitori, avem o problemă, zău așa. Și e și problema mea, pe cuvînt. Avem creierul plin de amintiri drăgutze de pe vremea lui Ceașcă cu care pînă acum am făcut literatură din asta anamnezică, dar e cazul să ne oprim aici. De ce? Pentru că toți am mers la sifoane și la întoarcere am golit recipientul, printr-un gard, în botul unor cîini lătrători, toți am avut o profă mișto cu țîțe mari sau măcar un ambalaj de ciorapi Adesgo de la care ne-am autoinițiat în tainele sexualității, toți am avut (eu nu!) o bicicletă Pegas, toți am ascultat „Europa liberă“ și tot degeaba, toți am fost la practică la porumb, toți am ascultat viniluri cu Sisi Checi și am văzut un film de groază la video. Așa că, hai s-o lăsăm mai moale, măcar pentru o vreme. Vă rog frumos!

Alin IONESCU

*** Lucian Dan Teodorovici, *Atunci i-am ars două palme*, Polirom, 2004.**

cronica pe lîngă teatre

Underground la voi m-aș duce

Îl cunoașteți pe Allan Kardec? Este părintele spiritismului. Francez. S-a născut în 1804 și a murit în 1869. Cum nu am reușit să ajung la Festivalul de Teatru Underground și de Cameră de la Arad (17-23 mai), am intrat, cu ajutorul lui Kardec, în legătură cu spiritul lui Pierre Guevara, un cunoscător, care mi-a povestit cîte ceva despre piesele care s-au produs la Arad. Iată ce am aflat:

Astă-seară se improvizează, de Luigi Pirandello, regia: Irina Wintze, TEATRUL IMPOSIBIL. Multă energie și imaginație; actori expresivi care stăpînesc tango-ul și disciplina mișcării scenice, precum și arta rostirii. ***33 de grade,*** de Vlad Ioan Tăușance, regia: Ștefan Iordănescu. Text îndrăzneț. ***Un spectacol de teatru,*** de Aureliu Manea, regia: Cris Simion, Compania DAYA. Surprinzătoare partitură susținută de Adriana Trandafir, în rolul unei actrițe de modă veche, pe care vremurile noi o surprind descoperită. Atît la propriu, cît și la figurat. ***O întîmplare stranie,*** după Paul Ioachim, regia: Ioan Peter, TRUPA ART STUDIO, trupă formată din elevi de liceu, proaspeți și talentați. ***Curvă periculoasă,*** monodramă în interpretarea actriței Erika Tanko. Acțiune, *suspense,* umor. Spectacolul s-a desfășurat în stradă. Dintr-o mașină de lux a fost azvîrlită pe asfalt o tînără chipeșă, care ne-a delectat 45 de minute cu talentul său, apoi a dispărut la fel de misterios în aceeași mașină, revenită pentru a o culege din mijlocul publicului taman cînd se afla în plin proces de dezbrăcare și spiritele se încinseseră la maximum. ***Frumoasa călătorie a ursilor panda,*** de Matei Vișniec, regia: Oana Leahu, CCMA. Frumoasă tocăniță de semne, simboluri și metafore. ***Stop the tempo,*** text și regie Gianina Cărbunariu, ***Despre Kolka și cum a zburat el în Brazilia,*** de Daniil Harms, regia Horațiu Mihaiu, Teatrul ARIEL. (S-a scris despre ele în *AC!) Exercițiu de îmbătrînire,* după texte de Cehov și Eugène Ionesco, regia: Laurian Oniga. Subtil *memento mori* tratat cu cinism prin prisma a două personaje chapliniene. ***Totul despre Al,*** după Cherie Volgelstein, regia: Florin Piersic jr., Teatrul LUNI. Dantelă fină de actorie de mare clasă. Totul făcut cu simplitate și cu multă emoție. ***Locuind cu Vampirul,*** text și regie: Theo Herghelegiu, Teatrul INEXISTENT. ***Viața lui Helge,*** de Sybille Berg, regia: Theo Herghelegiu, Teatrul INEXISTENT. (Și despre astea s-a scris în *AC!) A fost odată, undeva…*, de Eduard Jighirgiu, Teatrul NOTTARA. Un *fiction-story* despre o lume unde tango-ul a fost interzis și, prin urmare, toți cei care-l ascultă sfîrșesc în lagăr. *(Merci, Kardec! Merci, Pierre!)*

Iulian TĂNASE

cinem-a pîrît

Una-Aaltra la TIFF Transilvania

Afumați binișor, regizorul Benoît Delépine (care are și un rol principal în filmul lui) și Gustave Kervern (din celălalt rol principal) își prezintă producția la cinematograful „Victoria“ din Cluj. Film făcut fără bani, fără idee și fără talent, dar sperăm să vă placă, zic ei. Cei doi ies pe terasa de afară unde sînt înconjurați de țigăncuțe care le cer „euro sau Fanta!“. Între timp, înăuntru le-a început filmul lor alb-negru despre o aventură pe scaune cu rotile prin Europa. O lume rurală intens tehnologizată, un plai mioritic franțuzesc prin care trece TGV-ul. Un maniac al curselor de motociclism își iese din pepeni cînd își surprinde femeia cu unul și pleacă să-și verse nervii pe un bărbos extrem de leneș de pe o combină care pînă la urmă îi calcă pe amîndoi. Un film mai degrabă mut, cu cadre scurte, cu multă tăcere întreruptă uneori de scrîșnetul tehnologiei, cu o lipsă flagrantă de dialog, surprinzînd monotonia și blazarea care domnesc la țară. Conceptul de „la țară“ există peste tot. Cu picioarele paralizate, cei doi se dovedesc egali cu ei înșiși: primul trece fără mari probleme peste decepția sentimentală și vrea să meargă cu tot cu scaunul cu rotile la o competiție clasică de motociclete, celălalt încearcă să obțină de la fabrica producătoare a combinei o despăgubire fabuloasă. De ce mi-au plăcut așa de mult? Ce m-a apropiat de ei? Oare pentru că i-am simțit pe cei doi atît de români cînd am văzut apărînd și dezvoltîndu-se în ei sentimentul românesc al nesimțirii?

Alexandru VĂRZARU

*** *Aaltra,* 2004, regia Benoît Delépine, cu Benoît Delépine, Gustave Kervern, Benoît Poelvoorde, Aki Kaurismaki.**

show biz da' culți

Niște activiști

● În intervenția sa privind „Literatura română în timpul comunismului“, dl Nicolae Manolescu deplînge faptul, și are dreptate, că „Foarte multe din lucrurile care s-au întîmplat (în perioada 1948-1956, n.m.) și care au avut consecințe în opere, în literatură, au rămas într-o formă orală. Dacă ne vom adresa cărților, revistelor, ziarelor, deci bibliografiei așa-zicînd publice, vom avea surpriza că foarte multe lucruri nu sînt deloc cunoscute, nu sînt înregistrate.“ Pentru a-și susține punctul de vedere, dl Manolescu dă exemplu „cazul Jar“. Din păcate, exemplul nu mi se pare cel mai bine ales, fiindcă despre așa-zisul „caz Jar“ există o mulțime de mărturii scrise în presa vremii. Dna Ana Selejan a adunat aceste mărturii și le-a publicat în volumul *Literatura în totalitarism, 1955-1956*, Editura Cartea Românească, 1998, chiar sub titlul „Cazul Alexandru Jar“ ● Foarte bine documentat apare acest caz și în *Istoria literaturii române de azi pe mîine* de Marian Popa. Dar cum despre Marian Popa s-a afirmat că ar fi fost omul Securității ceaușiste, este de bănuit că dl Nicolae Manolescu nu va deschide niciodată această *Istorie.* Păcat! Fiindcă, dacă lăsăm deoparte multe dintre judecățile de valoare ale autorului, *Istoria* lui se dovedește una dintre cele mai documentate cărți privind perioada ceaușistă. ● După ce a ezitat multă vreme, cincisprezece ani mai bine zis, Dinu Săraru a ajuns la concluzia, din păcate adevărată, că la putere sînt aceiași oameni pe care i-a iubit înainte de '89: securiștii care apărau patria socialistă de miasmele ucigătoare ale Occidentului și activiștii de partid care nu dormeau noaptea de grija noastră. Drept pentru care a hotărît că e cel mai bun moment pentru a-și tipări trilogia intitulată sugestiv *Dragostea și revoluția*, „al cărei protagonist este un activist de partid umanizat“. Gîndul mă duce, vrînd-nevrînd, la Ion Iliescu. Îi sugerez lui Dinu Săraru să-i dedice actualului președinte al țării trilogia. N-ar fi o mișcare rea, deoarece, după alegerile din toamnă, Ion Iliescu va fi iarăși în fruntea partidului, și este cunoscut cît de recunoscător este Ion Iliescu cu oamenii care l-au servit. ● Susținător al reeditării trilogiei lui Dinu Săraru este – cum altfel? – Ion Cristoiu, care a scris prefața la carte în inconfundabilul său stil postutecist. **(Șt. A.)**

● Doi emisari misterioși s-au prezentat la o casă de licitații de artă din București scoțînd din sacoșă o lucrare „atribuită lui Brâncuși“ și susținînd că ar vrea să o scoată la o vînzare, dar nu pot să amîne mult momentul pentru că „marfa“ provine din seiful unei bănci bla-bla. Ați recunoscut, probabil, unul din zecile de falsuri cu care niște indivizi au încercat să păcălească piața de artă. Cei doi au fost trimiși la plimbare. Probabil că echipa de falsificatori a profitat de această promenadă pentru că dubioșii indivizi nu se vor mai plimba mult pe stradă, ci ordonat, în cerc și numai la orele fixate de directorul închisorii! ● Colecția Dona este una dintre cele mai mari colecții din România. Ea a fost donată, în trei etape, Muzeului Colecțiilor. Recent, cîteva persoane care susțin că ar fi urmașii donatorului se judecă cu statul român și revendică această adevărată comoară. Deși e vorba de o donație, act unilateral, instanțele au dat deja dreptate, de două ori, solicitanților care vor să li se restituie respectiva colecție. Nu prea se poate spune, în dreptul internațional: „Să-mi dai donația înapoi!“. La noi, se pare că se poate. Mai ales că, în urmă cu un an, un afacerist bogat, comerciant de cafea și țigări, s-a lăudat că va cumpăra colecția Dona cu un milion de dolari. Cum de la stat nu se poate cumpăra, mai rămîne soluția restituirii ei unor urmași și, apoi, aceea a deschiderii unui en gros de artă, lîngă cele de cafea și tutun! Răbdare și dolari, inestimabile! **(I. M.)**

mazeta sporturilor

VOTBAL

Uups, s-a mai încheiat un sezon! Dinamo a luat cupașicampionatu' și a devenit, fără discuție, echipa momentului 2003-2004. Marele merit, ziceam, îi revine lui Andone, un antrenor care n-o fi așa de cult ca Cornel Dinu, înțolit ca Cristi Borcea, sau bogat ca Computerland Badea. Dar este, în schimb, un profesor echilibrat, tenace și apropiat de elevii săi. Nu-i puțin lucru!

De retrogradat, a retrogradat pînă la urmă Ceahlăul, pierzătoare la potou a duelului indirect cu FCM Bacău. Cum ar veni, credeau unii, Sechelariu l-a întrecut pe Pinalti, deci, logic, urma ca și PSD să cîștige disputa cu PNL. Iată, însă, că a venit Marele Meci electoral de duminică. La finala Cupei, în tribuna 0, acolo unde se afișau de obicei alaiuri de politicieni în căutare de capital electoral, hopaa, exceptînd-o pe Lia Roberts, nu s-a ițit nici o față mai cunoscută. Cu atît mai bine: locul de muncă al oamenilor politici este la Primărie sau în Parlament, nu pe stadioane!

La scurt timp după încheierea finalei de la București mai aveam să aflăm și că, în meciul dintre doi mari suporteri rapidiști, Traian Băsescu l-a snopit pe Mircea Geoană. Iar justițiarul Nea Mitică Dragomir, președintele Ligii, a luat un procent chiar mai mic decît cel perceput în mod normal: un modest 6-7%. Am zapat atunci de la politică și am dat o tură prin țară ca să vedem cum mai stau oamenii de fotbal. Destul de naspa! La ora cînd scriem rîndurile de față (luni dimineața) toți se zbat pentru evitarea retrogradării în B, C sau D. Cel mult niște titluri comunale, poate, or fi cîștigat cu partidul lui Gigi Becali, prezent în lista cu scorurile electorale la categoria *„sub 1% și alții“*. La Bacău, eternul și fascinantul Sechelariu, principalul favorit la cîștigarea cupei cu nectar a primăriei, are mari emoții: de pe poziția secundă, întîmpină cu teamă turul II, unde s-ar putea să și rămînă, cam ca echipele românești, de ani buni încoace, în cupele europene. Nici Pinalti, la Piatra Neamț, nu stă mai grozav: poate că va ajunge primar doar la Alba Iulia, dacă va cumpăra locul lui Apulum în Divizia A. Iar la Craiova, muică, altă dandana: oldboiul Vasile Bulucea, susținut fanatic de Dinel Stoica, patronul Universității, a realizat un scor de-a dreptul ridicol, care-l aruncă în divizia județeană direct lîngă un Progresul Castranova sau o Recolta Urzicuța…

Cam acestea ar fi, stimați cititori și alegători, principalele rezultate ale etapei. O concluzie se desprinde cu puterea evidenței: *Electoratul a sancționat drastic clasa fotbalistică.* Uite că votanții din tribune nu sînt chiar toți proști. Oamenii de fotbal să-și vadă de fotbal, oamenii politici de politică, iar noi, oamenii oameni, să ne vedem sănătoși în Europa. Hai România!

Viorel MOȚOC

Dumitru Sechelariu, un fost primar de divizia A, și Gheorghe Ștefan de la Pinileu, un viitor primar de divizia B

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

Peste cîteva zile o să înceapă în Portugalia Campionatul European de Fotbal, prilej excelent pentru microbiștii români să demareze și ei un campionat de bere la televizor. Și o ocazie să ne tot reamintim de acel 2-2 din Danemarca și de arbitrul Urs Meier, cel acuzat că ne-a cam trimis să plimbăm ursul. Nu mai spunem de poveștile băieților de la Națională. Ca aceasta. Se făcea că era chiar înaintea plecării spre Copenhaga, exact spre acel meci cu miza cam cît un sac de parai, iar două dintre vedetele lotului, un briliant de la Chelsea și un tînăr viguros de la Roma, ex-iubitul Andreei Raicu, se încăpățînau să întîrzie. Unde-s băieții? Or fi la ghicitoare, la vraci, la biserică, au de plătit vreo rată la mașina de tuns iarba, au de terminat *Cireșarii* sau *Idiotul?* Nimic. Vreo două ore au fost de negăsit. Pînă la urmă, s-a aflat că băeții veneau după un istovitor cantonament privat în care dovediseră unele licori alese și citiseră niște fetițe atent selecționate de la un pește de undeva din sudul țării, de la Dunăre, poate chiar din Teleorman. Acuma, n-o fi vina lor că am luat gol exact la mal, în minutul 94, dar nici bine nu-ți cade cînd auzi cît de adînc i-a marcat profesionalismul ăla din Vest. Atît de adînc încît le-a fost dor de binefacerile profesionalismului de baltă de la noi. Hai, bine, de Dunăre.

Eva Henţigova

Ilustrate cu peluzări

Priviți și dumneavoastră, băi, băieți! Mergeam prin Constanța și m-am speriat de acest convoi bine căptușit cu steaguri și strigături. Am zis că-i meci, mai ales că unele mașini aveau număr cu FRF (Federația Română de Fotbal), dar nu era nici măcar o partidă între grădinițele din oraș. Pînă la urmă, după ce am scuipat în sîn (și aparatul foto la fel), m-am lămurit: Constantin Frățilă, un fost arbitru de fotbal, îngroșa, din partea lui Petre Roman, numărul candidaților fără șanse la postul de primar. A luat 1,8%. Cam cît ar fi luat și vînzătoarea de semințe de la stadion.

Moș Ion Crăciunescu

Avem o țară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Pudelul de pază al democrației

Iliescu a luat masa cu cea mai tînără parte a presei: elevii-ziariști care scriu la revistele școlare. Cică la plecare le-a adresat călduros „Măi, animăluțelor!".

Cuvîntul Domnului, neauzit

A fost hirotonisit primul preot special pentru comunitatea de surzi din București. El va predica la singura biserică din București în care poți fluiera liniștit.

La Căsuța Albă sînt atîția consilieri la ferești

Sătenii din Horea (Munții Apuseni) și-au construit o primărie după modelul Casei Albe din Washington. Casa Albă din Horea are și cîteva particularități: WC-ul în curte și Biroul Oval la cîrciuma de peste drum.

Lăsați concediul să vină în mine

Anul trecut, 10.000 de mineri și-au luat 2.000 de ani de concediu. La terminarea concediilor, ortacii s-au lăsat cu greu scoși din cîrciumi, argumentînd că „Sîntem aici de 2.000 de ani!".

Noi sîntem Armani

Liderul tineretului pesedist de la Giurgiu a fost arestat pentru că fura căciuli. El este, totuși, un pesedist cinstit, în comparație cu cei de la organizațiile de maturi, care n-au fost încă arestați, cu toate că au furat o grămadă de costume Armani.

Lasă-mă, papa(gal), la mare

La Chitila, Ponta a organizat de alegeri o tombolă cu tema „Votezi și cîștigi un sejur de două săptămîni la mare". Pentru pesediști, tombola a funcționat sub sloganul „Ne votează fraierii ăștia și noi cîștigăm sejururi în Hawaii".

Se consumă carnea vie cu E-uro

Doi nemțeni au strîns 1 milion de euro de pe urma vînzării de fete. Pe ei să nu-i întrebi cum au făcut primul milion: îți vor spune că sînt curați, atît ei cît și, mai ales, fetele.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

De ce trag alegătorii din toate opozițiile

În urmă cu aproape doi ani, am pronosticat timid la Realitatea TV, în fața lui Oreste și a încă 8 spectatori, că PSD-ul va pierde alegerile. Cîțiva indivizi pe picior de plecare m-au interpelat cu condescendența băieților în costum: pe ce mă bazez?! În primul rînd, am crezut întotdeauna că regimurile pesediste sunt puternic depresive, iar chestia cu „pentru liniștea noastră" a început să se transforme treptat în „pentru liniștea voastră, fu...vă muma-n c...". În al doilea rînd, românul a început, prin exercițiu democratic, să realizeze că poate schimba o lume cu o ștampilă și, vorba lui Mircea Mihăieș, electoratul a început să fie mai deștept decât poporul. În al treilea rînd, dincolo de marea corupție, ce ne-a făcut de rîsul bulgarilor și care a ajuns un loc comun („toți fură"), a început să se simtă monstruos mica injustiție de la ghișeul ciocoiului și stoarcerea coșului zilnic. Toate astea în dauna minciunii tabloide de pe micul ecran (unde-i Victor Rebengiuc să facă revoluționara figură cu hârtia igienică televiziunilor-prostituate din România?). S-a dovedit că, până la urmă, realitatea de zi cu zi nu mai poate fi ascunsă sub preș cu o mare de bani tipăriți în ziare. În general, bizonul românesc a început să gândească și să-nroșească buletinul de vot după perdea. A început să mârâie la cel mai puternic. E deja mai important ce rahat ai zugrăvit până la alegeri (Ciuhandu – Timișoara, Klaus Werner Johannis – Sibiu, Radu Mazăre – Constanța, fenomenul Vanghelie – sectorul 5) decât cel pe care-l vopsești pe afișul electoral (Geoană – București, Sechelariu – Bacău, Funar – Cluj). Modelul Caragea Vodă-Năstase, în care toată lumea fură, râde și dansează electoral, nu-l mai satisface și a început să-și aducă aminte de celălalt model, Cuza-Țepeș, în care baronii locali trebuie trași în țeapă.

În același timp, nu mă pot abține să constat că, în orașele în care s-a tras la revoluție, opoziția a câștigat. Un cinic glumeț ca mine ar putea concluziona că e bine să se tragă în oameni din când în când. Măcar o dată la o sută de ani.

Liviu MIHAIU

Săptămîna românilor

60,6% – numărul Fiarei Băsescu

Și a ieșit: Geoană s-a dus acasă să îngrijească de copii, în timp ce de gropi a rămas să aibă grijă Băsescu. Băsescul poporului. Alianța DA a bătut în sfîrșit Alianța care IA (cu japca.) ➠ Și cînd se va înființa Strada Băsescu în București? Și aleea Mircea Geoană dintre blocuri? Care va duce la ghenă? ➠ Între timp, a murit fostul președinte Ronald Reagan. Pe Iliescu nu l-a întrebat nimeni dacă este de acord. Și cică nici pe mega-spionul Talpeș nu l-a sculat nimeni din somn ca să-l anunțe de ultima mișcare a americanilor. Oricum, Iliescu, care era un biet marginalizat pe vremea aia și care nu putea intra nici măcar la reuniunea dintre Est și Vest a badigarzilor și șoferilor de președinți, visează astăzi să apuce măcar o felie din coliva lui Reagan, însă – conform protocolului american – nu va prinde probabil decît un covrig și un bănuț găurit cu Washington în salonul servitorilor. Lui Ceaușescu. ➠ Funar s-a dus pe plută, la fel ca și Mitică Dragomir. Așa că PRM-ul va intra direct în turul II al alegerilor – medi-locale. ➠ PNȚCD a învins! La Timișoara. În rest, se desființează în mai multe PNL-Câmpeanu și PNȚ-Nahorniac. ➠ În același timp, Vanghelie a ieșit din primul tur la sectorul vesel 5. E și normal – aici au votat mulți cetățeni marca REBU, ROSAL și Sanepid, care-l știau pe Vanghelie de la televizoarele găsite la Groapa Glina. ➠ Oare cu cine o fi votat Năstase? Pe cît punem pariu că cu Geoană sigur n-a votat? Atunci, cu Băsescu? Sau cu Tatoiu? Dar bunica băieților lui Năstase – aia care le plătea studiile de zeci de mii de dolari – cu cine o fi votat? Oricum, e interesant de aflat dacă la liceul „Jean Monnet", transformat duminică în secție de votare, banca elevului Andrei Năstase a fost folosită de comisia de votare și – în acest caz – dacă pe ea scria, normal, „F...T (BăSescU, PD-PnL, GeoAnă, iLIESCU)". ➠ Constanța a votat pe toată linia cu PSD. Probabil că primele cuvinte pe care le vor gînguri copiii născuți aici ai suedezelor care vor veni să se bronzeze la Mamaia vor fi: „Ua-ua-ua!... Mama! Mama: normală... Tata! Tata: PSD". ➠ Europa a sărbătorit Ziua Victoriei la Dunkerque. Pe Iliescu nu l-a chemat nimeni pentru că, în ziua debarcării aliaților în Franța, tatăl lui Ion Iliescu repara la locomotiva cu care avea să debarce în România alături de ruși și arunca manifeste cu Calu, cîinele lui Pistruiatu, și habar n-avea de debarcare, mama lor de capitaliști!

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Îţi promit, căpitane, că, dacă ies în turul doi, putem intra cu toată forţa în cel mai mare gheţar din prima berărie, dar cu condiţia să nu mă mai sprijini aşa, în poziţia „Di Caprio".
A JAMES CAMERON FILM
TITANIC

Traian Băsescu, un primar de cursă lungă hotărît să-şi ridice ancora pentru un nou mandat şi cu ajutorul tinerei Anca Boagiu

Vești bune

Noi DACIA nu plecăm, nu plecăm acasă…

➠ Nici nu s-au afișat bine primele rezultate ale scrutinului de duminica aceasta și Guvernul Adrian Năstase și-a ținut prima promisiune electorală: românii obișnuiți vor putea în sfîrșit să-și permită o mașină Dacia ieftină și bună de la Renault. Cînd ziceam că guvernanții și-au ținut promisiunea mă refeream la faptul că ei nu îi vor încurca pe românii obișnuiți, cumpărîndu-și în continuare jeep-uri și limuzine de jdă mii de parai.

➠ Și dacă tot au Dacii Logane din ăștilea, ce le mai trebuie românilor decît concediu ca să meargă la mare cu mașina? Apropo, ca să nu mai căutați: toate biletele reduse pentru luna iunie din cadrul programului „Litoralul pentru toți" au fost deja epuizate. Au mai rămas doar cîteva bilete mult mai ieftine din celelalte programe nepromovate de Ministerul Turismului: „Litoralul grecesc și bulgăresc pentru toți".

➠ A, și ca oferta guvernului să fie completă, primele două tronsoane ale autostrăzii București-Constanța au fost date în folosință vineri, înainte de termen, cu ocazia alegerilor. Să știți că muncitorii au fost puși să grăbească lucrurile astfel încît nu trebuie să dați numaidecît importanță indicatoarelor amplasate pe marginea drumului: „Atenție! Trec căprioare!", „Cad bolovani!" sau „Nu aprindeți focul în pădure!".

Străbuna Vestire